

LAUREÁTI CENY GRATIAS AGIT

■ 1997–2003 ■

GRATIAS AGIT AWARD LAUREATES

Laureáti Ceny GRATIAS AGIT

GRATIAS AGIT Award Laureates

Vážení čtenáři,

cílem této publikace je připomenout v souhrnné formě zásluhy výjimečných osobností a organizací, které se zvlášť výrazně podílely či podílejí na šíření dobrého jména České republiky v zahraničí.

Po roce 1989 vznikla v naší zemi řada prestižních ocenění, kterými bylo postupně zaplňováno vakuum z doby komunistické diktatury. Mnozí obětaví lidé, kteří se svou prací zasloužili o věhlas českých rukou a myšlenek, za minulého režimu sklízeli jen nevděk. K odstranění – či alespoň zmírnění – této absurdní nespravedlnosti se pokusilo přispět také Ministerstvo zahraničních věcí. V roce 1997 zřídilo Cenu Gratias agit, kterou pravidelně „vzdává díky“ jejím laureátům.

Mnozí z oceněných jsou naši krajané, které sice osud zavál do všech koutů světa, přesto však nikdy nezapomněli na svůj původ, vždy se k němu hrdě hlásili a šířili slávu malé země v srdci Evropy, jejíž velikost se neměří rozlohou ani počtem obyvatel. Zvláštní poděkování patří přátelům České republiky, kteří vedle své profese, bez nároku na odměnu, ve volném čase propagovali či propagují naši vlast a pomohli ji výraznou měrou zviditelnit na mapě světa. Hlubokou úctu si zaslouží také mnohá zahraniční i tuzemská občanská sdružení v neziskovém sektoru, která posilují porozumění a přátelství mezi příslušníky našeho a jiných národů.

Velmi si vážíme každé individuální iniciativy ve prospěch naší země, rozvoje hnutí krajanů a přátel České republiky ve světě, stejně jako nadšení tuzemských organizací či spolků zaměřených na zlepšování vzájemných mezilidských vztahů ve spojitosti se jménem České republiky. Výrazem této úcty je mimo jiné každoroční předání křišťálového glóbusu zasloužilým osobnostem a organizacím, které nejvýznamnějším způsobem zviditelňují Českou republiku v zahraničí.

CYRIL SVOBODA

místopředseda vlády a ministr zahraničních věcí

Dear readers,

The purpose of this publication is to commemorate, synoptically, the meritorious actions of exceptional personalities and organizations which have made a significant contribution to the promotion of the Czech Republic abroad.

After 1989, a number of prestigious prizes were established in our country which gradually filled the void from the time of the Communist dictatorship. Many self-sacrificing people who rendered outstanding services promoting the eminence of Czech crafts and ideas earned only ingratitude under the previous regime. The Ministry of Foreign Affairs has tried to help eliminate, or at least lessen, this absurd injustice. In 1997, the Ministry established the Gratias Agit Award as a means of regularly extending thanks to the laureates.

Many of the awarded are compatriots who have ended up in all corners of the world, but who have never forgotten their origin and have proclaimed their Czechness proudly, raising the fame of a small country in the heart of Europe, the greatness of which cannot be measured in square kilometres or number of inhabitants. We owe special gratitude to the friends of the Czech Republic who, besides their professional engagement and with no expectations of material gain, have spent their free time promoting the Czech Republic and helping to raise its profile on the map of the world. The many foreign and domestic civic associations in the non-profit sector which strive to foster understanding and friendship between Czech and foreign nationals also deserve our deep respect.

We are most appreciative of any individual initiative intended to benefit our country, the activities of compatriots and friends of the Czech Republic throughout the world, and the enthusiasm of local organizations and associations focused on improving interpersonal relationships in connection with the Czech Republic. We express our respect inter alia in the annual award of a crystal globe to persons and organizations of outstanding merit who have made the most significant contribution to the raising of the Czech Republic's profile abroad.

CYRIL SVOBODA

Deputy Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

SEZNAM LAUREÁTŮ CENY GRATIAS AGIT 1997-2003

■ 1997 ■

Ing. Zorica Dubovská, ČR – propagátorka přátelství a kulturní výměny s Indonésií

Prof. Emil Friedman, Venezuela – hudební interpret a pedagog, popularizátor české hudby v Latinské Americe

Wendy Luersová, USA – zakladatelka americko-české Nadace pro občanskou společnost

Andrew Valuchek (in memoriam), USA – vydavatel krajanských novin, zastánce české věci ve Washingtonu

Česká jednotka SFOR v bývalé Jugoslávii, ČR

Člověk v tísni, spol. při České televizi, o. p. s., ČR

■ 1998 ■

Dashdorjiin Altangerel, Mongolsko – prezident Asociace mongolských absolventů českých a slovenských škol a kurzů

Páter Zdeněk Čížkovský, JAR, ČR – český misionář v Africe

Eva Markusová-Roubíčková de Méndez, Guatemala – honorární konzulka ČR, vůdčí osobnost guatemalsko-českých styků

Meda Mládková, USA – podporovatelka českého umění

Dr. Herbert Neumayer, Rakousko – aktivní propagátor rakousko-českých vztahů

Dr. Miloslav Rechciĝl, USA – předseda Československé společnosti pro vědy a umění (SVU) se sídlem v USA

Stáňa Šrámková, ČR – japanoložka, průkopnice přátelských styků s japonskou veřejností

Karel a Olga Velanovi, Kanada – podnikatelé a mecenáši české kultury v Kanadě

Dr. h. c. Milan Vyhňálek, Austrálie – podnikatel, význačný krajan v Tasmánii

Margareta Waldsteinová-Wartenbergová, Rakousko, ČR – prezidentka České maltézské pomoci

Mgr. Sri Kumar Vishwanathan, Indie, ČR – sociální pracovník mezi moravskými Romy

Američtí přátelé České republiky, USA

Česko-italské kulturní centrum Doba v Turíně, Itálie

Svaz spolků Čechů a Slováků ve Švýcarsku, Švýcarsko

■ 1999 ■

Gauthier Coussement, Belgie – kulturní pracovník zaměřený na spolupráci s ČR

Lady Milena Grenfell-Bainesová, Velká Británie – osobnost výrazně přispívající k propagaci ČR ve Velké Británii, čelná představitelka krajanské komunity

MUDr. Walter Kotrba, SRN – aktivní zastánce německo-českého porozumění

Alan Levy, USA, ČR – americký kronikář Pražského jara 68, šéfredaktor *The Prague Post*

Josef Matušek, Chorvatsko – významný krajan, kronikář české obce v Chorvatsku

Eva Marenčáková, Lucembursko – zakladatelka neformálního českého kulturního a informačního střediska v Lucemburku

Graham Melville-Mason, Velká Británie – popularizátor české klasické hudby

Milan Platovský Stein, Chile – podnikatel, podporovatel česko-chilských styků

Barbara Lee Podoski, USA – angažovaná česká krajanka v USA, proslavená hrdinstvím z druhé světové války

Masahiro Yamamoto, Japonsko – podnikatel, zakladatel „České vesnice“ v Japonsku

Lubor J. Zink, Kanada – český exilový publicista

■ 2000 ■

Oldřich Haselman, Francie – pracovník mezinárodních organizací, zastánce práv Čechů, kteří po únoru 1948 a srpnu 1968 opustili vlast

Inge Bro Jørgensenová, Dánsko – spisovatelka propagující české kulturně-historické realie

Fred Kala, USA – dlouholetý aktivista Amerického Sokola

Dr. h. c. prof. Sergej Vasiljevič Nikolskij, DrSc., Rusko – literární vědec, který se zasloužil o publikační rehabilitaci Karla Čapka v době totality

Francisco Otta, Chile – výtvarník a krajanský aktivista

Jan Polášek, Švédsko – architekt a spoluzakladatel Sdružení svobodných Čechů a Slováků ve Švédsku

Vladislav Slavik, USA – sokolský aktivista v USA

Akad. arch. Petr Stránský, Švýcarsko – předseda švýcarského spolku k záchraně kulturního dědictví v ČR

Prof. Vilém Tauský, Velká Británie – významný britský hudebník českého původu

Jaroslav Vrzala, Francie – křesťanský exilový publicista a politik

JUDr. Fernand Zürn, Lucembursko – průkopník novodobých lucembursko-českých kontaktů

Česká vzdělávací nadace v Texasu, USA

Sokol Sydney, Austrálie

Unikátní projekty, ČR – občanské sdružení pomáhající handicapovaným dětem

■ 2001 ■

- Dr. April Carterová**, Velká Británie – aktivistka za lidská a občanská práva
- Ing. Alexandr Drbal**, Ukrajina – udržovatel tradice Českých bratří na Ukrajině
- Fernand Halbart**, Belgie – prezident Belgicko-lucemburské obchodní komory pro ČR
- Ing. Herbert Klement**, Rakousko – podnikatel, organizátor přeshraniční spolupráce
- Prof. Mustafa Krantja**, Albánie – šířitel české hudby na Balkáně
- Ing. Aleš Macháček**, ČR – předlistopadový disident, spolupracovník agentury Palach Press
- Richard Molineux**, Velká Británie – charitativní pracovník pomáhající čs. disentu v době normalizace
- Ewald Osers**, Velká Británie – kulturní publicista, překladatel české literatury
- Jan Pivečka**, ČR – podnikatel, mezinárodně uznávaný obuvnický expert, filantrop
- Prof. dr. Keitha Sapsin-Fineová**, USA – zakladatelka nadace East European Cultural Endowment
- Dr. h. c. prof. Larisa Pavlovna Solncevová**, Rusko – členka Společnosti bratří Čapků, odbornice na české divadlo
- Nathan Karol Steiner**, Izrael – předseda Sdružení přistěhovalců z Československa, iniciátor izraelsko-česko-slovenské spolupráce
- Prof. Viktorie Švihlíková**, Rakousko – hudební pedagožka předávající zahraniční zkušenosti českým dětem
- Asociace Olgy Havlové**, Francie
- Spolek na podporu České vesnice v Berlíně-Neuköllnu**, SRN

■ 2002 ■

- Prof. Karel Čížek**, Řecko – významný překladatel moderní české literatury do řečtiny
- JUDr. Milan Kantor**, Austrálie – zakladatel krajanických nadací v Melbourne
- Prof. Ferdinand Kinský**, Francie – odborník na mezinárodní vztahy, česko-francouzský propagátor evropanství
- Páter Václav Mašek**, Rumunsko – krajanický duchovní v rumunském Banátu
- Prof. Bohumil Med**, Brazílie – předseda Brazílsko-české kulturní společnosti
- Ing. Václav Pavelka**, Kanada – zakladatel úspěšného klubu krajanických seniorů

- Prof. Ing. arch. Jan Hird Pokorný**, USA – architekt a krajanický aktivista, který se zasloužil o zachování Národní budovy v New Yorku
- Prof. Jan Rubeš**, Belgie – zakladatel a přední představitel oboru bohemistiky v Belgi
- Mgr. Radko Tichavský**, Mexiko – honorární konzul ČR, všestranný iniciátor styků mezi občany Mexika a ČR
- Robert Vogel**, SRN – generální honorární konzul ČR v Hamburku, architekt česko-německého sblížení
- Carolinum**, spolek absolventů a přátel Univerzity Karlovy v Praze, ČR
- Regionální organizace Českého spolku na Slovensku v Košicích**, Slovensko
- Svaz Čechů v Chorvatské republice**, Chorvatsko.

■ 2003 ■

- Ruth Bondyová**, Izrael – překladatelka české literatury
- Tonio Casapinta**, Malta – honorární konzul ČR, organizátor česko-maltských styků
- Dr. Oldřich Černý**, Švýcarsko – čelný představitel Svazu spolků Čechů a Slováků ve Švýcarsku
- Guy Erisman**, Francie – popularizátor české hudby ve Francii
- Maria Goretti Quadros**, Indie – mezinárodní charitativní pracovníce, úspěšně angažující občany ČR
- Igor Vladimirovič Ivanov a doc. Irina Makarovna Poročkinová**, CSs., Rusko – překladatelé a propagátoři české literatury v Rusku
- Helmut Köser**, SRN – zakladatel nadace Most, podporovatel snah o česko-německé porozumění
- Miroslav Paulik (in memoriam)**, Nový Zéland – býv. honorární konzul ČR, představitel krajanického života na Novém Zélandě
- Peter A. Rafaeli**, USA – generální honorární konzul ČR, organizátor kampaně za přijetí ČR do NATO
- Jaroslav Šonský**, Švédsko – houslista, všestranný propagátor české kultury ve Švédsku
- Jan Trávníček**, Kanada – zasloužilý dlouholetý předseda krajanického Masarykova ústavu v Torontu
- Doc. MUDr. Konstantin Georgiev Trošev**, Bulharsko – historik bulharsko-české lékařské tradice, propagátor české kultury
- Univ. prof. dr. Josef Vintr**, Rakousko – čelný rakouský bohemista
- České kulturní centrum Houston**, USA
- Polsko-česko-slovenská solidarita**, Polsko
- Spolek přátel Bohemia**, Maďarsko

LIST OF GRATIAS AGIT AWARD LAUREATES 1997-2003

■ 1997 ■

Ing. Zorica Dubovská, Czech Republic – promoter of friendship and cultural exchange with Indonesia

Prof. Emil Friedman, Venezuela – music performer and pedagogue, popularizer of Czech music in Latin America

Wendy Luers, U.S.A. – founder of the U.S.-Czech Foundation for a Civic Society

Andrew Valuchek (in memoriam), U.S.A. – publisher of Czech expatriate community newspaper, advocate of the Czech cause in Washington

Czech SFOR unit in the former Yugoslavia, Czech Republic
People in Need, Czech TV Foundation, Czech Republic

■ 1998 ■

Dashdorjiin Altangerel, Mongolia – President of the Association of Mongolian Graduates of Czech and Slovak Schools and Courses

Father Zdeněk Čížkovský, Republic of South Africa, Czech Republic – Czech missionary in Africa

Eva Markusová-Roubíčková de Méndez, Guatemala – Honorary Consul of the Czech Republic, prominent personality of Guatemalan-Czech relations

Meda Mládková, U.S.A. – sponsor of Czech art

Dr. Herbert Neumayer, Austria – active promoter of Austrian-Czech relations

Dr. Miloslav Rechcigl, U.S.A. – President of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU) based in the United States

Stáňa Šrámková, Czech Republic – Japanologist, pioneer of friendly relations with the Japanese public

Karel and Olga Velan, Canada – entrepreneurs and sponsors of Czech culture in Canada

Dr. h. c. Milan Vyhnaněk, Australia – entrepreneur, prominent expatriate in Tasmania

Margareta Waldstein-Wartenberg, Austria, Czech Republic – President of the Czech Maltese Aid

Mgr. Sri Kumar Vishwanathan, India, Czech Republic – social worker working with the Roma in Moravia

American Friends of the Czech Republic, U.S.A.

DOBA Czech-Italian Cultural Center in Torino, Italy

Union of Czechs and Slovaks in Switzerland, Switzerland

■ 1999 ■

Gauthier Coussement, Belgium – cultural worker specializing in cooperation with the Czech Republic

Lady Milena Grenfell-Baines, United Kingdom – significant contri-

butor to the promotion of the Czech Republic in the United Kingdom, prominent representative of the Czech community

MUDr. Walter Kotrba, Germany – active advocate of German-Czech understanding

Alan Levy, U.S.A., Czech Republic – American chronicler of the Prague Spring in 1968, Editor-in-Chief of The Prague Post

Josef Matušek, Croatia – prominent expatriate, chronicler of the Czech community in Croatia

Eva Marenčáková, Luxembourg – founder of an informal Czech cultural and information center in Luxembourg

Graham Melville-Mason, United Kingdom – promoter of Czech classical music

Milan Platovský Stein, Chile – entrepreneur, promoter of Czech-Chilean contacts

Barbara Lee Podoski, U.S.A. – dedicated Czech expatriate in the United States, renowned for her heroism in World War II

Masahiro Yamamoto, Japan – entrepreneur, founder of the “Czech Village” in Japan

Lubor J. Zink, Canada – Czech exile publicist

■ 2000 ■

Oldřich Haselman, France – worker for international organizations, advocate of the rights of Czechs who emigrated from Czechoslovakia after February 1948 and August 1968

Inge Bro Jørgensen, Denmark – writer promoting Czech cultural and historic life and institutions

Fred Kala, U.S.A. – for many years an activist of American Sokol

Dr. h. c. prof. Sergei Vasilevich Nikolsky, DrSc., Russia – literary scholar, instrumental in rehabilitating the work of Karel Čapek under the totalitarian regime

Francisco Otta, Chile – artist and expatriate activist

Jan Polásek, Sweden – architect and co-founder of the Association of Free Czechs and Slovaks in Sweden

Vladislav Slavik, U.S.A. – Sokol activist in the United States

Akad. arch. Petr Stránský, Switzerland – President of the Swiss Society for Preservation of the Cultural Heritage in the Czech Rep.

Prof. Vilém Tauský, United Kingdom – eminent British musician of Czech origin

Jaroslav Vrzala, France – Christian exile publicist and politician

JUDr. Fernand Zürn, Luxembourg – pioneer of modern Luxembourg-Czech contacts

The Czech Educational Foundation of Texas, U.S.A.

Sokol Sydney, Australia

Unikátní projekty [Unique Projects], Czech Republic – civic association assisting handicapped children

■ 2001 ■

Dr. April Carter, United Kingdom – *human and civil rights activist*

Ing. Alexandr Drbal, Ukraine – *keeper of the tradition of the Czech Brethren in the Ukraine*

Fernand Halbart, Belgium – *President of the Belgian-Luxembourg Chamber of Commerce for the Czech Republic*

Ing. Herbert Klement, Austria – *entrepreneur, organizer of cross-border cooperation*

Prof. Mustafa Krantja, Albania – *promoter of Czech music on the Balkan Peninsula*

Ing. Aleš Macháček, Czech Republic – *dissident before November 1989, cooperated with the Palach Press agency*

Richard Molineux, United Kingdom – *charity worker assisting Czechoslovak dissent in the normalization period*

Ewald Osers, United Kingdom – *cultural publicist, translator of Czech literature*

Jan Pivečka, Czech Republic – *entrepreneur, internationally recognized shoemaking expert, philanthropist*

Prof. dr. Keitha Sapsin Fine, U.S.A. – *founder of the East European Cultural Endowment*

Dr. h. c. prof. Larisa Pavlovna Solntseva, Russia – *member of the Čapek Brothers Society, Czech drama expert*

Nathan Karol Steiner, Israel – *President of the Association of Immigrants from Czechoslovakia, initiator of Israeli-Czech-Slovak cooperation*

Prof. Viktorie Švihlíková, Austria – *music teacher passing on her experience gained abroad to Czech children*

Association of Olga Havlová, France

Society for the Support of the Czech Village in Berlin-Neukölln, Germany

■ 2002 ■

Prof. Karel Čížek, Greece – *prominent translator of contemporary Czech literature into Greek*

JUDr. Milan Kantor, Australia – *founder of expatriate foundations in Melbourne*

Prof. Ferdinand Kinský, France – *expert in international relations, Czech-French promoter of Europeanism*

Father Václav Mašek, Romania – *Czech priest in Banat, Romania*

Prof. Bohumil Med, Brazil – *chairman of the Brazilian-Czech Cultural Association*

Ing. Václav Pavelka, Canada – *founder of a successful club of expatriate seniors*

Prof. Ing. arch. Jan Hird Pokorný, U.S.A. – *architect and expatriate activist, instrumental in preserving the National Hall in New York*

Prof. Jan Rubeš, Belgium – *founder and leading representative of Czech studies in Belgium*

Mgr. Radko Tichavský, Mexico – *Honorary Consul of the Czech Republic, universal initiator of contacts between citizens of Mexico and the Czech Republic*

Robert Vogel, Germany – *Honorary General Consul of the Czech Republic in Hamburg, the “architect” of Czech-German rapprochement*

Carolinum, Association of Graduates and Friends of Charles University in Prague, Czech Republic

Regional organization of the Czech Association in Slovakia at Košice, Slovakia

Union of Czechs in the Republic of Croatia, Croatia

■ 2003 ■

Ruth Bondy, Israel – *translator of Czech literature*

Tonio Casapinta, Malta – *Honorary Consul of the Czech Republic, organizer of Czech-Maltese contacts*

Dr. Oldřich Černý, Switzerland – *leading representative of the Union of Czech and Slovak Communities in Switzerland*

Guy Erismann, France – *popularizer of Czech music in France*

Maria Goretti Quadros, India – *international charity worker, successfully involving citizens of the Czech Republic*

Igor Vladimirovich Ivanov and doc. Irina Makarovna Porochkina, CSc., Russia – *translators and promoters of Czech literature in Russia*

Helmut Köser, Germany – *founder of the Most-Bridge foundation, supporter of efforts towards Czech-German understanding*

Miroslav Paulik (in memoriam), New Zealand – *former Honorary Consul of the Czech Republic, representative of the Czech expatriate community in New Zealand*

Peter A. Rafaeli, U.S.A. – *General Honorary Consul of the Czech Republic, organizer of a campaign in support of the admission of the Czech Republic to NATO*

Jaroslav Šonský, Sweden – *violinist, universal promoter of Czech culture in Sweden*

Jan Trávníček, Canada – *Czech compatriot of outstanding merit, for many years the chairman of the compatriot Masaryk Institute in Toronto*

Doc. MUDr. Konstantin Georgiev Troshev, Bulgaria – *historian of the Bulgarian-Czech medical tradition, promoter of Czech culture*

Univ. prof. dr. Josef Vintr, Austria – *leading Austrian scholar in Czech studies*

Czech Cultural Center Houston, U.S.A.

Polish-Czech-Slovak Solidarity, Poland

Association of the Friends of Bohemia, Hungary

ING. ZORICA DUBOVSKÁ

Česká republika
Czech Republic

Narodila se r. 1926 v Praze. V letech 1945-50 vystudovala *Vysokou školu obchodní*. Pokračovala studiem lingvistiky na *Filozofické fakultě UK* se zaměřením na jazyky Indonésie.

V letech 1964–74 a 1992–2003 přednášela na *Filozofické fakultě UK* indonesistiku. Vychovala celou generaci našich předních odborníků v tomto oboru. Publikovala řadu odborných prací a věnovala se i překladové činnosti, se zvláštním zaměřením na indonéskou poezii, divadlo a folklór. Spolupracovala s *Orientálním ústavem ČSAV* a *Náprstkovým muzeem* v Praze. Má obrovské zásluhy o popularizaci indonéského jazyka a reálií. Je nadšenou propagátorkou naší země v Indonésii, kterou vícekrát navštívila. Přičinila se o navázání intenzivních styků mezi vzdělávacími institucemi ČR a Indonésie.

V letech 1968-70 byla místopředsdkyní *Společnosti československo-indonéského přátelství*, v letech 1990-94 předsdkyní *Nusantary – společnosti přátel Indonésie*. Nyní je místopředsdkyní této společnosti, jež patří k nejaktivnějším občanským sdružením v ČR ve vztahu k zahraničí.

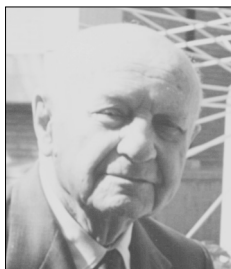
Ing. Z. Dubovská je členkou výboru asijské sekce společnosti *Kontinenty – Sdružení pro spolupráci se zeměmi Afriky, Asie a Latinské Ameriky*.

Zorica Dubovská was born in Prague in 1926. In 1945 – 1950 she studied at the *University of Commerce*. She then studied linguistics at the *Faculty of Arts, Charles University*, where she specialized in the languages of Indonesia.

In 1964–74 and 1992–2003, she gave lectures in Indonesian studies at the *Faculty of Arts, Charles University*. Zorica Dubovská educated an entire generation of the Czech Republic's prominent experts in this field. She published numerous scholarly works and applied herself to translation, focusing in particular on Indonesian poetry, drama, and folklore. She was an associate of the *Oriental Institute of the Czechoslovak Academy of Sciences* and the *Náprstek Museum* in Prague. She has contributed immensely to the popularization of the Indonesian language and the country's life and institutions. She is an enthusiastic promoter of the Czech Republic in Indonesia, which she has visited several times. She was instrumental in establishing close contact between educational institutions in the Czech Republic and Indonesia.

In 1968 – 1970 she was the vice-chairwoman of the *Society for Czechoslovak-Indonesian Friendship*, and chairwoman of *Nusantara – Society of Friends of Indonesia* in 1990 – 1994. She is currently vice-chairwoman of this society, which is one of the most active civic associations in the Czech Republic involved in foreign relations.

Zorica Dubovská is a member of the committee of the Asia section of *Continents – Association for Cooperation with the Countries of Africa, Asia and Latin America*.

PROF. EMIL FRIEDMAN

Venezuela

Narodil se r. 1908 v Praze. V r. 1931 ukončil studium profesury hry na housle. V r. 1933 obhájil na *Karlově univerzitě* doktorát z veřejného práva. V letech 1935-39 cestoval jako výkonný umělec po Austrálii a Evropě. Během druhé světové války působil jako hudebník ve střední a jižní Americe.

V r. 1945 se usadil ve Venezuele, kde byl jmenován ředitelem *Hudební akademie státu Maracaibo*. V r. 1949 založil *Školu (Colegio) a hudební akademii Emila Friedmana*. Plně se integroval do hudebního života Venezuely, za což byl r. 1968 vyznamenán *Řádem Franciska Mirandy 3. třídy*. V r. 1984 obdržel medaili od *Svazu učitelů státu Miranda* a od *Vzdělávacího centra Caracasu*. V r. 1993 získal *Venezuelskou cenu za hudbu* a o rok později byl zařazen mezi nejvýznamnější osobnosti v rámci akce *Venezuela Positiva*.

Vždy nadšeně propagoval českou hudební kulturu a tradici.

Snahou profesora Friedmana bylo poskytnout dítěti integrální vzdělání. Jeho součástí má být jednak umělecká výchova zasahující do oblasti citu a fantazie, jednak znalosti ve vědeckých disciplínách, jež mají rozvíjet intelekt, a dále také sport, který má napomáhat fyzickému zdraví dítěte.

Colegio Emil Friedman zaujímá prestižní místo ve vzdělávacím systému Venezuely. Celkově má škola ve všech ročnících 1800 žáků a každoročně z ní odchází až 200 absolventů.

Prof. Friedman zemřel v r. 2002.

Emil Friedman was born in Prague in 1908. In 1931, he qualified as a violin teacher. In 1933, he defended his public law doctor's thesis at *Charles University*. In 1935 – 1939 he traveled as a performing artist throughout Australia and Europe. During World War II, Professor Friedman worked as musician in Central and South America.

In 1945, Professor Friedman settled in Venezuela, where he was appointed director of the *Music Academy of the State of Maracaibo*. In 1949, he established the *School (Colegio) and Music Academy of Emil Friedman*. He became fully integrated in the musical life of Venezuela, in recognition of which he received the *Order of Francisco de Miranda 3rd Class*. In 1984, he was awarded a medal of the *Teachers Union of the State of Miranda* and of the *Caracas Educational Center*. In 1993, he was awarded the *Venezuela Music Prize*, and one year later he was named among the most outstanding personalities in an event called *Venezuela Positiva*.

Emil Friedman at all times enthusiastically promoted Czech musical culture and tradition.

Professor Friedman's objective was to give children an integral education, including training in arts, stimulating sensitivity and imagination, as well as knowledge in sciences, intended to develop intellect, and sport, enhancing children's physical health.

Colegio Emil Friedman enjoys a prestigious status in the educational system in Venezuela. The school has 1,800 pupils in all grades, with up to 200 graduates every year.

Prof. Friedman died in 2002.

WENDY LUERSOVÁ

USA

Manželka amerického velvyslance v Československu v letech 1983-86.

V r. 1990 založila v New Yorku *Nadaci pro občanskou společnost (The Foundation for a Civil Society)*, nezávislou neziskovou organizaci zaměřenou na rozvoj demokracie, občanské společnosti, právního státu a tržního hospodářství v České a Slovenské republice. Nadace rovněž poskytuje grant *Ceně Jindřicha Chalupického*, udělované mladým českým výtvarným umělcům do 35 let.

Nadace pro občanskou společnost řídila využívání finančních prostředků ve výši 1,9 mil. USD v projektu *Democracy Network*, jehož cílem byl rozvoj a posílení občanského sektoru v České republice a vytvoření kontaktu s místní správou, veřejností a obchodními kruhy. Nadace ve spolupráci se *Citibank* uděluje na Slovensku, v Srbsku a Černé Hoře a v Kosovu cenu *VIA BONA*.

K *Nadaci pro občanskou společnost* je přičleněno *České středisko pro obnovu obcí*, které využívá výsledky *Průzkumu obnovy obcí v České republice* zaměřeného především na procesy spojené s rozvojem občanské společnosti na lokální úrovni.

K dnešnímu dni Nadace shromáždila a účelově využila v ČR a na Slovensku 11 milionů USD.

Wendy Luersová rovněž založila její dvě nástupnické nevládní organizace: *Nadaci Via* v České republice a *Nadaci Pontis* na Slovensku. Tyto nadace se soustřeďují na rozvoj obcí, nevládního sektoru a na filantropii.

V r. 1998 obdržela jako první žena v historii *státní vyznamenání Dvojitého bílého kříže* od slovenského prezidenta M. Kováče.

Wife of the U.S. Ambassador to Czechoslovakia in the years 1983-1986.

In 1990, Ms. Luers founded *The Foundation for a Civil Society* in New York, an independent non-profit organization dedicated to the development of democracy, civil society, the rule of law and free-market economy in the Czech and Slovak Republics. The Foundation also provides a grant for the *Jindřich Chalupický Prize*, awarded to young Czech artists up to the age of 35.

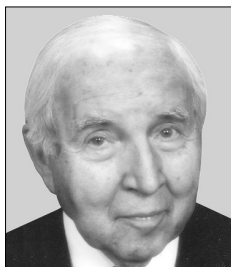
The Foundation for a Civil Society managed the \$ 1.9 million *Democracy Network* project, a *USAID-funded program* devoted to the development and strengthening of the non-governmental sector in the Czech Republic and establishing contacts with local governments, the general public and business circles. The Foundation also founded, in partnership with *Citibank*, the *VIA BONA* corporate citizenship awards, which are now in Slovakia, Serbia-Montenegro and Kosovo.

Attached to the *Foundation for a Civil Society* is the *Czech Center for Community Revitalization*, building on the results of the *Survey for Community Revitalization in the Czech Republic* which concentrated primary on processes associated with the local development of civil society.

To date, the Foundation has raised and spent over \$ 11 million in the Czech Republic and Slovakia.

As her legacy, Wendy Luers also founded two successful independent non-governmental foundations: *Via Foundation* in the Czech Republic and *Pontis Foundation* in Slovakia. They concentrate on community development, NGO development and corporate philanthropy.

In 1998, Wendy Luers was the first woman in history to be decorated with the *State Order of the Dual White Cross* by the President of the Slovak Republic, M. Kováč.

ANDREW VALUCHEK

in memoriam

USA

Narodil se r. 1911 v USA. Jeho rodiče pocházeli z moravsko-slovenského pomezí.

Celý život působil aktivně v krajanském hnutí. Až do své smrti byl viceprezidentem *Československé národní rady v USA* a čestným starostou *Sokola USA*. V počátcích své profesionální dráhy byl vydavatelem dvou krajanských periodik: *Newyorského deníku* a *Neworských listů*.

Po německé okupaci Československa se podílel na založení *Fondu pro československé uprchlíky*. Když německá vláda hodlala převzít český pavilon na Světové výstavě v New Yorku, zorganizoval delegaci ke starostovi, aby tomu zabránil. Dal podnět k uspořádání sbírky na dostavbu tohoto českého pavilonu.

Jako komisař pro výstavbu při městské radnici v New York City byl zodpovědný za výstavbu sídliště nazvaného *Thomas G. Masaryk Towers*. Po skončení války, za níž působil ve zpravodajské službě americké armády, byl jedním z iniciátorů a pořadatelů koncertu v *Carnegie Hall*, jehož výtěžek byl určen na pomoc Československu.

Uplatnil se jako člen volebního štábu J. F. Kennedyho. Po zvolení Kennedyho do funkce prezidenta zůstal jeho spolupracovníkem. Jedním z jeho úkolů bylo šíření informací o americkém politickém systému a zajišťování vzdělávacích kurzů v této oblasti pro cizince. V této činnosti pracoval i pro různé vládní instituce. Po r. 1989 seznamoval s touto problematikou členy nového čs. parlamentu, kteří zavítali do USA.

V devadesátých letech pracoval v kanceláři předsedy *Sněmovny reprezentantů* Toma Foleyho, kde mj. usiloval o udělení doložky nejvyšších výhod našemu státu. Díky svým kontaktům pomohl získat stipendia pro mnoho našich studentů na prestižních amerických univerzitách.

Do r. 1996 pracoval v kanceláři prezidenta Clintona, v jehož volebním štábu se svého času angažoval. Zemřel v r. 1997.

Andrew Valuchek was born in 1911 in the United States. His parents came from the Moravian-Slovak border area.

All his life, Mr. Valuchek worked actively in the Czech compatriot movement. Until his death, he was the Vice-President of the *Czechoslovak National Council of America* and the Honorary President of the *American Sokol*. In the early stages of his professional career, he was the publisher of two compatriot periodicals: *Newyorský deník (New York Daily)* and *Newyorské listy (New York Herald)*.

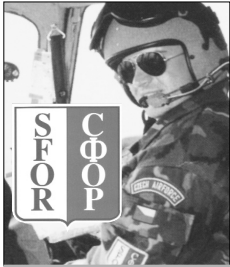
After the German occupation of Czechoslovakia, Mr. Valuchek was a co-founder of the *American Fund for Czechoslovak Refugees*. When the German government made plans to take over the Czechoslovak Pavilion at the New York World's Fair, he organized a delegation to lobby the Mayor to prevent this move. He initiated the organization of a collection to raise funds for the completion of the Czech Pavilion.

As a building commissioner at the New York City Hall, Mr. Valuchek was responsible for the development of the *Thomas G. Masaryk Towers* housing estate. After the war, during which he worked for the U.S. Army's intelligence service, Mr. Valuchek was one of the initiators and organizers of a concert at *Carnegie Hall*, the proceeds of which were donated as aid for Czechoslovakia.

Andrew Valuchek worked as a member of J. F. Kennedy's election campaign team. After Kennedy was elected U.S. President, Mr. Valuchek remained in his service. One of his tasks was to disseminate information on the U.S. political system and organize training courses in this field for foreigners. He also carried out this activity for various governmental institutions. After 1989, he briefed members of the new Czechoslovak parliament who visited the United States on this issue.

In the 1990s Mr. Valuchek worked at the office of Tom Foley, the Speaker of the *House of Representatives*, where he strived to achieve the most-favored-nation clause for Czechoslovakia. Thanks to his contacts he helped arrange scholarships for many Czech students at prestigious U.S. universities.

He worked at President Clinton's office until 1996, after serving as a member of his election team. Andrew Valuchek died in 1997.

ČESKÁ JEDNOTKA (PRAPOR) SFOR
v bývalé Jugoslávii (B a H), ČR

CZECH SFOR UNIT (BATTALION)
in the former Yugoslavia (B&H),
Czech Republic

Česká jednotka, jako součást mírové operace *SFOR* (*Stabilizační síly*) pod vedením *NATO*, do níž bylo zapojeno 35 tisíc příslušníků mnohonárodnostních vojenských kontingentů, měla velikost praporu o síle 650 mužů. Souhlas s její účastí v mnohonárodnostních silách *SFOR* vyslovily obě komory *Parlamentu ČR* v prosinci 1996.

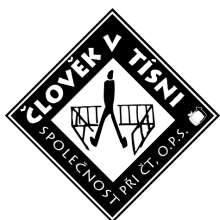
Česká jednotka působila v letech 1997–2001 na území severozápadní Bosny pod britským vedením. Prostor její operační odpovědnosti zahrnoval jak oblast obývanou Srby, tak oblast obývanou Muslimy. Zvláštním územím byla neobydlená zóna separace v šířce 5 km, která byla zároveň silně zamínovaná protipěchotními i protitankovými minami.

Prapor byl vysoce hodnocen jak z hlediska morální a bojové připravenosti, tak i z hlediska technické vybavenosti. Praporu se podařilo získat v rámci *SFOR* naprosto rovnoprávné postavení s kontingenty ze států *NATO*. V některých ohledech byly schopnosti příslušníků praporu vyzdvíženy jako příkladné. Šlo zejména o důsledné naplňování úkolů v oblasti odzbrojení a dozorování skladů s těžkou technikou, flexibilitu při plnění úkolů, schopnost navázat bezkonfliktní styk s místním obyvatelstvem apod.

The Czech unit, as part of the *SFOR* (*Stabilization Force*) peace operation under the command of *NATO*, in which 35,000 members of multinational military contingents were involved, was a battalion of 650 men. In December 1996, both chambers of the *Parliament of the Czech Republic* gave their consent for the unit to become part of the multinational *SFOR* forces.

The Czech unit operated under British command in the territory of northwest Bosnia in the years 1997–2001. It was responsible for operations in an area covering both a region inhabited by Serbs and a region inhabited by Muslims. A special territory was a five-kilometer wide uninhabited separation zone, with dense anti-personnel and anti-tank minefields.

The battalion was highly praised for the state of its ethical and combat preparation and for its technical equipment. The battalion achieved a status within *SFOR* equal to that of contingents from *NATO* states. In some respects, the skills of battalion members were commended as exemplary. In particular, this included the consistent accomplishment of assignments aimed at disarmament and at guarding warehouses with heavy vehicles, flexibility in the performance of assignments, and the ability to establish conflict-free relations with the local population.

ČLOVĚK V TÍSNI,
spol. při České televizi, o. p. s., ČR

PEOPLE IN NEED,
TV Foundation, Czech Republic

Obecně prospěšná společnost při České televizi *Člověk v tísni* vznikla jako humanitární organizace s cílem pomáhat v krizových oblastech. Byla založena Šimonem Pánkem a Jaroslavem Štětinou r. 1992. Ihned se stala jednou z předních českých organizací zabývajících se humanitární činností v zahraničí.

Kombinací humanitární pomoci, dlouhodobějších rozvojových projektů, pomoci krajanským komunitám a působením na poli ochrany lidských práv patří tato společnost mezi nejvýznamnější organizace svého druhu na území bývalého východního bloku. Díky jejímu příspěví se ČR zapsala mezi vyspělé země schopné pružně reagovat na humanitární krize. Za dobu své existence dopravila společnost stovky zásilek s přímou humanitární pomocí do různých zemí Evropy, Asie a Afriky. I nadále působí mj. v Bosně a Hercegovině, Ruské federaci, Čečensku, Albánii, Bulharsku, Arménii, Somálsku, Mongolsku, Barmě a na Ukrajině. Ve všech těchto zemích navázala spolupráci s místními nevládními organizacemi, vládními agenturami i s mezinárodními humanitárními organizacemi.

Mezi nejvýznamnější partnerské organizace společnosti patří subjekty OSN, jako např. *UNHCR*, *UNICEF* a *WHO*, *Mezinárodní Červený kříž*, britská organizace *HMD*, *Suncokret* (chorvatská nevládní organizace), *Fond na obranu glasnosti* (Rusko), *Nadace Glasnost* (Rusko), *Open Society Institute*, *C Fund*, *Charles Mott Foundation*, *Lékaři bez hranic* atd.

Významná je i osvětová činnost společnosti. V jejím rámci probíhá např. série komponovaných večerů v síti 11 českých center na témata *Humanitární pomoc*, *Porušování lidských práv a Romové v ČR*.

The Czech TV foundation *People in Need* was founded as a humanitarian organization with the objective of providing assistance in crisis regions. It was founded by Šimon Pánek and Jaroslav Štětina in 1992. It immediately became one of the Czech Republic's leading organizations involved in humanitarian activities abroad.

By uniquely combining humanitarian assistance, long-term development projects, assistance for compatriot communities and work in the field of the protection of human rights, this foundation is one of the most important organizations of this type in the former Eastern Bloc. It has helped make the Czech Republic a developed country capable of responding flexibly to humanitarian crises. Since its establishment, the organization has delivered hundreds of shipments of direct humanitarian aid to various countries in Europe, Asia and Africa, and continues to work, for example, in Bosnia and Herzegovina, the Russian Federation, Chechnya, Albania, Bulgaria, Armenia, Somalia, Mongolia, Burma and in the Ukraine. In all these countries, the organization has established some form of cooperation with local non-governmental organizations, governmental agencies and international humanitarian organizations.

The company's most important partner organizations include UN entities, such as *UNHCR*, *UNICEF* and *WHO*, the *International Red Cross*, the U.K.-based *HMD*, *Suncokret* (a Croatian non-governmental organization), the *Glasnost Defense Fund* (Russia), the *Glasnost Foundation* (Russia), *Open Society Institute*, *C Fund*, *Charles Mott Foundation*, and *Médecins Sans Frontières*.

The foundation's educational activities are also important. These activities have included a series of special-focus evenings in the network of 11 Czech Centers on the topics of *Humanitarian Aid*, *Violations of Human Rights* and *The Roma in the Czech Republic*.

DASHDORJIIN ALTANGEREL

Mongolsko
Mongolia

Narodil se r. 1936 v Ulánbátaru. V letech 1955-61 studoval na Filozofické fakultě UK slavistiku se zaměřením na bohemistiku a zároveň práva na PF UK. Pracoval na MZV Mongolska, později působil také jako diplomat v Praze.

V oblasti česko(slovensko) – mongolské spolupráce byl činný téměř 40 let. Od r. 1963 se angažoval ve *Společnosti mongolsko-čs. přátelství* a v r. 1997 nechal oficiálně zaregistrovat také *Asociaci mongolských absolventů českých a slovenských škol a kursů*. Nezištně organizoval řadu jejích kulturních akcí, zejména *I. český ples v Mongolsku*.

Věnoval se publicistické a překladatelské činnosti. Do mongolštiny přeložil a vydal např. následující tituly: J. Otčenášek: *Romeo, Juliet and the Darkness*, M. Majerová: *A Merry Book of Fairy Tales, Anthology of Czech Short Stories*, K. Čapek: *War with the Newts*, V. Havel: *Audience, Of Human Identity*. Je autorem více než 200 statí o Československu a o problematice mongolsko – českých vztahů. Jako bohemista se celý život věnoval výkladu české literatury v Mongolsku a byl jejím obětavým propagátorem. Publikoval řadu článků o Československu v mongolském tisku.

Přeložil a pomohl uvést do mongolských kin více než třicet čs. celovečerních a desítky dětských a kreslených filmů.

Zemřel v r. 2001.

Dashdorjiin Altangerel was born in Ulan Bator, Mongolia in 1936. In 1955 – 1961 he studied Slavic studies at the Faculty of Arts, Charles University, Prague, where he specialized in Czech studies, and simultaneously law at the Faculty of Law, Charles University. He then worked at the Mongolian Ministry of Foreign Affairs, and later as a diplomat in Prague.

He worked actively in the field of Czech(-Slovak)-Mongolian cooperation for nearly 40 years. He was a member of the *Society of Mongolian-Czechoslovak Friendship* from 1963, and in 1997 obtained official registration of the *Association of Mongolian Graduates of Czech and Slovak Schools and Courses*. He selflessly organized its numerous cultural events, especially the *First Czech Ball in Mongolia*.

Mr. Altangerel also devoted himself to publishing activities and translation. The works he translated into Mongolian and published include: J. Otčenášek: *Romeo, Juliet and the Darkness*, M. Majerová: *A Merry Book of Fairy Tales, Anthology of Czech Short Stories*, K. Čapek: *War with the Newts*, V. Havel: *Audience, Of Human Identity*. He wrote more than 200 papers and essays on Czechoslovakia and on Mongolian-Czech relations. As a scholar in Czech studies, he devoted his entire life to the interpretation of Czech literature – which he selflessly promoted – in Mongolia. He published numerous articles about Czechoslovakia in the Mongolian press.

He translated over thirty Czechoslovak feature films and dozens of cartoons and films for children, and was involved in organizing their screening in Mongolian cinemas.

Mr. Altangerel died in 2001.

PÁTER ZDENĚK ČÍŽKOVSKÝ

JAR – ČR
South Africa – Czech Republic

Narodil se r. 1921. V r. 1951 odcestoval do Jižní Afriky, kde vstoupil do řeholního misijního řádu *Oblátů Panny Marie Neposkvrněné*. V africkém buši strávil sedm let a poté tři roky v městských podmínkách.

Na přání exilového kardinála Josefa Berana se v r. 1968 odstěhoval do Johannesburgu, aby jako jediný česky mluvící kněz na africkém Jihu působil mezi novými přistěhovalci z Československa. Za nově přistěhovanými krajany jezdil po celé JAR. Pomáhal jim najít práci, tlumočil a překládal. Radil, jak překonávat těžkosti ve styku s úřady. Sháněl pro ně finanční prostředky – zástavou byly obrazy, jichž namaloval nejméně dvě stovky a za které byl v roce 1976 vyznamenán i na výstavě v Mnichově. Křtil nově narozené děti, založil krajanský měsíčník *Jaro*. Byl vůdčím duchem a organizátorem aktivit krajanské komunity.

Po deseti letech práce mezi krajany se vrátil ke své původní práci v Natalu, kde měl farnost s velkým kostelem pro 900 lidí, který postavil. Po 43 letech odloučení se vrátil do vlasti a pomáhá lidem doma, v diecézi na jihu Čech. V zahraničních aktivitách však pokračuje. Jako národní ředitel *Papežského misijního díla* zastupuje českou katolickou církev ve Vatikánu.

Born in 1921, Zdeněk Čížkovský left for South Africa in 1951, where he joined the holy missionary order of the *Oblates of Mary Immaculate*. He spent seven years in the African bush, and then three years in an urban environment.

At the request of Josef Beran, Cardinal in exile, he moved in 1968 to Johannesburg in order to work, as the only Czech-speaking priest in the south of Africa, with new immigrants from Czechoslovakia. He visited newly arrived compatriots throughout the Republic of South Africa, helping them find jobs, and acting as an interpreter and translator for them. He also advised them on how to overcome difficulties in relations with authorities. He raised funds for them – as security he used paintings, of which he produced at least two hundred and for which he was awarded a prize at an exhibition in Munich in 1976. He baptized newly born infants, and founded an expatriate monthly magazine called *Jaro [The Spring]*. He was the leading spirit and organizer of the compatriot community's activities.

After ten years of work among compatriots, he returned to his initial work in Natal, where he had a parish with a large church built to hold a congregation of 900 people, which he himself had erected. After 43 years of exile, he returned to his native country and is now helping people in a diocese in south Bohemia. However, he continues his activities abroad. As the national director of the *Papal Missionary Work*, he represents the Czech Catholic church at the Vatican.

**EVA MARKUSOVÁ-ROUBÍČKOVÁ
DE MÉNDEZ**

Guatemala

Narodila se r. 1934 v Praze. V r. 1941 odešla se svou matkou do Ekvádoru a posléze do Guatemaly, kde vystudovala. Její manžel zde zastával vysoké státní funkce. Působila více než dvacet let v advokátní praxi. Jako pracovnice *Úřadu prezidenta Guatemalské republiky* se stala iniciátorkou četných charitativních a sociálních programů na pomoc ekonomicky slabým vrstvám a indiánskému obyvatelstvu.

Vždy se cítila spjata se svou mateřskou zemí, a proto ihned po listopadu 1989 projevila zájem o zastupování zájmů našeho státu v Guatemalské republice. Podílela se tak značnou měrou na šíření informovanosti guatemalské veřejnosti o historii, tradicích a aktuálním dění u nás a napomáhala navazování kontaktů mezi oběma zeměmi.

V říjnu 1993 byla u příležitosti návštěvy předsedy vlády Václava Klause v Guatemale oficiálně uvedena do funkce *honorární konzulky České republiky*.

Nezištně a s maximálním nasazením reprezentovala české zájmy v Guatemale. Byla rovněž iniciátorkou ustavení *krajského sdružení*, jež se uskupilo kolem honorárního konzulátu. V r. 1997 byla z jejího podnětu shromážděna finanční pomoc na povodňové konto v ČR ve výši 3.500 USD. V oblasti kultury organizovala mj. *Týden českého filmu* v hlavním městě Guatemaly a koncert české klasické hudby. Podílela se na úspěšném jednání o uzavření obchodní dohody mezi ČR a Guatemalou v r. 1997.

Zemřela v r. 2001.

Born in 1934 in Prague, Eva Markusová-Roubíčková de Méndez left with her mother for Ecuador in 1941; they subsequently moved to Guatemala, where she completed her studies. Her husband held high state administration posts in Guatemala. She practiced law for more than twenty years. As a staff member of the *Office of the President of the Republic of Guatemala*, she became an initiator of numerous charitable and social welfare programs in aid of the socially weak strata of society and the Indian population.

She always felt tied to her native country, and immediately after November 1989 she therefore expressed an interest in representing Czechoslovakia in Guatemala. In this respect, she contributed substantially to the dissemination among the general public in Guatemala of information on the history, traditions and current developments in Czechoslovakia, and helped establish contacts between the two countries.

In October 1993, when Václav Klaus, the Prime Minister of the Czech Republic, visited Guatemala, she was officially appointed an *Honorary Consul of the Czech Republic*.

She always represented Czech interests in Guatemala selflessly and with maximum dedication. She also initiated the foundation of a *compatriot association*, which was formed around the honorary consulate. Financial aid of USD 3,500 was raised on her initiative in 1997 for the 'Flood Account' in the Czech Republic. In the field of culture, she organized a *Week of Czech Film* in the capital city of Guatemala, and a concert of Czech classical music. She was involved in the successful negotiation of a trade agreement between the Czech Republic and Guatemala in 1997.

Eva Markusová-Roubíčková de Méndez died in 2001.

DR. MEDA MLÁDKOVÁ

USA

Narodila se r. 1919 ve východočeských Zákupcích. Od r. 1946 studovala politickou ekonomii v Ženevě, kterou zakončila doktorátem o II. Internacionále. Pomáhala zde vydávat časopis českých intelektuálů v exilu. Od roku 1954 studovala v Paříži dějiny umění, ve studiu pokračovala tříletým programem na americké univerzitě John Hopkins, uzavřeným doktorskými zkouškami. Po sňatku s Janem Mládkem (1960), který v Paříži zastupoval MMF, se přestěhovala do USA a pracovala pro exil.

Po návštěvě Prahy v r. 1967 se zaměřila na pomoc výtvarníkům v tehdejší Československu a dokázala přimět *Fordovu nadaci* k poskytování stipendií českým výtvarníkům.

Za dvacet let se jí podařilo shromáždit sbírku představující 1200 obrazů, z toho 220 Kupkových. Po r. 1989 se rozhodla tuto sbírku věnovat Praze a umístit ji v *Sovových mlýnech na Kampě*. Několik let se věnovala rekonstrukci tohoto objektu. Po mnoha počátečních administrativních a památkářských komplikacích byly ještě nedokončené prostory pro sbírku v r. 2000 otevřeny. Kompletní sbírku děl Františka Kupky předala dr. Mládková zástupcům *Magistrátu hl. m. Prahy* dne 27. 6. 2002.

Definitivní dokončení rekonstrukce *Sovových mlýnů* a zahájení provozu *Musea Kampa* zdržela v létě 2002 vltavská povodeň, jejíž následky byly likvidovány po celý následující rok. Slavnostní zahájení tak bylo nutno odložit na září 2003.

Meda Mládková was born in 1919 at Zákupy in Eastern Bohemia. From 1946, she studied political economy in Geneva and received a doctorate for her thesis on the Second International. In Geneva she also helped publish a periodical for exiled Czech intellectuals. From 1954, she studied history of arts in Paris, and continued her studies with a three-year programme at John Hopkins University in the USA where she received a doctorate. After marrying Jan Mládek (1960) who represented the International Monetary Fund in Paris, she moved to the USA and worked for her exiled compatriots.

After visiting Prague in 1967, she concentrated on helping unofficial artists in the then Czechoslovakia. She succeeded in persuading the *Ford Foundation* to grant fellowships to Czech artists.

Over the course of twenty years, she accumulated a collection of 1,200 paintings, of which 220 were painted by Kupka. After 1989, she decided to donate the collection to Prague and install it at the *Sova Mills Museum on Kampa Island*. She spent several years reconstructing this building. After numerous teething problems, either administrative or related to the protection of cultural heritage, the museum, though not yet completed, was opened for the collection in 2000. Dr. Mládková handed over her entire collection of the work of František Kupka to representatives of the *Prague City Hall* on June 27, 2002.

The final completion of the reconstruction of the *Sova Mills* and the launch of the *Kampa Museum* was delayed when the Vltava caused severe flooding in the summer of 2002, the aftermath of which took a year to clear up. Therefore the official opening was postponed until September 2003.

DR. HERBERT NEUMAYER Rakousko
Austria

Narodil se r. 1932 v Korneuburgu u Vídně. Po studiu práv byl v r. 1963 byl povolán do *Úřadu spolkového kancléře*, kde měl nejdříve na starosti personální agendu a po r. 1969 převzal protokolární záležitosti. V dubnu 1978 mu byla svěřena *Spolková tisková služba (BPD)*, nejvýznamnější informační a propagační instituce rakouského státu.

Po revolučním podzimu 1989 se jako vedoucí *BPD* zaměřil na mediální spolupráci se zeměmi, jež se osvobodily ze sovětského područí. Zvláštní pozornost věnoval tehdejší ČSFR. Navázal kontakty s českými a slovenskými novináři, jimž umožnil studijní návštěvy Rakouska podle jejich vlastního tématického výběru. Stejně tak zval odpovědné pracovníky našich vládních institucí, aby se seznámili s rakouskou mediální praxí. Tyto vstřícné aktivity dr. Neumayera nabyly na intenzitě zvláště po r. 1990, kdy se stal předsedou *Rakousko-československé společnosti*.

Svou podporu věnoval i mladým lidem, kteří se chtěli naučit německy a pracovat v Rakousku. Velkým Neumayerovým úspěchem bylo získání subvencí na zakoupení technických prostředků zdravotně postiženým lidem v českých zemích a na Slovensku. Od rozpadu federace působí ve vedení *Rakousko-české společnosti*.

Aktivity dr. Neumayera mají velmi široký záběr: od zprostředkování kontaktů a výměny zkušeností mezi představiteli obcí, hospodářskými činiteli, umělci, odborníky v oblasti ekologie, lázeňství a památkové péče až po organizování letních táborů pro české děti.

Dr. Neumayer se průběžně snažil o navazování těsnějších vztahů mezi obcemi na Moravě a v Dolních Rakousích, odkud sám pochází. Má zásluhu na sblížení Uherského Hradiště s Korneuburgem. Z jeho podnětu byly rovněž organizovány zásilky německých knih českým školám.

Herbert Neumayer was born in 1932 in Korneuburg near Vienna. After completing his law studies, he was employed at the *Federal Chancellery* as of 1963, where he was initially in charge of personnel matters, becoming responsible after 1969 for matters of protocol. In April 1978, he was put in charge of the *Federal Press Service (BPD)*, the most important information and publicity institution of the Austrian state.

After the revolutionary autumn of 1989 Dr. Neumayer, as the head of *BPD*, focused on media cooperation with countries that had freed themselves from the Soviet yoke. He devoted special attention to the Czech and Slovak Federative Republic. He established contacts with Czech and Slovak journalists, arranging study placements for them in Austria to study the subject of their choice. Similarly, he invited the responsible officials of Czech governmental institutions to become acquainted with media practices in Austria. Dr. Neumayer's helpful activities became intensified after 1990, when he was elected the chairman of the *Austrian-Czechoslovak Society*.

He also provided support to young people keen on learning German and working in Austria. One of Dr. Neumayer's particularly great achievements involved the obtaining of subsidies to purchase technical aids for handicapped persons in the Czech Republic and Slovakia.

Since the disintegration of Czechoslovakia, he has held managerial positions in the *Austrian-Czech Society*.

Dr. Neumayer's activities very diverse, ranging from mediating contacts and exchanges of experience between representatives of municipalities, economic representatives, artists, experts in ecology, the spa industry and the protection and conservation of cultural heritage, to organizing summer camps for Czech children.

Dr. Neumayer has continuously endeavored to establish closer relations between municipalities in Moravia and his native Lower Austria. He was instrumental in the rapprochement of Uherské Hradiště with Korneuburg. He also initiated donations of German books to Czech schools.

DR. MILOSLAV REHCIGL

USA

Narodil se r. 1930 v Mladé Boleslavi. Od r. 1950 žije v americkém exilu. Ihned po vzniku exilové *Společnosti pro vědy a umění (SVU)* v r. 1956 se zapojil do její činnosti a od počátku působil v jejích nejvyšších funkcích. Celkem pětkrát byl zvolen předsedou a je jím i v současné době.

SVU je kulturní, nezávislá a nezisková organizace sdružující vědce, pedagogy, umělce, spisovatele a ostatní jednotlivce z celého světa, kteří vzhledem ke svému původu mají vztah k Československu – dnes k České a Slovenské republice – a chtějí šířit českou vědu, kulturu a umění a propagovat český a slovenský přínos do světové vědy, kultury a umění. *SVU* má pobočky na celém světě. Její světové kongresy jsou známé vysokou odbornou úrovní. Dokládají přínos osob českého původu světové vědě a kultuře a přinášejí hodnoty a informace, s nimiž se celosvětově pracuje. Po sametové revoluci se jich účastní i zástupci různých organizací z České republiky. Z iniciativy Dr. Rechcigla se rozvinula činnosti spolupráce *SVU* s *Akademii věd České republiky*, *Národním a Náprstkovým muzeem*, *Čs. ústavem zahraničním* i *odboem kulturních a krajan-ských vztahů MZV ČR*.

Vedle vědecké činnosti, která souvisí s jeho specializací v oboru biochemie, se dr. Rechcigl zabývá i studiem historie Čechů, Moravanů, Slezanů a Slováků na americké půdě. Tyto poznatky publikoval již ve třech tematických sbornících. Je autorem knihy *Postavy naší Ameriky* (2000). Mezi etnografy je považován za předního znalce dějin *Moravských bratří v USA*. Svoji mimoprofesionální badatelskou činností se zasloužil i o zmapování archívních památek v USA. Z jeho iniciativy vzešla myšlenka na vytvoření nové středochové organizace *National Heritage Commission*, jejímž posláním má být plánování a koordinace činnosti k uchování českého kulturního dědictví v USA. Dal rovněž podnět k organizaci významných konferencí na toto téma v Minnesotě (1999), Nebrasce (2001) a Iowě (2003).

V r. 1999 ocenil prezident Václav Havel zásluhy dr. Rechcigla *pamětní medailí*.

Born in Mladá Boleslav, Czech Republic, in 1930, Miloslav Rechcigl started living in exile in the United States in 1950. Immediately after the exile *Society of Arts and Sciences (SVU)* was founded in 1956, he joined its activities and from the outset held top-level positions within the organization. He was elected President of the Association five times, a post he holds at present.

SVU is a cultural, independent and non-profit organization drawing together scientists, teachers, artists, writers and other individuals from all over the world who, given their origin, have a relationship to Czechoslovakia – now to the Czech and Slovak Republics – and wish to disseminate Czech science, culture and arts and promote the Czech and Slovak contribution to global science, culture and art. *SVU* has offices throughout the world. Its world congresses are known for their high professional standard. They document the contribution of persons of Czech origin to world science and culture, and supply values and information that are used on a global scale. Since the “Velvet Revolution”, the congresses have also been attended by representatives of various organizations based in the Czech Republic. At Dr. Rechcigl’s initiative, *SVU* has fostered active cooperation with the *Academy of Sciences of the Czech Republic*, the *National Museum* and *Náprstek Museum*, the *Czechoslovak Foreign Institute* and the *Czech Foreign Ministry’s Department for Cultural Relations and Czechs Living Abroad*.

In addition to his scientific work, focusing on his specialization in biochemistry, Dr. Rechcigl also takes a keen interest in studying the history of Czechs, Moravians, Silesians and Slovaks in America. He has published his findings in three anthologies. He is the author of a book entitled *Personalities of Our America* (2000). Among ethnographers, he is considered to be one of the leading experts in the history of the *Moravian Brethren* in the United States. His amateur research work has made a significant contribution to the tracing of archive heritage in the United States. He initiated the idea of establishing the *National Heritage Commission*, a new umbrella organization whose mission should be to plan and coordinate activities to preserve Czech cultural heritage in the United States. He was also the driving force behind important conferences dealing with this issue, held in Minnesota (1999), Nebraska (2001) and Iowa (2003).

In 1999, President Václav Havel awarded a *commemorative medal* to Dr. Rechcigl for his merit.

STAŇA ŠRÁMKOVÁ

ČR
Czech Republic

Narodila se r. 1966. Od mládí měla aktivní zájem o japonskou kulturu a naučila se slovem i písmem japonsky.

V r. 1989 získala první výkonnostní stupeň v japonských bojových uměních. Od r. 1990 působila ve středisku bojových umění *Tokyo Kyumeiken Dojo*. Střídavě pobývala v Japonsku a České republice. V r. 1995 byla zvolena generální tajemnicí nadace *Nozomi* (Naděje), budoucího *Střediska kultury a bojových umění Japonska v Hradci Králové*.

V r. 1996 vysílalo japonské *NHK Radio* pořady S. Šrámkové o české kultuře. Kromě vlastní rozsáhlé přednáškové a popularizační činnosti se S. Šrámková navíc aktivně zúčastňovala i reprezentačních, prezentačních a mediálních aktivit ZÚ Tokio.

R.1997 byla poctěna pozváním do císařského paláce k Jejímu Veličenstvu císařovně Mičiko.

Japonský tisk průběžně informoval o besedách S. Šrámkové na různých typech škol po celém Japonsku, odkud pramení její obrovská popularita mezi japonskou mládeží. O činnosti S. Šrámkové na poli česko-japonských vztahů vyšla v r. 1998 v Japonsku kniha s názvem *Výzva pro budoucnost*.

Staňa Šrámková was born in 1966. She has been actively interested in Japanese culture from an early age and has learned to speak and write Japanese.

She obtained her first belt in Japanese martial arts in 1989. In 1990, she started working at the martial arts center *Tokyo Kyumeiken Dojo*. She divided her time between Japan and the Czech Republic. In 1995, she was appointed Secretary General of the *Nozomi* (Hope) foundation, the future *Center of Japanese Culture and Martial Arts* in Hradec Králové.

In 1996, the Japanese radio station *NHK Radio* broadcast programs by Šrámková about Czech culture. In addition to her own extensive lecturing and promotional efforts, Šrámková has also actively participated in the representative, presentational and media activities of the Czech Republic's embassy in Tokyo.

In 1997, she had the privilege of being invited to the Imperial Palace for an audience with Her Majesty Empress Mičiko.

The Japanese press has continuously carried information on Šrámková's discussions in schools of various types throughout Japan, which have won her a great deal of popularity among the Japanese youth. A book on Šrámková's activities in the field of Czech-Japanese relations entitled *A Challenge For the Future* was published in Japan in 1998.

**KAREL A OLGA
VELANOVI**

Kanada
Canada

Oba manželé se narodili r. 1918 v Brně. Po r. 1948 emigrovali do Kanady. Zde se postupem doby stali úspěšnými podnikateli.

Po celé období emigrace byli činní v krajauském hnutí a výrazně podporovali hlavně dobročinné akce a koncerty vážné hudby českých klasiků. Přispívali na charitativní aktivity ve světě a v r. 1989 se zasloužili o první pozitivní výsledky *Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové*. V r. 1991 zorganizovali cestu Olgy Havlové do Kanady a postupně zaslali do ČR více než půl milionu dolarů na charitativní a humanitární akce (například akce charita Blansko, dětská nemocnice Brno, stáže českých lékařů v USA a Kanadě, olympiády mentálně postižených, pomoc při povodních apod.).

V r. 1991 založil Karel Velan společně s Josefem Sukem *Nadaci (Fond) Antonína Dvořáka*, s jejíž pomocí jsou organizovány soutěže mladých kanadských interpretů české hudby.

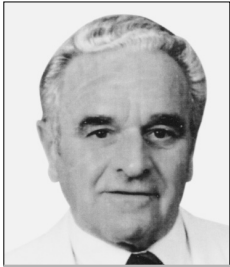
Velanovi přispívají k dobrému jménu své vlasti při stycích s politiky, podnikateli i sdělovacími prostředky. Karel Velan k tomu využívá i svého postavení prezidenta *Kanadsko-české obchodní komory* v Torontě.

Karel and Olga Velan were both born in 1918 in Brno, Czech Republic. They emigrated to Canada after 1948, where they gradually became successful entrepreneurs.

Throughout their time in Canada, they have been active in the compatriot movement and have provided substantial support to charitable events and Czech classical music concerts. They contributed to charitable activities around the globe, and were instrumental in 1989 in ensuring the first positive results of the *Committee of Good Will– Olga Havlová Foundation*. In 1991, they arranged for Olga Havlová's trip to Canada, and in total sent more than USD 500,000 to the Czech Republic for charity and humanitarian projects (e.g. the Blansko Charity project, the Brno Children Hospital, internships for Czech doctors in the United States and Canada, events for the mentally handicapped, flood relief, etc.).

In 1991, Karel Velan and Josef Suk set up the *Antonín Dvořák Foundation (Fund)*, which helps organize competitions for young Canadian performers of Czech music.

The Velans contribute to the good reputation of the Czech Republic through their contact with politicians, entrepreneurs, and the media. To this end, Karel Velan also draws on his position as President of the *Canada – Czech Republic Chamber of Commerce* in Toronto.

DR. H. C. MILAN VYHNÁLEK

Austrálie
Australia

Narodil se r. 1925 v Hnátnici, okres Ústí nad Orlicí. Po r. 1948 byl komunistickým režimem vězněn, ale podařilo se mu uprchnout a odcestovat do Austrálie. Tam začal v r. 1955 samostatně podnikat v oboru výroby sýrů. Jeho firma byla mimořádně úspěšná a o dvacet let později zahájila export do jihovýchodní Asie, Japonska, USA a Evropy.

V 80. letech sponzoroval opravu kostela ve své rodné obci Hnátnice.

Od r. 1990 sponzoruje studijní pobyty českých absolventů *Vysoké školy zemědělské* v Tasmanii. Za to byl odměněn titulem *doctor honoris causa* na *Vysokém učení zemědělském* v Praze a v červnu 1994 získal *Červenou pečeť se zlatou medailí* na *Zemědělské univerzitě* v Brně. V nové vlasti obdržel v r. 1972 poprvé a v r. 1993 podruhé *Řád Austrálie*.

Je aktivní v místní krajské komunitě a patří mezi nejznámější a nejvýznačnější české krajany v Austrálii.

Milan Vyhnálek was born in 1925 in Hnátnice, in the district of Ústí nad Orlicí, Czech Republic. After 1948 he was imprisoned by the communist regime, but managed to escape and make his way to Australia, where he set himself up in business in the cheese making sector. His company was extremely successful and, twenty years later, he started exporting to southeast Asia, Japan, the United States and Europe.

In the 1980s, he sponsored the repair of the church in his native village of Hnátnice.

Since 1990, Mr. Vyhnálek has sponsored study placements in Tasmania for Czech graduates of the *Czech University of Agriculture*, for which he has been awarded the honorary title of *doctor honoris causa* at the *Agricultural University* in Prague. In June 1994 he received the *Red Seal and Gold Medal* of the *Agricultural University* in Brno. In his new homeland he was awarded the *Order of Australia* in 1972 and then again in 1993.

He has been an active member of the local Czech compatriot community, and is one of the best-known and most prominent Czech compatriots in Australia.

**MARGARETA
WALDSTEINOVÁ-WARTENBERGOVÁ**

Rakousko – ČR
Austria – Czech Republic

Narodila se r. 1927 v Londýně. Od r. 1950 se datuje poskytování pomoci její rodiny českým krajanům. Pracovala se svým druhým manželem dr. Bertholdem Waldsteinem z Třebíče a Karlem Schwarzenbergem v *Opus Melitensis Bohemiae*, sdružení zahraničních maltézských rytířů, kteří pomáhali distribuovat do Čech léky, potraviny a oblečení.

Na přání Arcibiskupství pražského pomáhalo sdružení v r. 1989 organizovat cestu z českých zemí do Říma k svatořečení blahoslavené Anežky České. Po listopadu 1989 založili členové *Opus Melitensis Bohemiae* jako svou nástupnickou organizaci *Českou maltézskou pomoc* v Praze a Olomouci, v níž se M. Waldsteinová-Wartenbergová stala v r. 1994 prezidentkou.

V součinnosti s organizací *Akce sv. Lukáše*, kde pracovali členové *Českého velkopřevorství Suverénního řádu maltézských rytířů*, posílala M. Waldsteinová-Wartenbergová do naší republiky velké množství léků (hodnota těchto dodávek jen za léta 1989-97 činila 21,5 mil. Kč). Léky byly zajišťovány od různých subjektů jako naturální sponzorské dary, nebo nákupem za peníze získané od sponzorů v Rakousku. Dalšími příjemci po r. 1989 byly nemocnice v Olomouci, v Praze pod Petřínem a v Albrechticích.

M. Waldsteinová-Wartenbergová osobně dohlížela na program *České maltézské pomoci*, jehož cílem byla oprava 260 bytů zdevastovaných záplavami v r. 1997.

K 31. prosinci 1998 rezignovala na funkci prezidentky *České maltézské pomoci*, nadále však zůstává aktivní v organizacích *Akce sv. Lukáše* a *Verein SERVO* v Rakousku (hlavní úlohou *Verein SERVO* je finanční a další podpora české obecně prospěšné společnosti *SERVO*, která pomáhá misijnímu středisku na barrandovském sídlišti v Praze 5).

Margareta Waldstein-Wartenberg was born in 1927 in London. Since 1950 her family has assisted Czech compatriots. She worked with her second husband, Dr. Berthold Waldstein of Třebíč, and with Karel Schwarzenberg, in *Opus Melitensis Bohemiae*, an association of foreign Maltese Knights who helped distribute pharmaceuticals, food and clothes to the Czech Republic.

At the behest of the *Archbishopric of Prague*, in 1989 the association helped organize a trip from the Czech Republic to Rome to mark the canonization of Blessed Agnes of Bohemia. After November 1989, members of *Opus Melitensis Bohemiae* established *Czech Maltese Aid* in Prague and Olomouc as a successor organization, of which Waldstein-Wartenberg became the president in 1994.

In cooperation with the organization *St. Luke Action*, where members of the *Bohemian Grand Priory of the Sovereign Military Order of Malta* worked, Waldstein-Wartenberg shipped large amounts of pharmaceuticals to the Czech Republic (the value of those shipments only for the years 1989 – 1997 totaled CZK 21.5 million). The pharmaceuticals were obtained from various entities in the form of in-kind sponsor donations, or were purchased out of the funds raised from sponsors in Austria. After 1989, additional beneficiaries included hospitals in Olomouc, in Prague (the Pod Petřínem hospital) and in Albrechtice.

Waldstein-Wartenberg personally supervised the *Czech Maltese Aid* program, objective of which was to repair 260 flats devastated by floods in 1997.

On December 31, 1998, she resigned as president of *Czech Maltese Aid*, but continues to be active in the organizations *Saint Luke Action* and *Verein SERVO* in Austria (*Verein SERVO*'s principal mission is to provide financial and other forms of support to *SERVO*, a Czech non-profit organization assisting a missionary center in the Barrandov housing estate in Prague 5).

**MGR. SRI KUMAR
VISHWANATHAN**

Indie – ČR
India – Czech Republic

Narodil se r. 1963 v indickém státě Kerala. Na vysokoškolských studiích v Moskvě se seznámil s českou studentkou, s níž se oženil a odstěhoval do ČR.

V roce 1992 se zúčastnil projektu dvojjazyčného školství a podílel se na založení anglické sekce *gymnázia v Olomouci – Hejčíně*. Zde působil až do roku 1997.

Při katastrofálních záplavách v r. 1997 se rozhodl aktivně pomoci postiženým lidem. Sdílel provizorní bydlení s romskými rodinami zasaženými přírodní pohromou. V tomto prostředí působil jako sociální pracovník a pomáhal Romům s vyřizováním občansko-právních záležitostí, obstarával bydlení apod. Účinně bojoval proti xenofobním náladám mezi starousedlíky v okolí. Díky jeho působení bylo svépomocně vybudováno *lokální komunitní centrum*. Na krytí jeho nákladů přispěly některé domácí a zahraniční humanitární nadace. V r. 1998 založil společně s několika spolupracovníky občanské sdružení *Vzájemné soužití*.

Angažovanost v sociální oblasti se mu podařilo zklidnit místní napjatou atmosféru a navodit komunikaci mezi romskou menšinou a většinovým prostředím. Aktivně se angažoval proti exodu Romů do zahraničí. Současně vyučoval anglický jazyk na *Církevní základní škole P. Pittra* v Ostravě.

V r. 1998 mu *Nadace Charty 77* udělila *Cenu Františka Kriegla*.

Sri Kumar Vishwanathan was born in 1963 in the state of Kerala, India. During his university studies in Moscow he met and married a Czech girl, and they moved to the Czech Republic.

In 1992, he participated in a project of bilingual education and took part in establishing an English language section at the *Grammar School in Olomouc - Hejčín*, where he worked until 1997.

During the disastrous floods in 1997 he decided to provide active help to the victims. He shared a makeshift accommodation facility with Roma families hit by the disaster. In this environment, he worked as a social worker and assisted the Roma in handling civil legal matters, organized housing for them, etc. He fought effectively against xenophobic moods among the permanent inhabitants in the vicinity. A *local community center* was built thanks to his efforts. Several Czech and foreign humanitarian organizations contributed to its costs. With several colleagues, he founded the *Mutual Life Together* civic association in 1998.

His personal involvement in social matters helped him ease the local tense atmosphere and establish communication between the Roma minority and the majority population. He worked actively against the exodus of the Roma to foreign countries. At the same time, he taught English at the *Church Elementary School of P. Pitter* in Ostrava.

In 1998, he received the *František Kriegl Award* from the *Charter 77 Foundation*.

DOBA

**ČESKO-ITALSKÉ KULTURNÍ
CENTRUM DOBA V TURÍNĚ,**
Itálie

**DOBA CZECH-ITALIAN
CULTURAL CENTER IN TORINO,**
Italy

Centrum, jehož základnu tvořilo původně 250 českých krajanů a italských občanů za předsednictví Ivany Brožové, uskutečnilo od svého vzniku v r. 1994 řadu výstav výtvarného umění, fotografie a literatury, které propagovaly na vysoké profesionální úrovni českou kulturu.

Standardním zaměřením Centra se stalo seznamování italského publika s folklorem a národními tradicemi za účasti znalců lidové tvorby a uměleckých řemesel z České republiky.

V r. 1995 Centrum rozšířilo svou působnost i na oblast turistiky zaměřené na historické bohatství a přírodní krásy Čech a Moravy. S touto aktivitou souvisely soutěže uspořádané v součinnosti se středními školami v Turíně a zaměřené na znalosti o ČR.

Aktivita Centra prokazovala smysl pro změny probíhající v české společnosti a pro její priority: Centrum zorganizovalo na italské i české akademické půdě přednášky odborníků z oblasti ekonomie, bankovníctví a podnikání. Vydávalo zpravodaj *Notiziario Doba*, který sledoval dění v ČR, bilaterální styky mezi ČR a Itálií a informoval o programech Evropské unie pro země střední a východní Evropy.

Život Centra byl sledován turínskou veřejností přímo i prostřednictvím tamějšího tisku. Centrum spolupracovalo s obdobnými zařízeními jiných zemí v Turíně, prosadilo se uvnitř organizačních a správních struktur města Turína a těšilo se jeho morální podpoře. Přispělo také ke sblížení partnerských měst Turína a Plzně.

Centrum ukončilo k 31. 12. 2000 svoji činnost.

Since its foundation in 1994, the Center, with an initial base of 250 Czech compatriots and Italian citizens under the presidency of Ivana Brožová, has organized a number of exhibitions of art, photography and literature, designed to promote Czech culture at a high professional level.

The Center's standard focus was to present Czech folklore and national traditions to the Italian public, with the participation of folklore experts and craftsmen from the Czech Republic.

In 1995, the Center expanded its activities to include tourism, specializing in the historic heritage and natural beauties of Bohemia and Moravia. This activity was combined with competitions organized in cooperation with secondary schools in Turin which tested knowledge of the Czech Republic.

The Center's activities reflected the changes taking place in Czech society and its priorities: the Center organized lectures by experts in economics, banking and business at Italian and Czech academic institutions. It also published the newsletter *Notiziario Doba*, monitoring developments in the Czech Republic, bilateral contacts between the Czech Republic and Italy, and providing information about the programs of the European Union for Central and Eastern European countries.

The public in Turin were able to come into contact with the Center's life both directly and through the local press. The Center cooperated with similar institutions of other countries in Turin, carved out a niche for itself in the organizational and administrative structures of Turin. It also contributed to the rapprochement of Turin and Plzeň as twin cities.

The Center ended its activities on December 31, 2000.

AMERIČTÍ PŘÁTELÉ ČESKÉ REPUBLIKY USA

Společnost byla založena r. 1995 za účelem podpory a prosazování českých zájmů v USA. Je neziskovou organizací s celoamerickou působností. Má 200 členů, převážně amerických občanů českého původu. Mezi čestnými členy je řada významných osobností jako H. Kissinger, M. Forman, M. Navrátilová, astronaut J. Lovell a další. Společnost je podporována některými významnými podnikatelskými subjekty. Jejím posláním je informovat americké představitele, důležité organizace, obchodní kruhy a média o cílech a aspiracích České republiky, jakož i posilovat česko-americké vztahy v nejrůznějších oblastech.

Společnost se svými aktivitami snaží vyplnit vakuum, které existuje mezi česko-americkými organizacemi v USA – tj. fungovat jako organizace hájící české zájmy. Jedním z jejích hlavních cílů byla od počátku podpora vstupu ČR do NATO. Činnost společnosti se opírá o pomoc ze strany některých česko-amerických krajanských spolků.

Zakladatelem AFoCR je Robert W. Doubek, který má bohaté organizační zkušenosti se získáváním financí a realizováním různých projektů. K neaktivnějším členům AFoCR patří několik vlivných osob s právnickým vzděláním, zejména bývalý prezident společnosti Milton Černý, známý americký odborník na neziskové organizace, a poradce AFoCR JUDr. Vladimír Kabeš, spoluzakladatel SVU a významný exilový pracovník.

Společnost významnou měrou přispěla k přijetí federálního zákona, který umožnil zřízení *pomníku T. G. Masaryka* v hlavním městě USA, a vyhlásila pro realizaci projektu celoamerickou sbírku. Socha TGM byla odhalena za přítomnosti prezidenta Václava Havla 19. září 2002.

Společnost rovněž zorganizovala v USA sbírku na pomoc při likvidaci škod, způsobených záplavami v ČR v srpnu 2002.

Společnost vydává každé dva měsíce v nákladu 1.200 výtisků čtyřstránkový bulletin *American Friends of the Czech Republic Newsletter*.

**AMERICAN FRIENDS
OF THE CZECH REPUBLIC (AFoCR), USA**

This society was founded in 1995 to support and promote Czech interests in the United States. It is a non-profit organization with a nationwide reach. It has 200 members, mostly U.S. nationals of Czech origin. Its honorary members include a number of eminent personalities, such as H. Kissinger, M. Forman, M. Navrátilová, and the astronaut J. Lovell. The society is supported by top businesses. Its mission is to inform U.S. representatives, important organizations, business circles and the media about the objectives and aspirations of the Czech Republic, and to strengthen Czech-American relations in various areas.

Through its activities, the society tries to fill the gap between Czech-American organizations in the United States – i.e. to act as a pro-Czech oriented advocacy organization. From the outset, one of its main objectives has been to support the Czech Republic's admission to NATO. The society's activities rely on the support of Czech-American compatriot associations.

AFoCR was founded by Robert W. Doubek, who has a wealth of organizational experience in fundraising and the implementation of various projects. AFoCR's most active members include several influential persons with a legal background, in particular the former president of the society, Milton Černý, the well-known American expert in the field of non-profit organizations, and an advisor to AFoCR, JUDr. Vladimír Kabeš, one of the co-founders of *SVU* and an eminent exile worker.

The society was instrumental in ensuring the enactment of a federal statute enabling the creation of the *T. G. Masaryk Memorial* in the capital of the United States, and organized a nationwide financial collection for the implementation of the project. The statue of TGM was unveiled in the presence of President Václav Havel on September 19, 2002.

The society also organized a financial collection in the United States to help clear up the damage caused by floods in the Czech Republic in August 2002.

Every two months, AFoCR publishes its four-page *American Friends of the Czech Republic Newsletter*, which has a print run of 1,200 copies.

**SVAZ SPOLKŮ ČECHŮ A SLOVÁKŮ
VE ŠVÝCARSKU, Švýcarsko**

Historicky první český spolek byl ve Švýcarsku založen již v r. 1861. V r. 1915 byl z iniciativy T. G. Masaryka založen *Ústřední svaz českých spolků ve Švýcarsku*. V r. 1939 české spolky začaly podporovat náš zahraniční odboj, zajišťovaly jeho publicitu ve švýcarském tisku a pořádaly peněžité sbírky.

Nové impulzy pro činnost přinesl komunistický puč v Československu v roce 1948, ale omezením byla tehdejší restriktivní politika Švýcarska vůči exulantům.

Výrazné oživení činnosti čs. spolků přineslo období po r. 1968, které bylo provázeno masivním přílivem nových exulantů (10 – 15 tisíc). Činnost byla nejprve soustředěna na pomoc novým přistěhovalcům, brzy poté i na vytváření podmínek pro vzájemná setkávání a zachování vědomí národní identity. Čs. spolky konaly velké protestní demonstrace proti sovětské okupaci za účasti angažované švýcarské veřejnosti, vzpomínkové akce na paměť Jana Palacha, u příležitosti 28. října, narozenin TGM, M. R. Štefánika apod. V r. 1968 začal vycházet tiskový orgán spolků, informační časopis *Zpravodaj*.

V normalizačním období spolky usilovaly o propagaci bývalého svobodného Československa, podporovaly signatáře *Charty 77* a pronásledované disidenty s jejich rodinami. Z jejich iniciativy byla k 28. říjnu 1989 přejmenována ulice v blízkosti sídla OSN v Ženevě na *ulici T. G. Masaryka*. V r. 1976 a 1986 spolky uspořádaly v Curychu slety sokolů z celého světa. 21. 8. 1988 organizoval Svaz spolků třídní

protestní akci v Curychu, označovanou za největší protestní akci v historii exilu.

V listopadu 1989 a krátce poté čs. spolky ve Švýcarsku okamžitě reagovaly na politické změny vyvolané rozpadem sovětského impéria. Organizovaly různé formy pomoci demokratickým silám staré vlasti (finanční pomoc, počítače, tiskárny, faxy, zdravotnické pomůcky a léčiva, stáže pro české lékaře a začínající podnikatele ve Švýcarsku, rekreační pobyty ekologicky ohrožených českých dětí v Alpách apod.).

Střechová organizace spolků byla v r. 1995 přejmenována na *Svaz spolků Čechů a Slováků ve Švýcarsku*. V r. 2003 má Svaz 18 členských spolků s celkovým počtem 1150 členů, z toho je osm sokolských jednot.

Při záplavách v ČR r. 1997 a 2002 organizoval Svaz spolků finanční a materiální sbírky na pomoc postiženým. Aktivně se podííl na organizaci návštěv senátorů, poslanců, kulturních, vědeckých a tělovýchovných pracovníků z ČR. Pořádá společné kulturní, sportovní a politické akce se švýcarskými účastníky.

**UNION OF CZECHS AND SLOVAKS
IN SWITZERLAND, Switzerland**

The first Czech association in Switzerland was founded back in 1861. In 1915, the *Central Union of Czech Associations in Switzerland* was created on the initiative of T. G. Masaryk. In 1939, Czech associations began supporting Czech foreign resistance, providing publicity in the Swiss press and organizing financial collections.

New impulses for the Union's activity were brought about when the Communists came to power in Czechoslovakia in 1948, but the restrictive policy exercised by Switzerland towards refugees at that time proved to be a limiting factor.

A considerable revitalization of Czechoslovak associations took place after 1968, accompanied by a massive inflow of new refugees (between ten and fifteen thousand). At first, the Union's activities focused on assisting the new arrivals, and soon afterwards concentrated on creating conditions for the new immigrants to meet each other and preserve their awareness of their national identity. Czechoslovak associations organized major protest rallies against the Soviet occupation, joined by the people of Switzerland, and also arranged commemorative events in memory of Jan Palach, on the occasion of October 28, T. G. Masaryk's birthday, M. R. Štefánek's birthday, etc. The press organ of the compatriot associations, the information magazine *Zpravodaj (Herald)*, was first published in 1968.

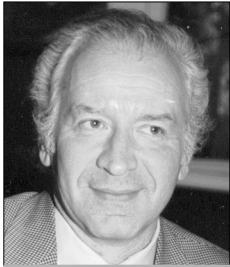
In the period of normalization, the associations sought to promote the erstwhile free Czechoslovakia, and voiced their support for the signatories of *Charter 77* and dissidents and

their families who had suffered persecution. A street near the United Nations headquarters in Geneva was renamed *T. G. Masaryk Street* on their initiative on October 28, 1989. In 1976 and 1986, the associations organized rallies of Sokol members from all over the world in Zurich. On August 21, 1988, the Union organized a three-day protest event in Zurich, referred to as the largest protest event in exile history.

In November 1989 and shortly thereafter, Czechoslovak compatriot associations in Switzerland responded promptly to the political changes caused by the disintegration of the Soviet Bloc. They organized various forms of aid to the democratic forces in their old homeland (financial aid, computers, printers, fax machines, medical aids and pharmaceuticals, internships in Switzerland for Czech doctors and beginner entrepreneurs, recreational stays in the Alps for Czech children from environmentally exposed areas, etc.).

In 1995, the umbrella organization of the compatriot associations was renamed the *Union of Czechs and Slovaks in Switzerland*. In 2003, the Union had 18 member associations with 1,150 members, of which eight were Sokol clubs.

During the floods in the Czech Republic in 1997 and 2002, the Union organized financial and material collections to help the victims. It actively participates in organizing the visits of senators, deputies, and cultural, scientific and sport workers from the Czech Republic. It organizes joint cultural, sport and political events with Swiss participants.

GAUTHIER COUSSEMENT

Belgie
Belgium

Narodil se r. 1942 v belgickém Roulers. Vystudoval překladatelství na univerzitě v Antverpách. Koncem 70. let se stal nezávislým překladatelem a spolumajitelem hudebního vydavatelství.

Již řadu let spontánně podporuje českou kulturní a intelektuální přítomnost v Belgickém království. Ve spolupráci s belgickými úřady a oficiálními kulturními institucemi inicioval řadu česko-belgických kulturních projektů, např. přípravu a vydání 5.000 výtisků populárně-naučné příručky pro belgické obdivovatele české hudby *A la rencontre de la musique tchèque*, která vyšla jeho vlastním nákladem v rámci edice belgické *Médiatchèque* v době festivalu *Europalia Česká republika 1998*.

Výrazně přispěl k založení *Střediska českých studií při Svobodné univerzitě v Bruselu* (únor 1998).

Producentsky zajišťuje z vlastních finančních zdrojů řadu kulturních akcí, jejichž smyslem je podpořit navázání přímých kontaktů mezi belgickými a českými výtvarnými umělci. Sponzoruje ubytování mladých českých umělců dočasně působících v Bruselu a okolí.

Born in 1942 in Roulers, Belgium, Mr. Coussement studied translation at the University of Antwerp. In the late 1970s, he became a free-lance translator and co-owner of a music publishing company.

For many years, Mr. Coussement has been a spontaneous supporter of the Czech cultural and intellectual presence in the Kingdom of Belgium. In cooperation with Belgian authorities and official cultural institutions, he has initiated numerous Czech-Belgian cultural projects, such as the preparation and publication of a popularizing and informative handbook for Belgian admirers of Czech music, *A la rencontre de la musique tchèque*, which he published at his own cost as part of the Belgian *Médiatchèque* series at the time of the *Europalia Czech Republic 1998* festival.

He contributed significantly to the creation of the *Center for Czech Studies* at the *Free University of Brussels* (February 1998).

He has drawn on his own funds to produce numerous cultural events, the purpose of which is to support the establishment of direct contacts between Belgian and Czech artists. He sponsors the accommodation of young Czech artists working temporarily in Brussels and the surrounding area.

**LADY MILENA
GRENFELL-BAINESOVÁ**

Velká Británie
United Kingdom

Narodila se r. 1929 v Praze. V r. 1939 opustila Československo jako jedno z posledních židovských dětí zachráněných Nicholasem Wintonem před nacistickou genocidou. V r. 1954 se vdala za významného britského architekta Sira George Grenfell-Bainese.

V 60. letech sponzorovala a organizovala řadu návštěv českých architektů v severní Anglii. V době, kdy Libor Pešek dirigoval *Královskou liverpoolskou filharmonií (RLPO)*, byla členkou správní rady tohoto orchestru. Později, když se stala členkou představenstva *Merseyside Youth Orchestra*, zorganizovala jeho vystupování v tehdejší Československu.

Nadšeně pomáhá prohloubit zájem britských občanů o českou zemi, náš národ, kulturu, sport a ekonomiku. Během dlouholetého působení ve vedení *RLPO* cílevědomě podporovala české umělce a uvádění českého repertoáru. Aktivně přispěla k úspěchům tohoto hudebního tělesa v České republice.

Je, mimo jiné, patronkou *Nadace Emy Destinnové*. V r. 1997 se postarala o finanční zajištění benefičního koncertu této nadace ve prospěch osob postižených záplavami.

Dlouhodobě působila v rámci komise *Preston Twinning* při vyhledávání sprátených měst v České republice a úzce spolupracovala s *Halton College* při organizování každoročních výměnných pobytů českých a britských studentů hotelových škol.

Lady Grenfell-Bainesová byla v letech 1998-2001 předsedkyní nejvýznamnějšího a nejpočetnějšího krajského sdružení ve Spojeném království, *Britsko-česko-slovenské asociace (British Czech and Slovak Association)*.

Milena Grenfell-Baines was born in 1929 in Prague. In 1939, she left Czechoslovakia as one of the last Jewish children saved from the Nazi genocide by Nicholas Winton. In 1954, she married Sir George Grenfell-Baines, an eminent British architect.

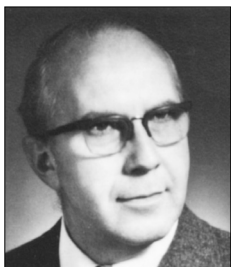
In the 1960s, she sponsored and organized numerous visits of Czech architects to northern England. At the time when Libor Pešek was conducting the *Royal Liverpool Philharmonic Orchestra (RLPO)*, she was a member of the Board of Trustees of the orchestra. Later, after becoming a member of the Board of Directors of the *Merseyside Youth Orchestra*, she organized a performance in the then Czechoslovakia.

She enthusiastically helps in deepening the interest of British citizens in the Czech Republic, the Czech nation, its culture, sports and economy. In the course of the many years of her work in the managing body of the *RLPO*, she has consistently supported Czech artists and the performance of a Czech repertoire. She has actively contributed to the achievements of the orchestra in the Czech Republic.

She is a patron of the *Ema Destinn Foundation*. In 1997, she arranged the financial coverage for a benefit concert organized by the foundation for victims of the floods.

She worked on a long-term basis as part of the *Preston Twinning* commission in search of partner cities in the Czech Republic, and has closely cooperated with *Halton College* in organizing annual exchange stays of Czech and British students of hotel schools.

In 1998 – 2001, Lady Grenfell-Baines was the president of the most significant compatriot society with the largest membership in the United Kingdom, the *British Czech and Slovak Association*.

MUDr. WALTER KOTRBA

SRN
Germany

Narodil se r. 1924 v Praze v rodině demokraticky smýšlejícího sudetoněmeckého politika. Po skončení války byla rodina Kotrbových navzdory svým antifašistickým postojům zařazena do odsunu. V Německu W. Kotrba vystudoval medicínu a mikrobiologii.

Již od 60. let se snaží přispět k utváření takových vztahů se svou původní vlastí, které by nezatěžovala minulost. Byl jedním z prvních organizátorů příhraniční spolupráce sousedních bavorských a českých regionů. Obci *Křakov*, rodišti své matky, poskytl finanční prostředky na opravu gotického kostela. Byla to jedna z prvních akcí toho druhu v polistopadovém Československu. Organizoval *partnerství Biskupství řezenského s Domažlicemi*. Výsledkem byla mj. řada výstav chodských regionálních umělců v SRN.

V r. 1991 založil *Kruh*, původně diskusní fórum občanů okresu Domažlice a sousedních bavorských okresů. Jeho programem bylo odstraňování bariér a nedorozumění na obou stranách hranice formou osobních kontaktů, rozvíjení přátelských vztahů a společné práce. *Kruh* postupně rozšířil svoji působnost na celou ČR i SRN a aktivně se zapojil také do politických jednání o česko-německém usmíření. V r. 1995 byla tato neformální instituce zaregistrována jako *občanské sdružení* podle příslušných zákonů na obou stranách hranice. *Kruh* se začal zabývat i politickými otázkami, vystupuje např. aktivně proti názorům radikálních skupin *Svazu vyhnanců a Sudetoněmeckého krajanského sdružení*, prosazujících do vzájemných vztahů ČR a SRN nesaňšenlivost a nerealistické požadavky.

Pro nemoc a pokročilý věk se dr. Kotrba vzdal v r. 1996 funkce výkonného předsedy *Kruhu*, zůstal však jeho čestným předsedou. Pozorně sleduje jeho činnost a aktivně se jí účastní.

Dr. Kotrba je rovněž spoluzakladatelem *Unie pro dobré vztahy s německy hovořícími zeměmi*.

Za jeho činnost mu v r. 2003 vyslovilo uznání *Spolkové ministerstvo zahraničí*.

Walter Kotrba was born in 1924 in Prague into the family of a democratically minded Sudetic German politician. After World War II, the Kotrba family, despite their anti-fascist attitudes, was included in the forcible resettlement, or expulsion, of Germans from Czechoslovakia. Kotrba studied medicine and microbiology in Germany.

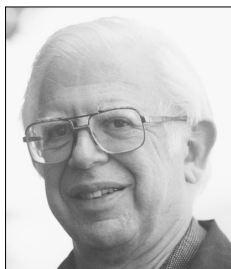
Since the 1960s, Walter Kotrba has tried to contribute to the cultivation of relations with his original homeland which are free of the burden of the past. He was one of the first organizers of borderland cooperation between the neighboring Bavarian and Czech regions. He donated funds to the village *Křakov*, his mother's birthplace, for the repair of its Gothic church. This was one of the first donations of this kind in post-1989 Czechoslovakia. Walter Kotrba organized the *partnership between the Bishopric of Regensburg and Domažlice*, which resulted inter alia in a number of exhibitions of Chod regional artists in Germany.

In 1991, Walter Kotrba founded *Kruh (Circle)*, originally a discussion forum for citizens of the Domažlice district and the neighboring Bavarian districts. Its mission was to eliminate barriers and misunderstanding on both sides of the border by establishing and strengthening personal contacts, developing friendly relations, and working together. *Kruh* has gradually extended the scope of its activities to the whole of the Czech Republic and Germany, and also became actively involved in political talks on Czech-German reconciliation. In 1995, this informal institution was registered as a *civic association* in accordance with the applicable laws in effect on both sides of the border. *Kruh* also began to deal with political issues, for example by actively speaking out against the positions of radical groups of the *Union of Expellees (Bund der Vertriebenen)* and the *Sudetic German Compatriot Association*, which have voiced intolerance and unrealistic demands in the mutual relations of the Czech Republic and Germany.

Due to illness and his advanced age, Walter Kotrba resigned as executive chairman of *Kruh* in 1996, but continued to hold the post of honorary chairman. He keeps a keen eye on its activities and is still an active participant.

Dr. Kotrba is also a co-founder of the *Union for Good Relations with German-speaking Countries*.

Walter Kotrba received acknowledgement from the *German Federal Ministry of Foreign Affairs* in 2003 for his activities.

ALAN LEVY

USA – ČR
USA – Czech Republic

Narodil se r. 1932 v New Yorku. Absolvoval novinářskou fakultu na *Brownově univerzitě*. Do Československa se dostal poprvé v r. 1966 jako mediální doprovod *Cincinnatijského symfonického orchestru*. Rok poté přesídlil s rodinou do Prahy. V r. 1968 reportážně zachytil pro *Life* a *The New York Sunday Times* invazi socialistických armád. V r. 1971 byl nařčen ze špionáže a vyhoštěn z Československa.

Po dvacetiletém působení ve Vídni jako novinář, spisovatel, mimořádný profesor na univerzitě, dramatik a autor libret se s manželkou Valérií vrátil do Prahy.

Sovětskou invazi – a vše, co jí předcházelo – vylíčil A. Levy nejprve v anglicky psané knize *Rowboat to Prague* (1972), jejíž zkrácenou verzi *Pražské peřeje* vydalo r. 1975 nakladatelství *68 Publishers Toronto* a r. 1991 *Primus Praha*. Dotisk knihy nese název *So Many Heroes*.

V roce 1991 se A. Levy spolupodílel na založení anglicky psaného týdeníku *The Prague Post*, který je pravidelně zasílán na velvyslanectví ČR v zahraničí.

A. Levy a jeho manželka jsou zároveň zapojeni do filantropické a charitativní činnosti v ČR. Alan Levy je členem výboru občanského sdružení *Zachraňme naše dědictví*, založeného českým krajanem ve Švýcarsku Petrem Stránským. Při svém periodiku spolupracuje s *Nadací Prague Post*, která sleduje dodržování lidských práv. Manželka Valerie je členkou *Vzpomínkového výboru Zachraňte Lety* a pracuje v romském časopise *Romano Džaniben*.

Ve Velké Británii (1993) a USA (1994) vyšlo stěžejní dílo A. Levyho *Nazi Hunter: The Wiesenthal File* (Simon Wiesenthal a jeho případy, Mladá Fronta, 1996). Za tuto knihu byl v r. 1995 vyhlášen ve Spojených státech autorem roku.

V letech 1996–2002 přednášel A. Levy literaturu na letních workshopech a seminářích *Karlovy univerzity*. 25. listopadu 1998 mělo pražskou premiéru symfonické requiem Rene Staara *Just an Accident*, k níž napsal v 80. letech libreto. V r. 2001 vyšla v českém překladu druhá kniha těžící ze zkušenosti sovětské invaze do Československa *Good Men Still Live* (česky: *Já jsem druhý Čapek*).

Alan Levy was born in 1932 in New York. He graduated from the School of Journalism at *Brown University*. He visited Czechoslovakia for the first time in 1966 as a media representative accompanying the *Cincinnati Symphonic Orchestra*. A year later, he moved with his family to Prague. In 1968, he covered the invasion of socialist armies for *Life* and *The New York Sunday Times*. In 1971, he was accused of espionage and expelled from Czechoslovakia.

After twenty years in Vienna as a journalist, writer, university visiting professor, playwright and author of opera librettos, he returned with his wife Valerie to Prague.

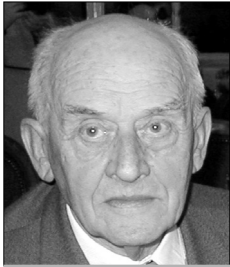
Levy initially described the Soviet invasion – and all that preceded it – in his *Rowboat to Prague* (1972), a book written in English, whose abridged Czech version *Pražské peřeje* (*Prague Rapids*) was published by the *68 Publishers Toronto* publishing house in 1975 and by *Primus Praha* in 1991. The second print of the book is entitled *So Many Heroes*.

In 1991, Levy helped launch *The Prague Post*, an English-language weekly newspaper published in Prague which is regularly distributed to the Czech Republic's embassies abroad.

Levy and his wife are also involved in philanthropic and charitable activities in the Czech Republic. Alan is a member of the committee of the civic association *Saving Our Heritage*, founded in Switzerland by the Czech compatriot Petr Stránský. Levy cooperates with Endowment the *Prague Post*, attached to his periodical, which monitors the observance of human rights. His wife Valerie is a member of the *Save Lety Commemorative Committee* and works with the Roma magazine *Romano Džaniben*.

Alan Levy's pivotal work *Nazi Hunter: The Wiesenthal File* was published in the United Kingdom and United States (1993, 1994).

For it he was named U.S. Author of the Year in 1995. In the years 1996–2002, Alan Levy gave lectures in literature at summer workshops and seminars of *Charles University*. On November 25, 1998, Rene Staar's symphonic requiem *Just an Accident*, for which Alan Levy wrote the libretto in the 1980s, had its Prague premiere. His second book exploring his experience of the Soviet invasion in Czechoslovakia, *Good Men Still Live*, was published in 2001 in a Czech translation as *Já jsem druhý Čapek*.

PROF. JOSEF MATUŠEK

Chorvatsko
Croatia

Narodil se r. 1920 v rodině českých emigrantů v chorvatských Končenicích. Vystudoval chorvatštinu a jihoslovanské literatury na univerzitě v Záhřebu. Po založení *Pedagogické akademie v Pakraci* se r. 1960 stal profesorem chorvatštiny a češtiny na gymnáziu v Daruvaru. V r. 1964 absolvoval postgraduální studium v Praze.

V r. 1967 převzal v Daruvaru funkci ředitele českého vydavatelství *Jednota*. Připravil čítanky pro vyšší třídy českých základních škol v Chorvatsku, přeložil *Pedagogiku předškolního věku* a spolupracoval jako dopisovatel s různými novinami v místě a ve staré vlasti. Výrazně ovlivňoval i krajan-skou literární tvorbu a zasloužil se o její rozvoj.

Mimo svou práci v *Jednotě* se věnoval studiu dějin české národnosti v Chorvatsku. Jako historik českého Chorvatska publikoval např. tyto práce: *Dvě stě let pospolu* (1991), *Češi v Chorvatsku* (1994), *Češi v Záhřebu* (1994) a *Češi v Bosně a Hercegovině* (1996).

V letech 1983-86 byl Josef Matušek předsedou *Svazu Čechů a Slováků v Republice Chorvatsko*. I později byl členem vedení Svazu, v poslední době pak předsedou *Rady pro dějiny a dokumentaci Svazu Čechů v Republice Chorvatsko*.

Josef Matušek zemřel v r. 2003.

Josef Matušek was born in 1920 into the family of Czech immigrants in Končenic, Croatia. He studied the Croatian language and south Slavic literature at university in Zagreb. After establishing the *Pedagogic Academy in Pakrac*, he became professor of the Croatian and Czech languages at the *grammar school in Daruvar* in 1960. In 1964, he completed his post-graduate studies in Prague.

In 1967, he was appointed the managing director of the Czech publishing company *Jednota* in Daruvar. He designed a reader textbook for higher grades of Czech elementary schools in Croatia, translated the *Pedagogy of the Pre-school Age*, and cooperated as correspondent with various newspapers in Croatia and in his old homeland. He also significantly influenced compatriot literature and was instrumental in its development.

Besides his work with *Jednota*, he devoted his time to studying the history of the Czech ethnic minority in Croatia. As a historian of the Czech Croatia, he published inter alia the following: *Two Centuries Together* (1991), *Czechs in Croatia* (1994), *Czechs in Zagreb* (1994) and *Czechs in Bosnia and Herzegovina* (1996).

In the years 1983 – 1986, Josef Matušek was active as the president of the *Union of Czechs and Slovaks in the Republic of Croatia*. Later on, he continued to be a member of the managing body of the Union, and most was recently the chairman of the *Council for the History and Documentation of the Union of Czechs in the Republic of Croatia*.

Josef Matušek died in 2003.

EVA MARENČÁKOVÁ

Lucembursko
Luxembourg

Narodila se r. 1941, v r. 1969 přerušila lékařská studia a odešla s manželem do Lucemburska. V r. 1992 otevřela v pronajatém bytě v hlavním městě kancelář *Bohemia-Info*, kde dvě odpoledne v týdnu podává informace zejména Lucemburčanům, kteří se zajímají o návštěvu v České republice. Nezřídka poskytuje útočiště a pomoc českým občanům, kteří se v Lucembursku ocitli v nouzi, tlumočí jim apod., vše z nadšení a bezplatně.

Organizuje výstavy a koncerty českých umělců v Lucembursku, jimž poskytuje i pohostinné zázemí. Mezi tyto akce patří vánoční a velikonoční výstavy, prezentace českých hudebních interpretů, Dny české kuchyně apod. Jejím velkým úspěchem je zorganizování třech vystoupení *Pražského komorního baletu* v *Théâtre Municipal Luxembourg*.

Spolupracuje s agenturou *CzechTourism*, s úřady, galeriemi a dalšími kulturními institucemi a uměleckými soubory u nás. Spolu se svým manželem se podílela na realizaci *pamětní desky Jana Palacha* na *Náměstí Jana Palacha* v Lucemburku. Mezi konkrétní akce, které zorganizovala, patří i kurzy češtiny a zájezdy do Čech.

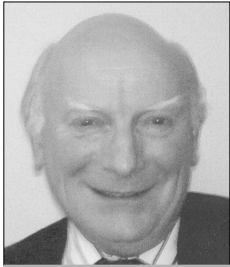
Spolu s manželem je členkou *Spolku česko-slovensko-lucemburského přátelství*.

Eva Marenčáková was born in 1941. In 1969, she dropped out of medical studies and left for Luxembourg with her husband. In 1992, she opened an information office called *Bohemia-Info* in a rented apartment in the capital, where, two afternoons a week, she provides information to Luxembourgers interested in visiting the Czech Republic. She also provides shelter and assistance to Czech citizens who find themselves in difficulties in Luxembourg, interprets for them, etc., with enthusiasm and free of charge.

She organizes exhibitions and concerts of Czech artists in Luxembourg, to whom she also offers a hospitable base. These events include Christmas and Easter exhibitions, presentations of Czech music performers, Days of Czech Cuisine, etc. One of her outstanding successes is three performances by the *Prague Chamber Ballet* at the *Théâtre Municipal Luxembourg*.

She cooperates with the agency *CzechTourism*, with authorities, galleries, and with other cultural institutions and art ensembles in the Czech Republic. Together with her husband, she helped install the *commemorative plaque of Jan Palach* at *Jan Palach Square* in Luxembourg. Her activities have included Czech language courses and the organization of trips to the Czech Republic.

Eva Marenčáková and her husband are members of the *Association of Czech-Slovak-Luxembourg Friendship*.

GRAHAM MELVILLE-MASON

Velká Británie
United Kingdom

Narodil se r. 1933 v Newportu. Vystudoval v Edinburghu hudební fakultu tamní univerzity. V r. 1968 založil na této fakultě oddělení pro historické hudební nástroje.

V r. 1975 získal stipendium Winstona Churchilla a poté strávil rok v hudebních archivech zemí střední Evropy, včetně tehdejšího Československa. Od té doby se datuje jeho zájem o naši hudební historii i současnost. Od konce 70. let pracoval pro *BBC*.

Od r. 1990 pobývá čtyři až pět měsíců v roce v České republice. Je předsedou poradního sboru *Nadace Pražského jara* a současně konzultantem festivalu *Pražské jaro* (od roku 1990). V r. 1992 se stal hostujícím profesorem *Karlovy univerzity*. Ve Velké Británii zastává již od r. 1987 funkci předsedy *Dvořákovy společnosti*. Jeho přičiněním bylo založeno stipendium *Dvořákovy společnosti na Darlingtonské mezinárodní letní škole* (od r. 1999).

V r. 1990 založil *Britsko-česko-slovenskou asociaci*, jejíž je nyní místopředsedou.

Ve funkci koncertního manažera a později hudebního poradce *Edinburského mezinárodního festivalu* udržoval od počátku pravidelné styky s českým hudebním světem. V r. 1990 měl také v Edinburghu na starosti *Festival ke 100. výročí narození Bohuslava Martinů*.

Born in 1933 in Newport, Graham Melville-Mason studied and graduated from the Music Faculty of the University of Edinburgh. In 1968, he created a historic musical instruments department at the faculty.

In 1975, he was awarded the Winston Churchill fellowship and then spent a year in the musical archives of Central European countries, including the former Czechoslovakia. Since then, he has nurtured an interest in Czech musical history and contemporary developments. He worked for the *BBC* from the late 1970s.

Since 1990, he has spent four to five months every year in the Czech Republic. He chairs the advisory body of the *Prague Spring Foundation*, and at the same time works as consultant for the *Prague Spring* festival (since 1990). In 1992 he became a visiting professor at *Charles University* in Prague. In the United Kingdom, he has been the president of the *Dvorak Society* since 1987. He was instrumental in creating the *Dvorak Society Fellowship at the Darlington International Summer School* (in existence since 1999).

In 1990, he founded the *British Czech and Slovak Association*, where he holds the post of vice-president.

In his capacity as a concert manager and, subsequently, musical adviser at the *Edinburgh International Festival* he has always maintained regular contact with the Czech musical world. In 1990, he was in charge of a *Festival in Edinburgh to mark the 100th anniversary of Bohuslav Martinů's birth*.

MILAN PLATOVSKÝ STEIN

Chile

Narodil se r. 1922 v Praze. Studoval práva na *Univerzitě Karlově*. Za války přežil tři roky v koncentračních táborech. Po osvobození se vrátil do Prahy, kde pokračoval ve studích, a ve svých čtyřiaadvaceti letech se ujal rodinných podniků. Po únorových událostech v roce 1948 byl nucen emigrovat, nejprve do Francie, v r. 1950 do Chile.

Stal se úspěšným podnikatelem a naším nejvýznamnějším krajanem v Jižní Americe. Dnes je vlastníkem řady firem s úhrnným ročním obrátem okolo 250 mil. USD a respektovaným činitelem národních obchodních institucí. Jeho obchodní impérium přečkalo se ztrátami i znárodňovací otřes počátkem 70. let.

V letech 1994-96 se podílel na financování šestnáctistránkové přílohy nejvýznamnějšího chilského deníku *El Mercurio* vydávané u příležitosti státního svátku ČR. V září 1996 zorganizoval přijetí mise 30 českých podnikatelů. V letech 1997 a 1998 sponzoroval účast ČR na výstavě vánočních tradic v Santiagu.

V r. 1998 vydal autobiografické dílo *Sobre Vivir* (Přežít a žít – vzpomínky jednoho Čecha z Chile), jež mělo u chilských čtenářů obrovský úspěch. Český překlad knihy vyšel v nakladatelství Olympia v r. 1999.

Účastní se aktivit *Chilsko-českého spolku*, který podporuje i finančně. Pomáhá a radí českým návštěvníkům Chile – podnikatelům i kulturním pracovníkům.

Milan Platovský Stein was born in 1922 in Prague. He studied law at *Charles University* in Prague. During World War II, he survived three years in Nazi concentration camps. After liberation, he returned to Prague where he continued his studies, and when he was twenty-four years old he began running his family's business. After the events of February 1948, he had to emigrate, at first to France and in 1950 to Chile.

He became a successful businessman and the most prominent Czech compatriot in South America. At present, he owns a number of businesses with aggregate annual turnover of around USD 250 million, and is a respected representative of national business institutions. His business empire managed to survive, with losses, the nationalization wave in the early 1970s.

In the years 1994 – 1996 he helped finance a 16-page supplement to Chile's most respected daily newspaper, *El Mercurio*, issued to mark the Czech Republic's national holiday. In September 1996 he organized a reception of a mission of 30 Czech businesspersons. In the years 1997 and 1998, he sponsored the Czech Republic's participation in an exhibition of Christmas traditions held in Santiago.

In 1998 he issued his autobiography, *Sobre Vivir* (To Survive and Live – Memoirs of a Czech in Chile), which was warmly received by Chilean readers. A Czech translation was published by the Olympia publishing house in 1999.

Mr. Platovský Stein is involved in the activities of the *Chilean-Czech Society*, which he also supports financially. He helps and advises Czech visitors to Chile – businesspersons and cultural workers.

BARBARA LEE PODOSKI

USA

Narodila se r. 1914 v české rodině v Brně. Po studiích pracovala u firmy Baťa ve Zlíně. Tam se seznámila se svým prvním manželem, Američanem belgického původu, s nímž po okupaci Československa vycestovala do Francie. V r. 1939 pobývala jako pracovnice Červeného kříže v Belgickém Kongu. V r. 1941 se přes Jižní Afriku, kde působila v ženském pomocném sboru, přistěhovala do USA. V témž roce začala pod vedením Jana Masaryka pracovat v *tiskovém oddělení Československého velvyslanectví ve Washingtonu*.

V r. 1943 se stala americkou občankou a dobrovolně narukovala do armády. Byla začleněna do *Office of Strategic Services*, organizace, která předcházela vzniku CIA. Pracovala v severní Africe a v Evropě a za svoji odvalu byla vyznamenána *bronzovou hvězdou*. Aktivně spolupracovala s představiteli československého odboje. Absolvovala náročný výcvik zaměřený na diverzantskou činnost v týlu nepřítelů. Jejímu hrdinství věnovala americká televize v r. 1999 podstatnou část dokumentu, věnovaného statečným ženám.

Po skončení války v Evropě se vrátila do Washingtonu a pracovala krátce v čs. sekci *Hlasu Ameriky*. R. 1947 se vrátila do Československa, ale za půl roku odjela zpět do USA. Dvacet let pak působila v *Knihovně amerického Kongresu*. Tam potkala svého druhého manžela, polského aristokrata Josepha Junoszu Podoského. Na podzim r. 1968 byla vyslána do Rakouska, kde pracovala devět let ve vídeňské pobočce *Amerického fondu pro čs. uprchlíky* se sídlem v New Yorku.

Ačkoliv nyní už nezastává žádnou funkci, je stále velmi aktivní v krajanských a exilových spolcích a neúnavně pomáhá při přípravě všech akcí prezentujících českou kulturu.

Je členkou *Československé společnosti pro vědy a umění (SVU)* a *Československé národní rady americké*.

Barbara Lee Podoski was born in 1914 into a Czech family in Brno, Czech Republic. After completing her studies, she worked for the Baťa company in Zlín, where she met her first husband, an American of Belgian origin, with whom she went into exile to France after the occupation of Czechoslovakia. In 1939, she was a Red Cross worker in the Belgian Congo. In 1941, she moved to the United States of America via South Africa, where she worked in the women's auxiliary corps. The same year, she began working, under the supervision of Jan Masaryk, in the *Press Department of the Czechoslovak Embassy in Washington*.

In 1943, she became a U.S. citizen and voluntarily joined the army. She was assigned to the *Office of Strategic Services*, an organization that was the predecessor of the CIA. She worked in North Africa and Europe, and was decorated with the *bronze star* for her courage. She actively collaborated with representatives of Czechoslovak resistance. Barbara Lee Podoski underwent demanding training specializing in diversionist activities in the enemy rear. In 1999, U.S. television devoted a substantial part of a documentary on courageous women to her heroism.

When World War II ended in Europe, she returned to Washington and worked for a brief period in the Czechoslovak section of the *Voice of America*. In 1947, she returned to Czechoslovakia. Six months later, she went back to the United States. She then worked for twenty years in the *Library of Congress*. There she met her second husband, the Polish aristocrat Joseph Junosza Podoski. In the autumn of 1968, Barbara Lee Podoski was assigned to Austria, where she worked for nine years at the Vienna-based office of the *American Fund for Czechoslovak Refugees* based in New York.

Although Barbara Lee Podoski currently holds no office, she continues to be very active in compatriot and exile associations, and tirelessly helps with the presentation of Czech culture.

Barbara Lee Podoski is a member of the *Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU)* and the *Czechoslovak National Council of America*.

MASAHIRO YAMAMOTO

Japonsko
Japan

Mimořádně přispívá k propagaci kultury a životního stylu České republiky v Japonsku. V r. 1995 otevřel český minipivovar a restauraci v prefektuře Kagošima, 1700 km jihozápadně od Tokia. V prosinci 1997 svůj projekt rozšířil a otevřel stylovou *Českou vesnici – Barell Valley Praha*. Vesnici tvoří dvanáct nejvýše dvoupatrových domů postavených v různých stavebních stylech – od domků připomínajících pražskou *Zlatou uličku* po české baroko. Uvnitř jsou umístěny obchody s českými suvenýry (sklem, dřevěnými výrobky a hračkami, tradičním textilem a lidovými výšivkami), výroba uzenin podle českých receptur a několik restaurací zařízených v typickém českém stylu.

M. Yamamoto úzce spolupracuje s řadou partnerů v ČR, a to jak v obchodní, tak i nekomerční oblasti. Dováží do Japonska české zboží, šíří českou technologii výroby piva. Zve ke studijním pobytům studenty *Střední hotelové školy z Prahy* a mladé umělce z pražské *Akademie výtvarných umění*.

Aktivity M. Yamamota podporuje guvernér prefektury Kagošima a další významní činitelé. Jeho projektu věnují značnou pozornost sdělovací prostředky. Do *České vesnice* zve M. Yamamoto české umělce (především hudebníky) a řemeslníky (rytce a brusiče skla, keramiky, řezbáře atd.), kteří Japoncům přibližují českou kulturu a tradiční řemesla. Kromě toho připravuje aktivity v oblasti cestovního ruchu (cesty japonských turistů do ČR).

Českou vesnici navštíví ročně 350.000 Japonců. Mnozí z nich se nechají inspirovat k návštěvě České republiky.

Masahiro Yamamoto has made a considerable contribution to the promotion of Czech culture and lifestyle in Japan. In 1995, he opened a Czech microbrewery and restaurant in the Kagoshima prefecture, 1,700 km southwest of Tokyo. In December 1997, he expanded his project by opening the *Czech Village – Barell Valley Praha*. The village consists of twelve one- to two-story houses built in different styles – from small houses reminiscent of the *Golden Lane* in Prague to the Czech Baroque. These buildings house shops with Czech souvenirs (glass, wooden products and toys, traditional textile and folk embroidery), a facility producing meat products smoked according to Czech procedures, and several restaurants furnished in the typical Czech style.

Mr. Yamamoto cooperates closely with numerous partners in the Czech Republic, in both the commercial and non-commercial spheres. He imports Czech goods to Japan, and distributes Czech beer-brewing technology. He also invites students of the *Hotel School* in Prague and young artists studying at the *Academy of Fine Arts* in Prague for study placements in Japan.

Yamamoto's activities are supported by the Kagoshima prefecture Governor and other high-ranking officials. His project is widely covered by the media. Yamamoto invites Czech artists and performers (in particular musicians) and craftsmen (glass cutters and engravers, potters, wood-carvers, etc.) to the *Czech Village* who demonstrate Czech culture and traditional crafts to the Japanese. He also organizes activities in the tourist industry (trips for Japanese tourists to the Czech Republic).

The Czech Village is visited by 350,000 Japanese annually, many of whom are then inspired to visit the Czech Republic.

LUBOR JAN ZINK

Kanada
Canada

Narodil se r. 1920 v Klapné pod Hazmburkem. V r. 1939 unikl gestapu útekem do zahraničí. V Anglii se zasloužil o založení *Československého svazu studentstva*. Z pověření Jana Masaryka byl jedním z těch, kteří prosadili vyhlášení 17. listopadu Mezinárodním dnem studentstva. Za hrdinství při účasti na západní frontě byl několikrát vyznamenán.

V letech 1945-48 pracoval na *Ministerstvu zahraničních věcí ČSR*, kde řídil zahraniční vysílání rozhlasu.

Po únoru 1948 odešel opět do exilu. V Londýně spolupracoval na vydávání týdeníku *Čechoslovák*. Zaměstnán byl rovněž v *BBC*, později jako politický komentátor britských a kanadských deníků.

V r. 1961 mu byla udělena *Kanadská národní novinářská cena* a rok nato prestižní *Bowater Award* za ekonomickou publicistiku. R. 1995 mu prezident republiky Václav Havel udělil *Medaili za zásluhy 1. stupně*.

V exilu byl uznáván jako přední znalec mezinárodního komunismu. V Kanadě patří mezi aktivní propagátory České republiky. Je členem *Společnosti Jana Masaryka*.

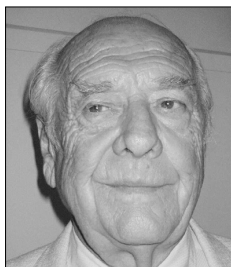
Lubor Jan Zink was born in 1920 at Klapná pod Hazmburkem, Czech Republic. In 1939, he escaped the Nazi Gestapo by emigrating from Czechoslovakia. In England, he was instrumental in founding the *Union of Czechoslovak Students*. Delegated by Jan Masaryk, he was one of those who arranged for November 17 to be declared the International Students Day. He was decorated several times for heroism on the Western Front.

In the years 1945-1948, he worked at the *Ministry of Foreign Affairs of the Czechoslovak Republic*, where he was responsible for Czechoslovak Radio's foreign service.

After February 1948, he went back into exile. In London, he helped publish the *Čechoslovák (Czechoslovakian)* weekly. He was also employed with *BBC*, and later he worked as a political columnist for British and Canadian daily newspapers.

In 1961, he was awarded the *Canadian National Newspaper Award*, and a year later the prestigious *Bowater Award*, for his economic columns. In 1995 he was decorated by President Václav Havel with the *Medal of Merit, 1st Degree*.

In exile, he was respected as a leading expert in matters of international communism. In Canada he is an active promoter of the Czech Republic. He is a member of the *Jan Masaryk Society*.

OLDŘICH HASELMAN

Francie
France

Narodil se r. 1925 v Brně. Od r. 1946 působil jako sekretář zahraničně politické komise ČSSD, a proto hned v březnu 1948 odešel do exilu. Ve Francii vstoupil do *Pomocného výboru pro čs. uprchlíky*. Zde poskytoval účinnou pomoc stovkám našich exulantů, kteří se octli v nových, často velmi složitých podmínkách.

Od října 1955 jako francouzský státní občan nastoupil v Ženevě službu v OSN. Zde až do poloviny 80. let zastával různé funkce, které souvisely s problematikou uprchlíků, z toho patnáct let přímo v Ženevě (naposledy jako ředitel odboru pro Ameriku a Evropu) a patnáct let jako představitel *Úřadu vysokého komisaře pro uprchlíky* v různých zemích Afriky, Latinské Ameriky a Evropy.

Žije na francouzsko-švýcarských hranicích. Je činný v krajských spolcích ve Švýcarsku, zejména ve *Švýcarské skupině Společnosti pro vědy a umění (SVU)*, které významně pomohl k získání finanční podpory na organizaci jedné z celoevropských konferencí SVU, a v Besedě Slovan Ženeva.

Brzy po listopadu 1989 přijel do Československa a stál mj. u založení české *Národní rady Evropského hnutí*, mezinárodní nevládní organizace, jejímž cílem je přispívat k vytváření sjednocené, federální Evropy, založené na respektu k lidským a občanským právním a na principech svobody, demokracie a právního státu.

O. Haselman je synovec, hlavní dědic a vykonavatel poslední vůle vdovy po spisovateli Jiřím Mahenovi. Po její smrti se zasloužil o splnění jejího přání vybudovat z vilky v brněnské Masarykově čtvrti, kde Jiří Mahen trávil poslední léta svého života, jeho památník. Věnoval *Knihovně Jiřího Mahena*, pověřené vybudováním *Mahenova památníku*, obrazy českých malířů z původní Mahenovy pracovny. Památník byl otevřen 11. prosince 1992. O. Haselman se zde zúčastnil besed, vystupoval v rozhlasu a v televizi.

V Uruguayi, kde s manželkou tráví zimní měsíce, po řadu let působil jako čestný předseda dnes zaniklé *Uruguayско-československé obchodní komory* a od r. 2002 působí jako místopředseda *Uruguayské společnosti přátel České republiky*.

Oldřich Haselman was born in 1925 in Brno, Czech Republic. From 1946, he was active as secretary of the foreign policy commission of the Czechoslovak Social Democrat Party, and this is why he went into exile immediately in March 1948. In France, he joined the *Auxiliary Committee for Czechoslovak Refugees*. Here, he provided effective help to hundreds of Czechoslovak refugees faced with new and often very complicated conditions. In October 1955, as a French national, Mr. Haselman embarked on UN service in Geneva where, until the middle of the 1980s, he served in different posts related to refugee issues. He worked in Geneva for fifteen years (his last post was that of the head of the department for America and Europe), and for another fifteen years he was a representative of the *Office of the United Nations High Commissioner for Refugees* in various countries in Africa, Latin America and Europe.

Mr. Haselman lives near the French-Swiss border. He has been actively involved in Czech associations in Switzerland, in particular in the *Swiss Branch of the Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU)*, which he significantly helped in raising funds to organize one of SVU's pan-European conferences, and in Beseda Slovan Geneva.

Soon after November 1989, Mr. Haselman came to Czechoslovakia and was one of the founders of the *Czech National Council of the European Movement*, an international non-governmental organization whose aim is to contribute to the creation of a united, federative Europe, based on respect for human and civic rights and on the principles of freedom, democracy and the rule of law.

Haselman is the nephew, principal heir and executor of the will of writer Jiří Mahen's widow. After her death, he was instrumental in realizing her wish of turning a villa in the Masaryk Quarter in Brno, where Jiří Mahen spent the last years of his life, into a Jiří Mahen memorial. Mr. Haselman donated paintings by Czech painters from Mahen's original study to the *Jiří Mahen Library*, an institution entrusted with setting up the *Mahen Memorial*. The memorial was opened on December 11, 1992. Haselman took part in discussions held at the memorial, and was a guest on radio and television programs.

In Uruguay, where Haselman spends the winter months with his wife, he acted for many years as the honorary president of the now defunct *Uruguayan-Czechoslovak Chamber of Commerce*, and since 2002 he has been active as vice-president of the *Uruguayan Association of Friends of the Czech Republic*.

INGE BRO JØRGENSENOVÁ

Dánsko
Denmark

Narodila se r. 1938 v Kodani. Vystudovala pedagogiku se zaměřením na jazyky (dánština, angličtina, němčina) a v letech 1961-70 působila jako učitelka.

Československo navštívila poprvé v r. 1977. Setkání s naší zemí, její kulturou a konkrétními lidmi vzbudilo její velký zájem, jež vyústil do cestovatelské, průvodcovské, přednáškové a spisovatelské činnosti. Naučila se základy češtiny. Její znalosti o historii, kultuře a umění českých zemí jsou rozsáhlé. Dosud vykonala přes 50 návštěv ČR a vydala tři knihy – *Praha* (1990, 1993, 2001), *Kutná Hora* (1992) a *Čechy* (1994). Čtvrtá kniha – *Morava a Slezsko* – vychází v r. 2003.

Kromě kontaktů s přáteli v ČR se věnuje také aktivitám v *Dánsko-českém spolku*. Její dům v Ringstedu je otevřen Čechům žijícím v Dánsku.

Z její iniciativy navázalo město Ringsted (v jehož hlavním kostele je vedle dánských panovníků z 11.-14. století pohřbena také v Dánsku velmi populární královna Dagmar, dcera Přemysla I. Otakara) partnerské vztahy s Kutnou Horou. Při této příležitosti vznikla výše uvedená kniha o Kutné Hoře.

Inge Bro Jørgensen was born in 1938 in Copenhagen, Denmark. She studied pedagogy, with a specialization in languages (Danish, English, German), and worked as teacher in 1961 – 1970.

She visited Czechoslovakia for the first time in 1977. The encounter with the country, its culture and particular people aroused an interest which resulted in her becoming a traveler, guide, lecturer and writer. She has learned the basics of the Czech language. Her knowledge of the history, culture and arts of the Czech lands is extensive. To date, she has made more than 50 visits to the Czech Republic and published three books – *Prague* (1990, 1993, 2001), *Kutná Hora* (1992) and *Bohemia* (1994). A fourth book – *Moravia and Silesia* is due to be published in 2003.

Besides keeping in contact with friends in the Czech Republic, she also works with the *Danish-Czech Society*. Her house in Ringsted is open to Czechs living in Denmark.

The city of Ringsted (in whose principal church is buried, alongside Danish rulers of the 11th to 14th centuries, Queen Dagmar, daughter of the Czech King Premysl I Ottokar and a very popular personality in Danish history) established twinning cooperation with the Czech city of Kutná Hora on the initiative of Inge Bro Jørgensen. The above-mentioned book on Kutná Hora was written to mark this occasion.

FRED KALA

USA

Narodil se r. 1937 ve Spillville v Iowě. Zájem o umění a český původ jej přivedly k tomu, že se již od mládí zapojil do činnosti krajanských organizací. Zde se neúnavně snažil o udržování tradiční české lidové kultury. V letech 1962-64 působil jako předseda spolku *Omladina – United Moravian Society*, od r. 1971 pracoval 10 let jako instruktor tanečního souboru centrálního distriktu *Amerického Sokola* a zároveň jako instruktor lidových tanců pro krajanskou organizaci *CSA Fraternal Life*.

V r. 1974 se stal ředitelem *sektoru vzdělání* v *Americkém Sokolu* a od r. 1980 byl po celých deset let stálým členem jeho výboru. V letech 1980-82 a opětovně 1990-93 zastával současně funkci předsedy jedné z jeho poboček, *Sokola Berwyn* ve státě Illinois. V r. 1995 se stal na pět let předsedou celoamerického *Sokola*.

Je současně členem dalších krajanských organizací: *Western Fraternal Life Association*, *CSA Fraternal Life*, *Československé národní rady americké* a *Moravské kulturní společnosti*. Aktivně se zapojil do organizace programů výuky češtiny pro krajany na třech chicagských českých školách, které dodnes (s výjimkou jedné) pokračují. Od 60. let spoluorganizoval česká divadelní vystoupení a po listopadu 1989 zajišťoval i vystoupení řady umělců z ČR v Chicagu a okolí.

Je činný také politicky. V době invaze vojsk Varšavské smlouvy spoluorganizoval velké protestní demonstrace v centru Chicaga. V listopadu 1989 měl jako předseda *Sokola Berwyn* zásadní podíl na organizaci demonstrace za obnovení svobody a demokracie v Československu. Po listopadových událostech se podílel na přípravě oslav celé chicagské krajanské komunity. Byl také předsedou *Komise na podporu vstupu ČR do NATO* utvořené v roce 1998 a organizoval podpůrnou kampaň u všech odboček *Amerického Sokola*. Osobně zaslal podpůrný dopis senátoru B. Doleovi.

V době záplav v ČR v r. 1997 zorganizoval výbor *American Sokol Funds* a jako jeho předseda inicioval uspořádání sbírky pro oběti záplav.

Fred Kala was born in 1937 in Spillville, Iowa. His interest in art and his Czech origin led him to participate at a very early age in the activities of Czech compatriot associations in the United States, where he tirelessly tried to preserve traditional Czech folk culture. In the years 1962 – 1964, he was active as president of the *Omladina – United Moravian Society*. Beginning in 1971 he worked for ten years as an instructor of a dance group in the central district of *American Sokol* and simultaneously as an instructor of folk dance for the Czech-American organization *CSA Fraternal Life*.

In 1974, Mr. Kala became the head of the *Educational Section of American Sokol*, and from 1980, he worked for ten years as a permanent member of the Executive Committee of *American Sokol*. At the same time, he served as president of one of its branches – *Sokol Berwyn* in Illinois -from 1980 to 1982 and again from 1990 to 1993. Finally, he became president of the nationwide *American Sokol* for five years in 1995.

Fred Kala is also a member of other Czech-American organizations: the *Western Fraternal Life Association*, *CSA Fraternal Life*, the *Czechoslovak National Council of America* and the *Moravian Cultural Society*. He was actively involved in organizing Czech-teaching programs for compatriots in three Chicago Czech schools which have, with one exception, continued to the present day. From the 1960s, he has co-organized Czech theater performances and, since November 1989, performances of a number of artists from the Czech Republic in Chicago and its vicinity.

Mr. Kala has also been active in politics. During the invasion of the Warsaw Treaty armies, he was one of the organizers of large protest demonstrations in downtown Chicago. In November 1989, he made a significant contribution, as president of *Sokol Berwyn*, in organizing a demonstration for the renewal of freedom and democracy in Czechoslovakia. After the events of November 1989, he helped to organize celebrations throughout the Chicago Czechoslovak community. Fred Kala also served as president of the *Committee for Supporting the Admission of the Czech Republic into NATO*, established in 1998, and he organized a supportive campaign in all branches of *American Sokol*. He personally sent a letter of support to Senator Bob Dole.

During the floods in the Czech Republic in 1997, Mr. Kala immediately put together the *American Sokol Funds* committee and as its president organized a financial collection for flood victims.

**DR. H. C. PROF. SERGEJ
V. NIKOLSKIJ, DRSC.**

Rusko
Russia

Narodil se r. 1922. Absolvoval *Filologickou fakultu Moskevské státní univerzity*, obor ruská literatura. V *Ústavu slavistiky Ruské akademie věd* vedl přes 30 let *Odbor slovanských literatur*. R. 1971 obhájil doktorskou disertaci na téma *Satirické utopie Karla Čapka*. V r. 1973 mu byl udělen titul profesora.

České literatuře se věnuje více než půl století. Během této doby zveřejnil 350 prací, mezi nimi: *Karel Čapek – fantasta a satirik* (1973, český překlad 1998), *Dvě epochy české literatury* (1981, český překlad 1986), *Karel Čapek* (1990), *Historie postavy Švejka, nové poznatky o Jaroslavu Haškovi a jeho hrdinovi* (1997) a další. S. V. Nikolskij zkoumal rovněž tvorbu J. Kollára, F. L. Čelakovského, B. Hanky, K. H. Máchy, K. Havlíčka Borovského, K. J. Erbeny, J. Wolkeru, V. Závady a dalších. Už v roce 1952, kdy se oficiální Československo stavělo k Čapkovi zády, byla jeho esej o Čapkovi přeložena a vydána v samostatné brožuře, což bylo povzbuzením pro českou literární vědu.

Po celá desetiletí podporuje vydávání českých knih v ruštině. Od konce čtyřicátých let byl činný jako popularizátor české literatury a kultury prostřednictvím veřejných seminářů a přednášek. Dlouhou dobu vedl literární komisi *Společnosti přátelství s Československem/Českem*, organizoval pravidelná setkání a večery věnované tvorbě českých spisovatelů, jejich jubilejím atd. Prvním takovým počinem bylo jeho vystoupení v r. 1948 na slavnosti *Svazu spisovatelů* věnované 10. výročí smrti K. Čapka.

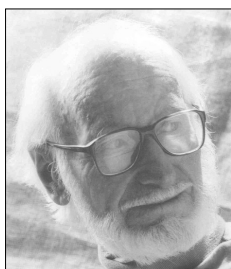
Na podzim 1989 S. V. Nikolskij inicioval založení *Společnosti bratří Čapků v Moskvě* a byl zvolen jejím předsedou. Byl zvolen rovněž čestným členem *České Společnosti bratří Čapků* a stal se *doktorem honoris causa* Univerzity Palackého v Olomouci.

Sergej V. Nikolsky was born in 1922. He graduated from the *Faculty of Philology of the Moscow State University*, majoring in Russian literature. For more than 30 years he headed the *Department of Slavic literatures* of the *Institute of Slavic Studies* at the *Russian Academy of Sciences*. In 1971, Nikolsky defended his doctoral dissertation on the *Satirical Utopias of Karel Čapek*. In 1973, he was granted the title of professor.

Sergej Nikolsky has dedicated himself to Czech literature for more than half a century, during which time he has published 350 works, including: *Karel Čapek – Daydreamer and Satirist* (1973, Czech translation 1998); *Two Epochs of Czech Literature* (1981, Czech translation 1986); *Karel Čapek* (1990); *The History of the Character of Švejk*, and *New Findings about Jaroslav Hašek and His Hero* (1997). Nikolsky has also explored the work of J. Kollár, F. L. Čelakovský, B. Hanka, K. H. Mácha, K. Havlíček Borovský, K. J. Erben, J. Wolker, V. Závada and others. As early as 1952, when official Czechoslovakia turned its back on Čapek, Sergei Nikolsky's essay on Čapek was translated and published in Czechoslovakia in a stand-alone brochure, which was a sign of encouragement for the Czech literary science.

For decades, Sergei Nikolsky supported the publication of Czech books in Russian. Since the late 1940s, he has been active as a popularizer of Czech literature and culture through public seminars and lectures. He has headed the literary commission of the *Association of Friendship with Czechoslovakia/Czechia* for many years, and organized regular meetings and evenings devoted to the work of Czech writers, their anniversaries, etc. The first such event was his speech at the *Writers' Union Festival* in 1948, dedicated to the 10th anniversary of K. Čapek's death.

In the autumn of 1989, Nikolsky initiated the creation of the *Čapek Brothers Society in Moscow*, and was elected its president. He was also elected an honorary member of the *Czech Čapek Brothers Society* and has received the title of *doctor honoris causa* from *Palacký University* in Olomouc.

FRANCISCO OTTA

in memoriam

Chile

Narodil se r. 1908 v Plzni. V letech 1926-38 žil v Praze, kde studoval výtvarné umění a odkud později podnikal pracovní cesty do Vídně, Paříže, Madridu a Londýna. V r. 1940 odešel do Santiaga de Chile.

Jako malíř vytvořil mj. logo pro *Československé národní sdružení v Chile* (Comité Nacional Checoslovaco de Chile), které působilo v letech 1940-47. Benefičními akcemi a sbírkami pro *Československý červený kříž* pomáhal těžce zkoušené vlasti. Velkou pozornost vzbudil jeho působivý dvojjobraz věnovaný Lidicím, vytvořený těsně po jejich vyhlazení.

V r. 1947 se v Praze konala mezinárodní výstava reklamního plakátu, na níž několika politickými plakáty reprezentoval vlastní zemi – Československo.

Od r. 1962 se F. Otta věnoval vysokoškolské pedagogické činnosti a působil i jako umělecký kritik. Když v r. 1995 vznikl *Chilsko-český kroužek*, aktivně se jako člen jeho vedení a předseda kulturní komise účastnil jeho aktivit.

V Santiagu de Chile byla jeho jménem pojmenována ještě za jeho života ulice. Štáb českých dokumentaristů vedený J. Burianem a J. Kouteckým o něm počátkem r. 1999 natočil film pro Českou televizi.

F. Otta zemřel v r. 1999, uprostřed příprav na otevření své celoživotní výstavy v santiagském prestižním *Museo de Bellas Artes*.

Francisco Otta was born in 1908 in Plzeň, Czech Republic. From 1926 to 1938, he lived in Prague, where he studied fine arts and from where he later made working trips to Vienna, Paris, Madrid and London. In 1940, he left Czechoslovakia for Santiago de Chile.

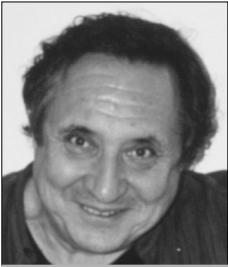
As painter, he created, among others, the logo for the *Czechoslovak National Association in Chile* (Comité Nacional Checoslovaco de Chile), which was active between 1940 and 1947. He helped his suffering homeland through benefit events and financial collections for the *Czechoslovak Red Cross*. His impressive double painting dedicated to Lidice, created shortly after the razing of the village, raised much attention.

An international exhibition of advertising posters took place in Prague in 1947, where he represented his country – Czechoslovakia – with several political posters.

From 1962, Otta was active as a university teacher and an art critic. When the *Chilean-Czech Circle* was formed in 1995, he actively participated in its endeavors as a member of its managing organ and the chairman of its cultural commission.

When he was still alive, a street was named after him in Santiago de Chile. A crew of Czech documentarists headed by J. Burian and J. Koutecký made a film about Francisco Otta for Czech Television in early 1999.

Francisco Otta died in 1999, during preparations for the opening of an exhibition of his life-long work in the prestigious *Museo de Bellas Artes* in Santiago.

JAN POLÁŠEK

Švédsko
Sweden

Narodil se r. 1937 v Praze. Studoval architekturu na ČVUT v Praze. V r. 1969 emigroval do Švédska a zde dokončil vysokoškolská studia. Profesionálně se orientoval na scénografii a výstavní architekturu. Byl jedním z pěti zakladatelů *Sdružení svobodných Čechů a Slováků ve Švédsku*. Tento spolek vznikl v r. 1980 na politické platformě jako protest Čechů a Slováků žijících ve Švédsku proti politické situaci v tehdejší Československu.

Od r. 1979 pracoval J. Polášek jako výstavní architekt ve *Státním historickém muzeu* ve Stockholmu. V r. 1991 zde realizoval historickou výstavu Jiřího Koláře, kterou zahájil prezident republiky Václav Havel.

Jako součást *Českých kulturních týdnů* ve Stockholmu v roce 1996 vytvořil originální design výstavy *KULT – SÍLA – VESMÍR, symboly doby bronzové ve Střední Evropě a Skandinávii*. Výstava byla výsledkem spolupráce *Státního historického muzea v Brně a Velvyslanectví ČR* ve Stockholmu. V tomtéž roce realizoval výstavu moderního českého umění s názvem *Bronzová ratolest*. Na její přípravě spolupracoval s *Ministerstvem kultury ČR*.

V r. 1997 J. Polášek byl jedním z organizátorů přednáškového cyklu o české a švédské muzejní archeologii v Praze. Ve vstupní hale *Stockholmské univerzitní knihovny* instaloval výstavu k 650. výročí založení *Karlovy univerzity*. V letech 1998-99 uspořádal ve *Státním historickém muzeu* jednu ze svých největších výstav – monumentální projekt *Setkání Prahy se Stockholmem – dílo Františka Bílka a Alfonse Muchy*, který se stal součástí programu *Stockholm – evropská kulturní metropole*. V lednu 2000 se stal hlavním architektem výstavy *Document Holocaust*, kterou připravilo 10 zemí včetně ČR. V letech 2000-2001 realizoval architektonická řešení a design řady výstav, z toho dvou v Praze: *Závěr tisíciletí, zrcadlo vzpomínek* a *Život v barokní Praze*. V současné době připravuje ve Švédsku výstavu české surrealistické umělkyně *Toyen* (má se uskutečnit v r. 2004). V r. 2003 zvítězil v konkurzu na *Museion*, výtvarnou realizaci stálé národopisné expozice *Národního muzea* v Praze.

Jan Polášek was born in 1937 in Prague. He studied architecture at the *Czech Technical University* in Prague. In 1969, he emigrated to Sweden where he completed his university studies. His career focused on stage decoration and exhibition architecture. He was one of the five founders of the *Association of Free Czechs and Slovaks in Sweden*. The association was created in 1980 on a political platform as a means of protest by Czechs and Slovaks living in Sweden against the then political situation in Czechoslovakia.

From 1979, Polášek was active as an exhibition architect at the *State Museum of History* in Stockholm, where, in 1991, he designed and implemented a historical exhibition of Jiří Kolář's work, which was opened by the President of Czechoslovakia, Václav Havel.

As part of the *Weeks of Czech Culture* in Stockholm in 1996, he created an original design for the exhibition *CULT - POWER - SPACE, symbols of the bronze age in Central Europe and Scandinavia*. The exhibition was the result of cooperation between the *State Museum of History in Brno* and the *Embassy of the Czech Republic* in Stockholm. That same year, he designed and implemented an exhibition of contemporary Czech art under the title *The Bronze Sprig*. He collaborated in the preparation of this exhibition with the *Ministry of Culture of the Czech Republic*.

In 1997, Polášek was one of the organizers of a series of lectures on Czech and Swedish museum archeology in Prague. He installed an exhibition to mark the 650th anniversary of the foundation of *Charles University* in the lobby of the *Stockholm University Library*. In the years 1998 – 1999, he organized one of the largest exhibitions in the *State Museum of History* – the monumental project of *Encounter of Prague and Stockholm – the work of František Bílek and Alfons Mucha*, which became part of the program *Stockholm – European City of Culture*. In January 2000, he became the chief architect of the exhibition *Document Holocaust*, prepared by 10 countries including the Czech Republic. In the years 2000-2001, Polášek was responsible for the architectural layout and design of a number of exhibitions, two of them in Prague: *End of the Millennium, Mirror of Memories* and *Life in Baroque Prague*. At the present time, Polášek is preparing an exhibition in Sweden of *Toyen*, the Czech surrealist artist (scheduled to take place in 2004). In 2003, he won a competition for *Museion*, involving the decoration of the permanent ethnological exposition of the *National Museum* in Prague.

VLADISLAV SLAVIK

USA

Narodil se r. 1924 v Rakovníku. Již od mládí byl činný v sokolském hnutí a ve svých pětadvaceti letech byl zvolen náčelníkem *Sokolské župy Budečské*.

V r. 1945 byl iniciátorem odzbrojení německé posádky v Rakovníku a zúčastnil se také aktivně pražského květnového povstání. Angažoval se v hnutí národně socialistické mládeže. Po únoru 1948 odešel do zahraničí.

V uprchlických táborech v Německu a v Itálii pomáhal zakládat sokolské jednoty. Ve svých pětadvaceti letech byl zvolen starostou *italského okrsku Sokolské župy dr. Edvarda Beneše v exilu*.

V lednu 1950 přijel do Ameriky, kde získal zaměstnání jako cestující cvičitel amerického sokolstva. V amerických jednotách organizoval činnost tělovýchovnou, společenskou a kulturní: přednášky, akademie, oslavy, krojované bály a šibřinky. Pěstoval národní povědomí hlavně u generací, které se již narodily v Americe. Po sedm let zastával funkci náčelníka a později starosty *Sokola New York*.

Od r. 1985 byl sedm let náčelníkem *Východní sokolské župy Americké obce sokolské* a poté se stal jejím starostou (tuto funkci vykonával až do své smrti). Od r. 1993 byl místostarostou *Světového svazu sokolstva*. Byl rovněž dopisovatelem řady českých novin v USA.

Zemřel v r. 2001.

Vladislav Slavik was born in 1924 in Rakovník, Czech Republic. From his youth he was active in the Sokol movement, and at the age of twenty-two he was elected head of the *Budeč regional district of Sokol*.

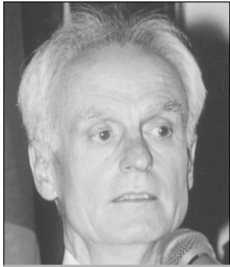
In 1945, he initiated the disarmament of the German garrison in Rakovník and actively participated in the Prague May uprising. He engaged in the movement of the Czechoslovak national socialist youth. After February 1948, he went into exile.

He helped to found Sokol associations in refugee camps in Germany and Italy. At the age of twenty-five, he was elected chairman of the *Italian district of the Sokol regional district of Dr. Edvard Beneš in exile*.

In January 1950, he went to America, where he found employment as a traveling instructor of American Sokol members. In the American Sokol associations, Mr. Slavik organized physical education and social and cultural activities: lectures, academies, festivals, and folk costume balls. He cultivated national awareness, particularly in the generations that had already been born in America. For seven years, he served as chief, and later as chairman, of *Sokol New York*.

From 1985–1992, he was the chief of the *Eastern regional district of American Sokol*, and went on to become its chairman (he served in that position until his death). From 1993, Mr. Slavik served as vice-chairman of the *World Sokol Federation*. He also was correspondent for a number of Czech newspapers in the U.S.A.

Vladislav Slavik died in 2001.

AKAD. ARCH. PETR STRÁNSKÝ

Švýcarsko
Switzerland

Narodil se r. 1936 v Praze. V atmosféře 50. let minulého století byl vyloučen ze studia na *Vysoké škole uměleckoprůmyslové – obor architektura*. Počátkem 60. let byl jevištním technikem v *Národním divadle* a v *Divadle na zábradlí*. Po srpnu 1968 emigroval s rodinou do Švýcarska. Tam r. 1979 absolvoval státní pedagogický institut. Působil jako grafik a profesor kreslení na střední škole.

Otřesen stavem historických památek v Československu, které navštívil po dvaadvaceti letech v r. 1990, zahájil společně s dalšími českými krajany a sympatizanty v zahraničí i v ČR iniciativu na jejich záchranu (zúčastnil se mj. O. Motejl, P. Tigríd, A. Levy). Za tím účelem založil v r. 1993 sdružení *Saving Our Heritage (Zachraňujeme naše dědictví)*, v němž působí jako výkonný předseda. Toto sdružení uspořádalo řadu benefičních koncertů, jejichž výtěžky byly použity na opravu historických památek v ČR (kostely v Libiši, Deštné u Dubé a Dobří u Strakonice).

V r. 1991 mu byl jako akt rehabilitace udělen titul *akademický architekt*.

Petr Stránský was born in 1936 in Prague. In the atmosphere of the 1950s, he was expelled from his architectural studies at the *Art and Industrial High School (Department of Architecture)*. In the early 1960s he worked as a stage grip at the *National Theater* and at the theatre *Divadlo na zábradlí*. After August 1968 he emigrated with his family to Switzerland, where he graduated in 1979 at State Pedagogical Institute. He worked as a graphic designer, artist, and Art teacher of drawing at a secondary school.

Shocked by the condition of the historical patrimony in Czechoslovakia, which he visited in 1990, after twenty-two years exile, he teamed up with other Czech compatriots and sympathizers abroad and launched an initiative in the Czech Republic for the preservation of this heritage (those involved included, among others, O. Motejl, P. Tigríd, and A. Levy). For this purpose, he founded the association *Saving Our Heritage* in 1993, of which he has been executive chairman. The association has organized numerous benefit concerts, whose proceeds have been used to repair historic monuments in the Czech Republic (the churches at Libiš, Deštná by Dubá and Dobř by Strakonice).

In order of Rehabilitation Act, he was awarded “*academic architect*” in 1991.

PROF. VILÉM TAUSKÝ

Velká Británie
United Kingdom

Narodil se r. 1910 v Přerově. Studoval na *Janáčkově konzervatoři* v Brně kompozici u Janáčkových spolupracovníků a žáků.

Včasný odchod do Francie před druhou světovou válkou znamenal pro něho nejenom záchranu před deportací do německého koncentračního tábora, ale i odrazový můstek pro další rozvoj. Ve Francii se setkal s Rudolfem Firkušným, Vítězslavou Kaprálovou, Jiřím Muchou a dalšími, především však s Bohuslavem Martinů, jehož dílo pak nepřestal po celý život důsledně propagovat.

Ve Francii zorganizoval československou vojenskou hudbu, které se později podařilo uprchnout do Británie. Zde pracoval ve válce jako vojenský kapelník a skladatel. V roce 1944 byl odměněn *Československým vojenským křížem*.

Po skončení války zůstal v Anglii a věnoval své síly propagaci české hudby. Ve spolupráci s předními anglickými orchestry provedl řadu děl českých autorů: Smetanovu *Mou vlast* s *Liverpool Philharmonic*, Smetanovu *Hubičku* s *Carl Rosa Company*, Dvořákova *Jakobína*, Fibichovu *Šárku*, Martinů *Komedii na mostě* a znovu Smetanovy *Dvě vdovy* a *Branibory* v Čechách. S operou *Sadler's Wells* nastudoval v r. 1959 britskou premiéru Dvořákovy *Rusalky*. V r. 1955 uvedl s *London Philharmonic* a *BBC Orchestra* poprvé na světě všech šest symfonií Bohuslava Martinů, pro *BBC* natočil Janáčkův *Osud* a *Její Pastorkyňu*.

Na nejvyšším žebříčku britské popularity se V. Tauský ocitl účinkováním pro více než 5000 posluchačů na světoznámých letních *Promenádních koncertech* v londýnské *Albert Hall*. V r. 1981 mu královna Alžběta II. udělila za zásluhy ve službách hudby titul *Commander of the British Empire*. V r. 1999 byl vyzván, aby v Londýně řídil tradiční slavnostní koncert pro královskou rodinu.

Jako jeden z nejvýznamnějších britských dirigentů je patronem mnoha hudebních nadací a projektů.

Vilém Tauský was born in 1910 in Přerov, Czech Republic. He studied composition at *Janáček Conservatoire* in Brno under the tuition of Janáček's colleagues and disciples.

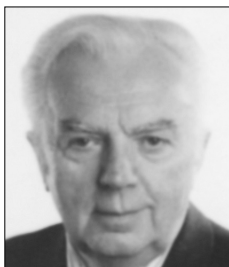
His timely departure to France just before World War II not only saved him from deportation to a German concentration camp, but was also a new starting point for further development. In France, he met Rudolf Firkušný, Vítězslava Kaprálová, Jiří Mucha, and in particular Bohuslav Martinů, whose work he thereafter continued to promote consistently throughout his lifetime.

He organized a Czechoslovak military music band in France, which later managed to escape to Britain. There, during the war, Vilém Tauský was active as an army orchestra conductor and composer. In 1944, he was decorated with the *Czechoslovak Military Cross*.

After the war he stayed in England and devoted his efforts to promoting Czech music. In collaboration with prominent English orchestras, he performed a number of works by Czech composers: Smetana's *My Country* with the *Liverpool Philharmonic*, Smetana's *The Kiss* with the *Carl Rosa Company*, Dvořák's *The Jacobin*, Fibich's *Šárka*, Martinů's *Comedy on the Bridge*, and again Smetana's *The Two Widows* and *The Brandenburgers* in Bohemia. In 1959, he performed the British premiere of Dvořák's *Rusalka* with *Sadler's Wells Opera*. In 1955, in a world premiere, he performed all of the six symphonies by Bohuslav Martinů with the *London Philharmonic* and *BBC Orchestra*, and recorded Janáček's *Fate* and *Jenufa* for *BBC*.

Tauský found himself at the height of his popularity in Britain after a performance for an audience of more than 5,000 at the world-famous summer *Proms* at the *Royal Albert Hall* in London. In 1981, Her Majesty Queen Elizabeth II bestowed upon him the title of *Commander of the British Empire* for his service to music. In 1999, he was invited to conduct the traditional gala concert for the Royal Family in London.

As one of Britain's most eminent conductors, he is a patron of numerous music foundations and projects.

JAROSLAV VRZALA

Francie
France

Narodil se r. 1926 ve Velehradě na Moravě. V r. 1948 odešel do francouzského exilu. Od r. 1952 byl zaměstnán u *Vysokého komisařátu francouzských okupačních sil* v Německu a Rakousku. Po návratu do Paříže byl v r. 1955 zvolen generálním tajemníkem *Rady svobodné mládeže střední a východní Evropy*, působící v rámci *Evropského hnutí*. Od r. 1959 pracoval jako redaktor v československém vysílání francouzského rozhlasu a od r. 1963 až do odchodu do důchodu v r. 1983 jako novinář ve francouzském vysílání.

Věnoval se sociální činnosti mezi uprchlíky (integrace navrátilců z Cizinecké legie, zajišťování stipendií pro studenty v r. 1968).

J. Vrzala je autorem četných článků o situaci v zemích pod komunistickou nadvládou, spoluzakladatelem exilových časopisů *Nové obzory* a *Rozmach*.

Jako delegát československého exilu působil řadu let v různých francouzských i mezinárodních organizacích, např. v *Evropském hnutí*, v *Křesťanské demokratické internacionále*, ve *Svazu evropských federalistů* a v *Evropské lidové straně*, kde prosazoval myšlenku nezbytné budoucí spolupráce se zeměmi střední a východní Evropy. Až do r. 1992 byl členem *zahraničněpolitického výboru Evropské lidové strany*. Stejným bodem jeho exilové činnosti bylo založení *Unie pro evropskou solidaritu* v r. 1983, pod patronátem řady poslanců *Evropského parlamentu*. Cílem Unie bylo působit ve Štrasburku a v Bruselu na ochranu zájmů zemí střední a východní Evropy. Z jejího podnětu byl ve Štrasburku založen *Evropský fond svobody projevu*, který podporoval a uchovával díla tehdy zakázaných autorů a umělců.

J. Vrzala několikrát referoval v *Sociálním výboru OSN* v Ženevě o pronásledování křesťanů v komunistických zemích. Po ustavení *České světové unie*, jež měla své sídlo v USA, byl pověřen vedením jejího evropského sekretariátu. Dodnes je aktivním členem sdružení *COLISEE*, jehož cílem je koordinovat činnost různých sdružení a institucí zemí západní, střední a východní Evropy.

S nástupem demokratických poměrů ve střední Evropě jeho činnost exilového politika ustala, nadále však obětavě spolupracuje s krajařskými kroužky ve Francii.

Jaroslav Vrzala was born in 1926 in Velehrad, Moravia. In 1948, he went into exile to France. From 1952, he was employed with the *French Republic High Commissions* in Germany and Austria. After his return to Paris in 1955, Jaroslav Vrzala was appointed secretary general of the *Council of Free Youth of Central and Eastern Europe*, working within the framework of the *European Movement*. From 1959, he worked as an editor in the Czechoslovak Service of French Radio, and from 1963 until his retirement in 1983 he was a journalist in its French Service.

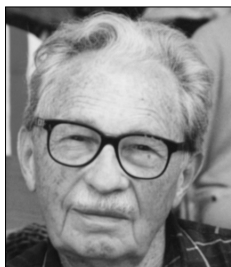
Jaroslav Vrzala has been involved in social work among refugees (the integration of those returning from the Foreign Legion, arranging for scholarships for students in 1968).

Vrzala is the author of numerous articles on the situation in countries under communist rule, and a co-founder of the exile magazines *Nové obzory* (*New Horizons*) and *Rozmach* (*Upsurge*).

As a delegate of the Czechoslovak exile, Jaroslav Vrzala was active for many years in various French and international organizations, e.g. the *European Movement*, the *Christian Democrat International*, the *Union of European Federalists*, and the *European People's Party*, where he promoted the idea of inevitable future cooperation with countries of Central and Eastern Europe. Until 1992, he was a member of the *foreign policy committee of the European People's Party*. The central point of Jaroslav Vrzala's exile activities was the foundation of the *Union for European Solidarity* in 1983, under the sponsorship of a number of members of the *European Parliament*. The Union's objective was to work in Strasbourg and Brussels to protect the interests of Central and Eastern European countries. On its initiative, the *European Fund for Freedom of Expression* was founded in Strasbourg, which supported and preserved the works of the then prohibited authors and artists.

Vrzala reported several times to the *United Nations Social Committee* in Geneva on the persecution of Christians in communist countries. After the foundation of the *Czech World Union*, with headquarters in the United States, Jaroslav Vrzala was entrusted with the management of its European secretariat. Jaroslav Vrzala is still an active member of *COLISEE*, an association whose objective is to coordinate the activities of various associations and institutions in countries of Western, Central and Eastern Europe.

Following the restoration of the democratic establishment in Central Europe, Jaroslav Vrzala terminated his activity as an exile politician, but continues to collaborate selflessly with compatriot societies in France.

DR. FERNAND ZÜRN

in memoriam

Lucembursko
Luxembourg

Narodil se r. 1915 v Lucemburku. Vystudoval práva na univerzitě v Grenoblu a na pařížské Sorbonně. Za války pracoval v *Radio Luxembourg*, krátkou dobu i v administrativním oddělení pražského rozhlasu. Koncem války zde byl vězněn za protinacistické postoje, v květnovém povstání 1945 byl pražskými povstanci osvobozen.

Po válce provozoval v Lucembursku advokátní praxi a angažoval se politicky.

Nikdy na Československo nezapomněl. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1968 zorganizoval protestní pochod hlavním městem, během něhož byly spuštěny státní vlajky Lucemburska na půl žerdi, zvonily zvony všech kostelů ve městě a na několik minut byla zastavena doprava.

Vztah k nám vyjádřil mj. iniciováním *partnerství mezi městy Lucemburk a Praha*. Zasloužil se i o pojmenování části hlavního lucemburského náměstí po Janu Palachovi a o spoluzaložení *Spolku Československo-lucemburského přátelství* (1991), později přejmenovaného na *Asociaci Česko-slovensko-lucemburského přátelství*. Od r. 1993 do r. 1997 vykonával funkci předsedy této organizace, později byl i přes svůj vysoký věk členem její správní rady a čestným předsedou.

Zemřel v r. 2000.

Fernand Zürn was born in 1915 in Luxembourg. He studied law at the University of Grenoble and at the Sorbonne in Paris. During World War II, he worked for *Radio Luxembourg*, and also briefly for the administrative department of Prague Radio. Towards the end of the war he was imprisoned for his anti-Nazi attitude, and was liberated by Prague insurgents during the Prague Uprising in May 1945.

After the war, he practiced law in Luxembourg, and was also involved in politics.

He never forgot about Czechoslovakia. After the invasion of the Warsaw Treaty armies in August 1968, he organized a protest march in the capital of Luxembourg, during which the national flags of Luxembourg were drawn down at half-mast, bells rang in all churches in the city, and traffic was halted for several minutes.

He expressed his relationship to the Czech Republic by, among other things, initiating a *partnership between the cities of Luxembourg and Prague*. He was also instrumental in naming a part of the city of Luxembourg's main square after Jan Palach and in establishing the *Association of Czechoslovak-Luxembourg Friendship* (1991), later renamed as the *Association of Czech-Slovak-Luxembourg Friendship*. From 1993 to 1997 he was president of the Association, and later, despite his advanced age, he was a member of its board of trustees and its honorary president.

Fernand Zürn died in 2000.

**ČESKÁ VZDĚLÁVACÍ NADACE
V TEXASU, USA**

**CZECH EDUCATIONAL
FOUNDATION OF TEXAS
(CEFT), USA**

Nadace CEFT vznikla v r. 1950 za účelem šíření pravdivého obrazu o Československu. Jejím cílem je mj. podpora programů vedoucích k prohloubení znalostí češtiny, české historie, literatury a umění. CEFT podporuje i další aktivity, které přispívají k prezentaci české kultury v USA. Současným předsedou a výkonným ředitelem CEFT je profesor Clinton J. Machann.

CEFT vytvořila v USA dva zásadní a v současnosti ojedinělé vzdělávací programy českých studií, a to *The Texas Chair of Czech Studies* a *The CEFT William J. Hlavinka Fellowship*. Tyto programy mají stálý a trvale zajištěný charakter, tj. nejsou závislé pouze na momentálním zájmu o česká studia. Zásahu na tom má skutečnost, že CEFTu se pro tento účel v minulosti podařilo nashromáždit dostatečně vysoké finanční prostředky (jejich dnešní hodnota dosahuje 2 mil. USD). Předsedou poradního výboru stávajícího programu je Roger J. Kolar.

Program *The Texas Chair of Czech Studies* přivedl na univerzitu v Austinu v posledních letech řadu českých profesorů češtiny, literatury, filmu a umění. Součástí programu je i výměna studentů mezi ČR a USA, která představuje – vedle Fulbrightova programu – ojedinělou stálou příležitost pro české studenty. Z prostředků fondu CEFT byla financována i řada akcí kulturně propagačního zaměření o české literatuře, divadle, folkloru a umění, filmu a hudbě.

Nadace Williama J. Hlavinky je novým programem CEFT, zahájeným v říjnu 1999. Tato nadace umožňuje každoročně jednomu českému profesorovi vyučovat češtinu na *Texaské univerzitě*. Součástí úkolů vybraného profesora je i přednášková činnost mimo univerzitu, tj. pro širší americkou veřejnost, čímž CEFT zajišťuje i pravidelnou a odbornou publicitu pro ČR.

CEFT was created in 1950 for the purpose of showing a truthful image of Czechoslovakia. One of its aims is to support programs designed to deepen knowledge of Czech language, history, literature and arts. CEFT also supports other activities that help to present Czech culture in the United States. At present, CEFT's president and executive director is Professor Clinton J. Machann.

CEFT has created two fundamental and currently unique educational programs of Czech studies in the U.S.A.: *The Texas Chair of Czech Studies* and *The CEFT William J. Hlavinka Fellowship*. These programs are permanently established, i.e. they are not reliant on a fleeting interest in Czech studies. This is thanks to the fact that CEFT was successful in the past in collecting sufficiently large financial resources for the purpose (at present worth USD 2 million). The president of the program's consultation committee is Mr. Roger J. Kolar.

In the past few years, *the Texas Chair of Czech Studies* program has attracted a number of Czech professors of Czech language, literature, film and arts to the University of Texas in Austin. The program also includes exchanges of students between the Czech Republic and the United States, which represents – besides the Fulbright program – a unique permanent opportunity for Czech students. In the past, CEFT has used its resources to support a number of other cultural events promoting Czech literature, theater, folklore, arts, film and music.

The William J. Hlavinka Fellowship is a new CEFT program, launched in October 1999. This program makes it possible for one Czech professor every year to teach Czech at *Texas University*. A part of the chosen professor's tasks is also lecturing outside the university, i.e. for the broader American public; in this way, CEFT ensures regular and professional publicity for the Czech Republic.

SOKOL SYDNEY

Austrálie, Australia

Sokol Sydney vznikl po příjezdu první vlny poválečné emigrace. Za přítomnosti 29 účastníků byl v srpnu 1950 zvolen první výbor *Jednoty sokolské*. V listopadu 1952 měla *Sokolská jednota* už 116 členů. *Sokolský národní dům* se začal stavět v září 1973 a byl otevřen 2. dubna 1977. V r. 1995 do *Sokolského národního domu* zavítal i prezident V. Havel.

Sokolové, kteří emigrovali po r. 1948 a zejména po r. 1952 – kdy byla zakázána jejich činnost v ČSR – do USA, Kanady a západní Evropy, mohli i nadále působit, protože v těchto zemích měly sokolské spolky dlouhou tradici, fungující organizaci a prostorové zázemí. V Austrálii tomu tak nebylo. Sokolové, kteří tam emigrovali po druhé světové válce, museli nejdříve své jednoty na australském kontinentě založit a mravenčí prací vybudovat vlastní materiálně technickou základnu, zejména sokolovny.

Sokol Sydney se zúčastnil všech sokolských sletů mimo Austrálii. Nejpočetnější výprava na všesokolský slet z Austrálie směřovala do Vídně v r. 1982 a sestávala z 56 Sokolů. Na *XII. všesokolském sletu v Praze 1994* cvičilo 12 Sokolů ze *Sydney* a navštívilo jej více než 100 krajanů z Austrálie.

Sydneyští Sokolové plnili i úkoly spojené s *Olympijskými hrami v Sydney* v r. 2000. Na slet do Prahy v témž roce vyslali dvacetičlennou skupinu, která se zúčastnila pochodu Prahou a kulturních a sportovních akcí v rámci programu *Praha – evropské město kultury 2000*.

Sokol Sydney was formed after the arrival of the first wave of post-war immigrants. In the presence of 29 participants, the first committee of the *Sokol Association* was elected in August 1950. By November 1952, the *Sokol Association* already had 116 members. The construction of the *Sokol National House (Sokolský národní dům)* began in September 1973 and was opened on April 2, 1977. President Havel visited the *Sokol National House* in 1995.

Sokol members who emigrated after 1948 and, especially, after 1952 – when a ban was imposed on their activities in the Czechoslovak Republic – to the United States, Canada and Western Europe were able to continue their activities because Sokol organizations in those countries had a long tradition, functioning organization and sufficient background. This, however, was not the case in Australia. Sokol members who emigrated to Australia after World War II first had to establish their organizations in Australia, and by diligent work build up their own material and technical base, especially Sokol gyms.

Sokol Sydney has participated in all Sokol rallies held outside Australia. The largest contingent, consisting of 56 Sokol members, traveled from Australia to the all-Sokol rally in Vienna in 1982. Twelve Sokol members from Sydney exercised at the *Twelfth All-Sokol Rally in Prague in 1994*, and the event was visited by more than 100 compatriots from Australia.

Sydney Sokol members also carried out tasks associated with the *Olympic Games in Sydney* in 2000. Sokol Sydney sent a group of twenty members to the rally held the same year in Prague, who marched through Prague and took part in the cultural and sport events in the program *Prague – European City of Culture 2000*.

UNIKÁTNÍ PROJEKTY UNIQUE PROJECTS

ČR
Czech Republic

O občanské sdružení *Unikátní projekty* vzniklo v r. 1995. Jeho cílem je jednak realizace projektů, které mají prezentovat Českou republiku v různých zemích světa, jednak podpora výtvarných aktivit zdravotně postižených dětí

Sdružení založili Lubomír Vejražka (vlevo) a Jiří Hladík. Jejich prvním projektem bylo zdokumentování působnosti *Moravských bratří* v odlehlé části Tibetu, v horách na pomezí Karakoram a Himálaje. Smyslem projektu bylo doložit tento objev fotografickou reportáží a zmapovat jeho historické okolnosti. To vedlo později k obecnějšímu zájmu sdružení o původ a působnost *Moravských bratří* i v jiných částech světa a u nás. Popularizaci téhož tématu posloužila putovní výstava, publikace v češtině, angličtině a němčině a televizní film. Výstavy se již uskutečnily mj. v indickém Dillí a v Německu.

Druhý projekt byl věnován uctění památky obětí zemětřesení v Peru v r. 1970, při němž zahynulo vedle 70 tisíc Peruánců i 14 československých horolezců. V rámci projektu byl natočen film a byly vydány dvě knihy o katastrofě, o současném životě Indiánů a o osudech vdov a dětí po mrtvých horolezcích. Sdružení zorganizovalo vdovám po čs. horolezcích cestu do Peru.

Sdružení se rovněž věnovalo práci v prostředí zdravotně postižených dětí. Připravilo projekty *Otevřme oči, aby se mohly smát* a *Evropské výtvarné centrum pro postižené děti*. Tyto aktivity směřují k posílení životní motivace postižených dětí prostřednictvím výtvarné činnosti. Z prací dětí a svých fotografií uspořádalo sdružení výstavy *Peru – touhy a sny* a *Ladakh – touhy a sny*. Expozice měly úspěch i v Německu a ve Francii.

The civic association *Unique Projects* was founded in 1995. Its objectives include the implementation of projects designed to represent the Czech Republic in different countries throughout the world, and support for the artistic activities of handicapped children.

The association was founded by Lubomír Vejražka (left) and Jiří Hladík. Their initial project involved documenting the activities of the *Moravian Brethren* in a remote part of Tibet, in the mountains on the border of Karakoram and Himalayas. The purpose of the project was to document this discovery with photo coverage and explore its historic circumstances. This subsequently resulted in a more general interest by the association in the origins and activities of the *Moravian Brethren* in other parts of the world and in the Czech Republic. The popularization of this topic was promoted by a traveling exhibition, publications in Czech, English and German, and a television film. Exhibitions have been organized, for example, in Delhi and in Germany.

Another project was dedicated to commemorating the victims of an earthquake in Peru in 1970, which claimed 70,000 casualties among Peruvians, as well as 14 Czechoslovak mountaineers. As part of the project, a film was produced and two books were published about the catastrophe, about the present life of local Indians, and about the fate of the widows and children of the mountaineers who died. The association organized a trip to Peru for the widows of these Czechoslovak mountaineers.

The association has also worked in the field of handicapped children. It has prepared the projects *Let's open our eyes so they can laugh* and the *European center of arts for handicapped children*. These activities seek to strengthen handicapped children's motivation for life through art. The association has organized exhibitions of the children's works and its own photographs: *Peru – Dreams and Desires* and *Ladakh – Dreams and Desires*. The exhibitions have also been very successful in Germany and France.

DR. APRIL CARTEROVÁ

Velká Británie
United Kingdom

Narodila se r. 1938 v Anglii. Povoláním je spisovatelka a univerzitní lektorka.

Od konce 50. let se angažuje v boji za lidská a občanská práva. Po invazi vojsk Varšavské smlouvy do Československa v r. 1968 iniciovala a spoluorganizovala mezinárodní protesty organizace *War Resisters International*. Tyto protestní akce byly tématem sborníku *Support Czechoslovakia*, který redigovala s Michaelem Randlem a který vyšel v Londýně v roce 1969.

V r. 1970 byla jednou z prvních osob vyslaných do Československa za účelem navázání spojení s opozičními skupinami. Od té doby aktivně podporovala československý disent a úzce spolupracovala s agenturou *Palach Press*, *The Jan Palach Information and Research Trust* a *East European Cultural Foundation*. Byla hybnou silou v počátcích těchto institucí a přispěla i prakticky k vybudování fungující komunikačně-zásobovací cesty mezi čs. opozicí a Londýnem.

Organizovala přepravu zakázané literatury speciálně upraveným karavanem. Tento vůz se vydal na svou první cestu v lednu 1971 do Brna. Dalších deset let se do Československa dostávala tímto způsobem literatura a rozmnožovací technika a opačným směrem zase vzkazy, audio nebo videonahrávky rozhovorů s představiteli opozice apod.

Celá 80. léta přispívala A. Carterová do samizdatových publikací vydávaných v Československu.

April Carter was born in England in 1938. She is a writer and university lecturer by profession.

Since the early 1950s, April Carter has been active in the struggle for human and civil rights. After the Warsaw Treaty armies' invasion of Czechoslovakia in 1968, she initiated and organized international protests of *War Resisters International*. These protest rallies were the subject of a *Support Czechoslovakia* anthology, which April Carter edited together with Michael Randle and which was published in London in 1969.

In 1970, she was one of the first persons to be sent to Czechoslovakia in order to establish contact with opposition groups. From then on, April Carter actively supported Czechoslovak dissent and closely cooperated with the *Palach Press* agency, *The Jan Palach Information and Research Trust* and the *East European Cultural Foundation*. She was the driving force during the early stages of these institutions, and also made a practical contribution to the establishment of functional communications and supply routes between the Czechoslovak opposition and London.

April Carter organized the transportation of prohibited literature in a specially modified trailer. The vehicle set out on its first journey in January 1971 to the city of Brno. For the next ten years, literature and copiers were delivered in this manner to Czechoslovakia, and messages and audio or video recordings of interviews with opposition representatives made their way out of Czechoslovakia.

During the 1980s, Carter contributed to samizdat publications issued in Czechoslovakia.

ING. ALEXANDR DRBAL

Ukrajina – ČR
Ukraine – Czech Republic

Narodil se r. 1947 v Oděse na Ukrajině v rodině českých přistěhovalců z 19. stol. Celý život pracoval v oboru geodézie a kartografie. Od r. 1996 žije v ČR.

V průběhu let 1989-96 byl činný v českém krajském hnutí na Ukrajině. Přičinil se o obrození starých a přispěl ke vzniku nových krajských spolků: *České besedy ve Lvově, Českých bratří v Bohemce Vradijevského okresu Mykolajivské oblasti a České besedy v Oděse*. V r. 1990 byl zakládajícím členem *Rady Československé kulturně-osvětové společnosti J. A. Komenského na Ukrajině*. Když v r. 1995 zanikla, stal se zakládajícím členem a prvním předsedou *České národní rady Ukrajiny* (1995-96).

V letech 1990-96 zastával funkci předsedy *České besedy ve Lvově*. V r. 1993 zastupoval Lvovskou oblast v *Radě představitelů občanských sdružení národnostních menšin při Ministerstvu pro záležitosti národnosti a migrace*. Přičinil se rovněž o navázání vztahů *Českých bratří na Ukrajině s Českobratrskou církví evangelickou* a v r. 1996 o stavbu evangelického kostela – *Betlémské kaple* – v osadě Bohemka.

Od r. 1996 je v Praze členem výboru občanského sdružení *Exulant*, členem *Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel* a od r. 1999 členem *konzultativní rady při Stálé komisi Senátu ČR pro krajany žijící v zahraničí*.

Zasloužil se o rozvoj česko-ukrajinských vztahů a šíření znalostí o České republice na Ukrajině. Na tato témata publikoval jak v češtině, tak ukrajinštině. Má zásluhy také o zachování českého jazyka v krajských komunitách, o rozvoj bohemistických studií na odborných pracovištích na Ukrajině a o jejich spolupráci s institucemi v ČR, včetně *Univerzity Karlovy a Akademie věd ČR*.

Alexandr Drbal was born in 1947 in Odessa, Ukraine, into the family of Czech immigrants from the 19th century. All his life, Drbal has worked in the field of geodesy and cartography. Since 1996, Mr. Drbal has lived in the Czech Republic.

In the years 1989 to 1996, Alexandr Drbal was active in the Czech compatriot life in the Ukraine. He was instrumental in the revitalization of old, and the creation of new, compatriot societies: *Česká beseda in Lvov; Czech Brethren in Bohemka*, a village in *Vradiivka district, Mykolaiv region; and Česká beseda in Odessa*. In 1990, he was one of the founding members of the *Council of the Czechoslovak Cultural and Educational Society of J. A. Comenius in the Ukraine*. After the Council was dissolved in 1995, Mr. Drbal became a founding member and the first chairman of the *Czech National Council in the Ukraine* (1995 – 1996).

From 1990 to 1996, Mr. Drbal held the post of chairman of *Česká beseda in Lvov*. In 1993, he represented the Lvov region in the *Council of Representatives of Ethnic Minority Civic Associations of the Ministry for Nationalities and Migration*. He was also instrumental in establishing contact between the *Czech Brethren in the Ukraine* and the *Evangelical Church of Czech Brethren*, and in erecting an evangelical church – the *Bethlehem Chapel* – in the village of Bohemka in 1996.

Since 1996, Mr. Drbal has been a member of the committee of *Exulant (Exile)*, a civic association in Prague, a member of the *Association of Volhynia Czechs and Their Friends*, and, since 1999, a member of the *consultative council of the Standing Commission of the Senate of the Czech Republic for Compatriots Living Abroad*.

He has been instrumental in the development of Czech-Ukrainian relations and dissemination of information about the Czech Republic in the Ukraine. He has published articles concerning these topics in both Czech and Ukrainian. He has also contributed to the preservation of the Czech language in compatriot communities, to the development of Czech studies at expert institutions in the Ukraine, and to their cooperation with institutions in the Czech Republic, including *Charles University* and the *Academy of Sciences of the Czech Republic*.

FERNAND HALBART

Belgie
Belgium

Narodil se r. 1938 v Uccle. Pochází z tradiční podnikatelské rodiny.

Díky dlouholeté spolupráci a aktivnímu zájmu o rozvoj vzájemných vztahů mezi Belgií a ČR spoluzakládal v r. 1990 *Smíšenou belgicko-lucemburskou obchodní komoru pro Československo* se sídlem v Bruselu. Po rozdělení Československa byla transformována na samostatnou komoru pro ČR, v jejímž čele stanul. Je rovněž spolupředsedou *Smíšené česko-belgicko-lucemburské obchodní komory* se sídlem v Praze, založené r. 1997.

Poskytuje informace o podmínkách pro hospodářskou a investiční činnost belgických podnikatelských subjektů v ČR. Podílí se na přípravě odborných seminářů, mj. o právních, finančních a praktických aspektech spojených s budoucím členstvím ČR v EU a o možnosti spolupráce českých a belgických podniků na třetích trzích. Napomáhá při získávání fundovaných belgických lektorů. Významně se podílí na vysílání českých podnikatelských delegací do Belgie a Lucemburska a belgických do ČR.

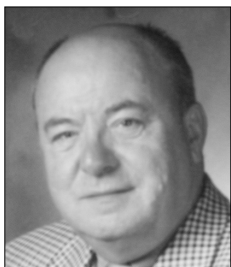
Byl iniciátorem a hlavním organizátorem setkání *Czech-Belgium Business Day*, které se uskutečnilo s velkým úspěchem při příležitosti belgické královské návštěvy v Praze v říjnu 2000. Zasloužil se o úspěch obchodně-ekonomického semináře v rámci návštěvy premiéra M. Zemana v Bruselu v únoru 2001. Spoluorganizuje studijní cesty českých odborníků do Belgie a zajišťuje vhodné hostitelské organizace. Spolufinancuje provoz *Smíšené obchodní komory* v Bruselu a vydávání *hospodářsko-kulturního bulletinu Velvyslanectví ČR a Českého centra*.

Fernand Halbart was born in 1938 in Uccle, Belgium. He comes from a traditional business family.

Thanks to his long-standing cooperation and active interest in developing mutual relations between Belgium and the Czech Republic, he was one of the co-founders of the *Belgo-Luxembourg Joint Chamber of Commerce for Czechoslovakia* with headquarters in Brussels in 1990. After the division of Czechoslovakia, it was transformed into an independent chamber for the Czech Republic, and Mr. Halbart became its president. He is also one of the joint presidents of the *Czech-Belgian-Luxembourg Joint Chamber of Commerce* with headquarters in Prague, founded in 1997.

He provides information on the conditions for conducting economic and investor activities of Belgian business entities in the Czech Republic. He participates in the preparation of expert seminars, especially the legal, financial and practical aspects associated with the Czech Republic's future membership of the EU, and the possibilities of cooperation between Czech and Belgian businesses in third markets. He helps to find qualified Belgian lecturers. He is also instrumental in sending Czech entrepreneurial delegations to Belgium and Luxembourg and Belgian delegations to the Czech Republic.

He was the initiator and chief organizer of an event called the *Czech-Belgium Business Day*, which took place with great success on the occasion of the Belgian Royal visit to Prague in October 2000. He was instrumental in the success of the commercial and economic seminar organized as a part of the visit of Prime Minister Zeman to Brussels in February 2001. He co-organizes study stays of Czech experts in Brussels, and contacts suitable host organizations. He co-finances the operation of the *Joint Chamber of Commerce* in Brussels and the publication of the *economic and cultural bulletin of the Embassy of the Czech Republic and the Czech Center*.

ING. HERBERT KLEMENT

Rakousko
Austria

Narodil se r. 1940 ve Vídni. Má obchodní vzdělání. V oblasti česko-rakouských hospodářských styků začal působit v polovině šedesátých let. Je konzultantem *Hospodářské komory Dolní Rakousko* a *Obchodní a hospodářské komory Brno*. Zpracovává studie na podporu obchodní spolupráce a informační materiály o ČR. Je propagátorem umístování rakouských investic v ČR.

Od r. 1992 se soustředil na rozvoj vzájemné hospodářské spolupráce regionů jižní Moravy a Dolního Rakouska. Zasadil se o vytvoření partnerství mezi *Obchodní a hospodářskou komorou Brno* a *Hospodářskou komorou Dolní Rakousko*.

V r. 1995 založil poradenskou firmu, která se koncentruje na přeshraniční hospodářskou spolupráci. Za účelem podpory malých a středních podniků na obou stranách hranice, resp. jejich vzájemné spolupráce, vytvořil v rámci programu EU *Interreg* vlastní projekt *Most /Die Brücke* a později ve spolupráci se spolkovou zemí Dolní Rakousko a *Hospodářskou komorou Dolní Rakousko* projekt *Spolu*. Organizuje setkávání zástupců regionů, připravuje odborné podklady k regionálním dohodám, podporuje vznik partnerství měst a obcí (inicioval např. dohodu měst Slavkov a Horn).

V rámci své činnosti vybudoval poradenskou síť, která pomohla desítkám malých a středních podniků na obou stranách hranice navázat obchodní spolupráci, založit společné firmy nebo se podílet kapitálově, na bázi joint venture nebo výměny know-how.

Ve spolupráci s *Rakouským svazem regionálního rozvoje* založil v r. 2000 *Sdružení k podpoře přeshraničních hospodářských vztahů pro malé a střední podniky ve střední a východní Evropě*, v němž se angažují specialisté ze všech oblastí podnikání.

V r. 2003 založil *Rakousko – českou obchodní společnost* ve Znojmě.

Herbert Klement was born in 1940 in Vienna. He received a business education. Mr. Klement began to be active in Czech-Austrian economic relations in the middle of 1960s. He is a consultant for the *Economic Chamber of Lower Austria* and the *Brno Chamber of Commerce*. He drafts studies in support of business cooperation, and information materials about the Czech Republic. He promotes the placement of Austrian investments in the Czech Republic.

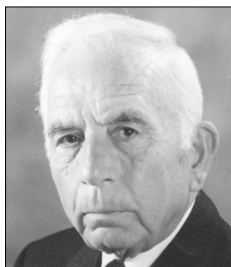
Since 1992, Mr. Klement has concentrated on developing mutual economic cooperation between the regions of Southern Moravia and Lower Austria. He promoted the creation of a partnership between the *Brno Chamber of Commerce* and the *Economic Chamber of Lower Austria*.

In 1995, Mr. Klement set up a consulting company in cross-border economic cooperation. In order to support small and medium-sized enterprises on both sides of the border, and their mutual cooperation, he designed *Most/Die Brücke (Bridge)*, a project of his own within the framework of the EU *Interreg* program, and later on the project *Spolu (Together)* in cooperation with the federal province of Lower Austria and the *Economic Chamber of Lower Austria*. He organizes meetings of representatives of the regions, prepares expert documentation underlying regional agreements, and supports the creation of partnerships between towns and municipalities (for example, he initiated a twinning between the towns of Slavkov and Horn).

As part of his activities, Mr. Klement has established an advisory network, which has helped dozens of small and medium-sized enterprises on both sides of the border to establish business cooperation, found partnerships, or make capital investments, whether in the form of joint ventures or an exchange of know-how.

In 2000, Herbert Klement, in cooperation with the *Austrian Regional Development Union*, founded the *Association for Support of Cross-Border Economic Relations for Small and Medium-sized Enterprises in Central and Eastern Europe*, in which specialists from all areas of business are involved.

In 2003, Herbert Klement founded the *Austrian – Czech Trade Association* based in Znojmo, Czech Republic.

PROF. MUSTAFA KRANTJA

Albánie
Albania

Narodil se r. 1921 v albánské Kavaje. Na konzervatoři v Itálii vystudoval hru na housle a poté působil jako houslista orchestru tiranského rozhlasu. V r. 1946 se stal dirigentem tohoto tělesa.

V r. 1947 byl vyslán na *Státní konzervatoř v Praze*, kde začal studovat dirigování a kompozici. Dva roky poté s vynikajícím oceněním absolvoval dirigentský obor konzervatoře u dirigenta Aloise Klímy. V r. 1950 úspěšně ukončil studia kompozice a podal přihlášku na pražskou *AMU*. V té době měl již v Praze vynikající renomé a byl asistentem profesorů *AMU* Karla Ančerla a Václava Talicha.

V r. 1950 byl odvolán ze studií zpět do Albánie. Jako dirigent pracoval s různými uměleckými kolektivy. Stál u zrodu *Divadla opery a baletu v Tiraně*. Velmi rychle se stal známým propagátorem české hudby, zvláště pak děl Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Leoše Janáčka, Josefa Suka a Zdeňka Fibicha. Jako první v Albánii ještě v 50. letech nastudoval a uvedl operu *Prodaná nevěsta* (v režii Milady Jiráskové). Po r. 1961 již z politických důvodů do Prahy cestovat nesměl. Tuto možnost obnovily teprve změny v r. 1989 – několikrát za sebou byl pak hostem festivalu *Pražské jaro*. V Praze byl naposledy v r. 2001.

Prof. M. Krantja byl zakládajícím členem a až do své smrti čestným předsedou *Společnosti přátel ČR*.

Zemřel r. 2002.

Mustafa Krantja was born in 1921 in Kavaja, Albania. He studied the violin at a conservatoire in Italy, and then worked as a violinist in the Tirana Radio Orchestra. In 1946 he became the conductor of the orchestra.

In 1947 he was sent to the *State Conservatoire in Prague*, where he studied conducting and composition. He graduated with honors two years later, completing his conducting studies under the tuition of the conductor Alois Klíma. In 1950 he successfully completed his composition studies and filed an admission application with the Prague-based *Academy of Music and Dramatic Arts (AMU)*. By that time, he already had an excellent reputation in Prague, and assisted *AMU* professors Karel Ančerl and Václav Talich.

In 1950, he was recalled from his studies back to Albania. As conductor, he worked with different ensembles. He was one of the founders of the *Theater of Opera and Ballet in Tirana*. He quickly became a renowned promoter of Czech music, and especially of the work of Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Josef Suk and Zdeněk Fibich. As early as the 1950s he was the first in Albania to study and conduct Bedřich Smetana's opera *The Bartered Bride* (directed by Milada Jirásková). After 1961, he was not permitted to travel to Prague for political reasons. This opportunity was not renewed until the changes that took place in 1989 – he was then a guest of the *Prague Spring* festival several times. He visited Prague for the last time in 2001.

Prof. Krantja was a founding member and, until his death, the honorary president of the *Society of Friends of the Czech Republic*.

Mustafa Krantja died in 2002.

ING. ALEŠ MACHÁČEK

ČR
Czech Republic

Narodil se r. 1946 v Praze. Vystudoval *Vysokou školu zemědělskou*. V 70. letech úzce spolupracoval s ilegálními opozičními skupinami a zajišťoval jejich spojení na Západ, především na *Solidarity Fund* a agenturu *Palach Press*. Dostával z Londýna zásilky zakázaných knih a periodik, zvláště *Listy* a *Svědectví*, které pak distribuoval. Šlo o jednu z největších distribučních sítí svého druhu.

V lednu 1977 byl zatčen a odsouzen k třem a půl letům vězení nepodmíněně. Po odpykání trestu byl perzekvován a bylo mu znemožňováno najít si zaměstnání. Znovu začal distribuovat knižní zásilky propašované z Londýna. V květnu 1985 byl donucen emigrovat.

V Londýně se zapojil do práce agentury *Palach Press*. Měl na starosti rozmnožování a vázání samizdatových publikací, které pak poskytoval rozsáhlé síti nejznámějších světových knihoven, výzkumným ústavům a institucím, ale i ministerstvům zahraničních věcí USA, Británie, Itálie atd. Pro potřeby mezinárodních organizací, např. *Amnesty International*, sestavil na základě informací *Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných (VONS)* přehled všech českých politických vězňů a jejich obvinění. Jednotlivá prohlášení *VONSu* rozesílal prostřednictvím agentury *Palach Press* velkému počtu českých exilových periodik.

Za svou práci doma i v zahraničí byl Ing. Macháček velmi oceňován v kruzích exilového *K-231*, který ho v r. 1985 jednomyslně přijal za svého člena v kanadském Ontariu.

Po emigraci do Británie pomáhal Ing. Macháček řadě českých utečenců, kteří měli omezenou možnost dostat se z uprchlického tábora v rakouském Traiskirchenu. Pomáhal také organizovat peněžní zásilky rodinám českých politických vězňů.

Aleš Macháček was born in 1946 in Prague. He graduated from the *University of Agriculture*. In 1970, he cooperated closely with illegal opposition groups and provided contacts to the West, in particular with the *Solidarity Fund* and *Palach Press*. He took delivery of prohibited books and periodicals from London, primarily *Listy* and *Svědectví*, which he then distributed. This distribution network was one of the largest of its kind.

In January 1977, he was arrested and sentenced to serve three and a half years in prison. After serving the full sentence, he was persecuted and prevented from finding employment. He again began distributing book deliveries smuggled in from London. Mr. Macháček was forced to emigrate in May 1985.

In London, Aleš Macháček became involved in the work of the *Palach Press* agency. He was responsible for duplicating and binding samizdat publications, which he then supplied to an extensive network of the most renowned libraries around the world, to research institutes and institutions, and to the foreign ministries of the United States of America, United Kingdom, Italy, etc. For the purposes of international organizations such as *Amnesty International*, he compiled, based on information from the *Czech Committee for the Defense of Unjustly Persecuted (VONS)*, a list of all Czech political prisoners and their respective charges. He distributed individual statements from *VONS* through the *Palach Press* to a large number of Czech exile periodicals.

Aleš Macháček's work both in Czechoslovakia and abroad meant that he was highly esteemed by the exile *K-231* club of former political prisoners, which unanimously adopted him as a member in Ontario, Canada in 1985.

After emigrating to Britain, Macháček helped numerous Czech exiles, whose chances of leaving the refugee camp at Traiskirchen, Austria were limited. He also helped organize deliveries of financial aid to the families of political prisoners.

RICHARD MOULINEUX

Velká Británie
United Kingdom

Narodil se r. 1942. Je zaměstnán jako konzultant pro organizace, které pořádají sbírky na dobročinné účely.

Vztah k Československu se u něho datuje od studentských let. Jako člen britského *Svazu vysokoškolských studentů (NUS)* předával v r. 1968 na velvyslanectví SSSR petici protestující proti okupaci Československa. V letech 1969-71 byl vedoucím zahraničního odboru *NUS* a všemožně pomáhal českým a slovenským studentům ve Velké Británii. Byl zastupcem *NUS* v *Czechoslovak Students Scholarship Fund*, který se snažil získat finance a udělovat stipendia československým studentům v exilu.

Od r. 1970 patřil do úzké skupiny lidí kolem Jana Kavana, která začala budovat komunikaci mezi opozičními skupinami v Československu a Londýně. Po deset let byl jedním z hlavních strategiů této aktivity, na které se podílel i prakticky.

V r. 1975 navrhl založení agentury *Palach Press*. Tato agentura pak 14 let poskytovala západním médiím informace o opozičních aktivitách v Československu a umožňovala disidentům přístup do západních sdělovacích prostředků.

V r. 1985 stál u zrodu konstruktivní spolupráce české, slovenské, polské, maďarské a východoněmecké opozice, která hovořila společným hlasem přes Londýn. Byl jedním z pilířů *The East European Cultural Foundation*, charitativní nadace, která tuto aktivitu zprostředkovala a často iniciovala. Tato nadace vydávala časopis *The East European Reporter*, který byl po léta jedním z informačních zdrojů o činnosti a cílech opozice ve střední a východní Evropě.

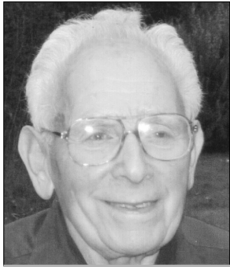
Richard Molineux was born in 1942. He works as a consultant for bodies organizing collections for charitable purposes.

Richard Molineux's relationship with Czechoslovakia dates back to his studies. As a member of the British *National Union of Students (NUS)*, he delivered a petition protesting against the occupation of Czechoslovakia to the Soviet embassy in 1968. From 1969 to 1971, he headed the *NUS* foreign section and provided every possible assistance to Czech and Slovak students in Great Britain. He represented the *NUS* in the *Czechoslovak Students Scholarship Fund*, which sought to raise funds and grant scholarships to Czechoslovak students in exile.

From 1970, Richard Molineux belonged to a small group of people around Jan Kavan, which began establishing communication between opposition groups in Czechoslovakia and London. For ten years, he was one of the group's principal strategists, and he also played a practical part in its activities.

In 1975, he proposed the creation of the *Palach Press* agency. The agency then supplied Western media for 14 years with information on opposition activities in Czechoslovakia, and gave Czechoslovak dissidents access to Western media.

In 1985, Richard Molineux was at the birth of constructive cooperation between Czech, Slovak, Polish, Hungarian and East German opposition, which spoke in one voice through London. He was one of the supporting pillars of *The East European Cultural Foundation*, a charity foundation that mediated and often initiated such activity. The Foundation issued *The East European Reporter*, a magazine that for many years was one of the sources of information regarding the activities and objectives of the opposition in Central and Eastern Europe.

EWALD OSERS, BA Velká Británie
United Kingdom

Narodil se r. 1917 v Praze v německy mluvící rodině. Od r. 1938 žije v Anglii, kde studoval slovanské jazyky. Již před válkou překládal českou poezii do němčiny. Jeho překlady básní J. Hory, F. Halase, V. Nezvala, S. K. Neumanna, a jiných umělců byly publikovány v letech 1937-38 v pražských německých novinách *Prager Presse* a ve čtvrtletníku *U* skupiny *Blok*.

Za války pracoval pro monitorovací službu *BBC*. Společně s Pavlem Tigridem a Karlem Brušákem redigoval a přispíval do anglo-českého kulturního sborníku *Review 41* až *47*. V r. 1945 ve spolupráci s anglickým kolegou vydal svou první antologii soudobé české poezie, *Modern Czech Poetry*. V *BBC* zůstal zaměstnán i po válce.

V poválečném období začal intenzivně překládat českou literaturu do angličtiny. Přeložil na 130 knih, z toho téměř 40 sbírek poezie. Překládá také z němčiny, slovenštiny, ruštiny, bulharštiny a makedonštiny. Podle sdělení Komise pro udělování Nobelovy ceny Švédské královské akademie byly Osersovy překlady důležitým faktorem vedoucím k rozhodnutí udělit tuto cenu českému básníkovi J. Seifertovi v r. 1984.

Všestranný talent E. Oserse a jeho zásluhy o šíření znalostí o literatuře evropských kultur v anglicky mluvících zemích ocenila řada států – například Bulharsko *Řádem Cyrila a Metoděje I. třídy*, Německo *Řádem Za zásluhy I. třídy*, Makedonie *Literární cenou* a domovská Británie jmenováním za člena *Královské společnosti pro literaturu* (stalo se tak r. 1984 a E. Osers byl vůbec prvním takto oceněným překladatelem).

Univerzita Palackého v Olomouci udělila E. Osersovi v r. 1990 čestný doktorát a prezident České republiky Václav Havel mu k státnímu svátku 1997 předal *Medaili Za zásluhy II. stupně*.

Obec českých spisovatelů ocenila v r. 2001 celoživotní zásluhy E. Oserse udělením ceny *Premia Bohemica*.

Ewald Osers was born in 1917 into a German-speaking family in Prague. Since 1938, he has lived in England, where he studied Slavonic languages. Before World War II, Ewald Osers translated Czech poetry into German. His translations of poems by J. Hora, F. Halas, V. Nezval, S. K. Neumann and other authors were published in the years 1937 and 1938 in the Prague-based German-language newspaper *Prager Presse* and in the *U* quarterly periodical published by the *Blok* group.

During the war, he worked for the *BBC* monitoring service. Together with Pavel Tigrid and Karel Brušák he edited and contributed to the Anglo-Czech cultural anthologies *Review 41* to *47*. In 1945, in cooperation with an English colleague, Ewald Osers published *Modern Czech Poetry*, his first anthology of contemporary Czech poetry. He remained employed with *BBC* after the war.

In the post-WWII era, Ewald Osers began intensively translating Czech literature into English. He translated about 130 books, of which nearly 40 were poetry anthologies. He has also translated from German, Slovak, Russian, Bulgarian and Macedonian. According to an announcement by the Nobel Prize Committee of the Swedish Royal Academy of Sciences, Ewald Osers' translations were a significant factor underlying the Committee's decision to award the prize to Czech poet Jaroslav Seifert in 1984.

Osers' versatile talents and his contribution to the dissemination of information about the literature of European cultures in English-speaking countries have been appreciated by numerous countries – for example, Bulgaria has decorated Ewald Osers with the *Order of Cyril and Methodius, 1st Class*, Germany with the *Order for Merit, 1st Class*, Macedonia with the *Literary Award*, and the United Kingdom by appointing Ewald Osers a member of the *Royal Society of Literature* (the appointment took place in 1984, and Osers was the first translator so honored).

Palacký University in Olomouc awarded Osers an honorary doctor's degree in 1990, and the President of the Czech Republic, Václav Havel, decorated him on the occasion of Czech Republic's National Day with the *Medal of Merit, 2nd Class*, in 1997.

In 2001, the *Society of Czech Writers* recognized the life achievements of Ewald Osers by awarding him the *Premia Bohemica* prize.

JAN PIVEČKA

ČR
Czech Republic

Narodil se r. 1919 ve Slavičíně. Vyučil se obuvníkem a v r. 1943 založil v otcově podniku po Baťově vzoru učňovskou školu. Po II. světové válce byl zvolen předsedou *Svazu československého obuvnického průmyslu*. Tomáš Baťa mu nabídl místo v *Baťově organizaci*, které přijal a v r. 1946 odcestoval do Indie. Do vlasti se vrátil až po 44 letech.

Pracoval v Indii a Pákistánu, později působil v Africe – v Tunisu, Alžíru, Maroku, Francouzské západní Africe, Belgickém Kongu, Jižní Africe, Jižní Rhodesii a Keni, kde pomáhal organizovat výrobu. Po r. 1980 vedl v Německu továrnu na syntetickou obuv. Po její likvidaci začal pracovat jako nezávislý poradce pro obuvnický průmysl na různých projektech obuvnického a kožedělného sektoru ve světě, zejména v rozvojových zemích, mj. jako představitel *UNIDO* a *Evropské banky pro obnovu a rozvoj*.

Po celý život se hrdě hlásil k češství. Po r. 1992 se zapojil do podpory transformace v rodné zemi. Pomáhal především mladým lidem, kteří se připravovali na obuvnické povolání. Při každém setkání s krajany, zejména na mezinárodních kongresech a konferencích, zprostředkoval výměnu informací a opatroval odbornou literaturu. Na *Technologické fakultě ve Zlíně* přednášel o změnách ve světovém obuvnickém průmyslu. Z vlastních finančních prostředků podporoval stáže, studijní pobyty a účasti na odborných akcích.

V r. 1992 inicioval na základech bývalé Baťovy školy práce založení *Mezinárodní školy moderního obuvnictví ve Zlíně*, která do dnešního dne vychovala více než 160 studentů z celého světa. Organizoval soutěže pro studenty obuvnictví a literární soutěže na aktuální společenská témata. Podporoval a nadále podporuje ekologické spolky v oblasti Bílých Karpat.

V r. 1996 založil *Nadaci Jana Pivečky*, která spolupracuje se školami a motivuje žáky a studenty k aktivitám, jež pomáhají talentům k získání zkušeností v zahraničí. V r. 2002 byl projekt této nadace, *Pivečkův lesopark*, vybrán organizací *Stockholm Partnerships* ve Švédsku jako jeden z 50 světových projektů udržitelnosti životního prostředí.

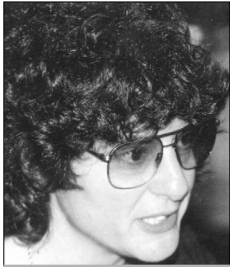
Jan Pivečka was born in 1919 in Slavičín, Czech Republic. He completed his training and apprenticeship as a shoemaker, and in 1943, inspired by Tomáš Baťa, founded an apprentice school at his father's enterprise. After World War II, he was elected chairman of the *Federation of the Czechoslovak Shoe Industry*. Tomáš Baťa offered him a position in his *Baťa company*, which he accepted, and in 1946 he was seconded to India. He returned to his homeland after 44 years.

He worked in India and Pakistan, and later in Africa – in Tunisia, Algeria, Morocco, French Western Africa, Belgian Congo, South Africa, South Rhodesia, and Kenya, where he helped organize production. After 1980, he managed a factory in Germany manufacturing polymeric synthetic footwear. After its liquidation, he began working as an independent adviser in the shoe industry, and was involved in various projects run by the shoe and leather-processing sectors around the world, in particular in developing countries, as a representative of, for example, *UNIDO* and the *European Bank of Reconstruction and Development*.

He proudly proclaimed his Czech origin all his life. After 1992, Jan Pivečka became actively involved in supporting the transformation of his native country. In particular, he helped young people preparing for the shoemaking profession. In every meeting with compatriots, especially at international congresses and conferences, Jan Pivečka mediated exchange of information and obtained professional literature. He gave lectures at the *Faculty of Technology in Zlín* on changes in the global shoe industry. With the use of his own funds, he supported scholarships, study stays and participation at professional events.

In 1992, Jan Pivečka initiated, on the foundations of the former Baťa School of Work, the establishment of an *International School of Modern Shoe-Making in Zlín*, which has so far provided training to more than 160 students from all corners of the globe. He has organized competitions for students of shoemaking, as well as literary competitions concerning contemporary social topics. He has supported and still supports environmental societies in the White Carpathian region.

In 1996, Jan Pivečka created the *Jan Pivečka Foundation*, which works with schools and motivates pupils and students to carry out activities helping talents to obtain experience abroad. In 2002, a project of the Foundation, *Pivečka's Forest Park*, was selected by the *Stockholm Partnerships* in Sweden as one of 50 world environmental sustainability projects.

**PROF. DR. KEITHA
SAPSIN-FINEOVÁ**

USA

Narodila se r. 1941 v Ogdensbergu ve státě New York. Od r. 1980 až do odchodu do důchodu pracovala jako profesorka na *katedře politických věd Univerzity Massachusetts-Boston*. Zabývá se problémy totality a lidských práv.

Počátkem 80. let založila a od té doby řídí newyorskou nevládní organizaci *East European Cultural Endowment Ltd. (EECE)*, která si stanovila za cíl napomáhat uskutečňování sociálních a politických změn v regionu střední a východní Evropy. *EECE* podporuje jednotlivce a organizace, jejichž snahou je pokojným způsobem vymanit svou zemi z dědictví totalitního autoritářství.

Prof. Fineová u nás spolupracovala s *Českým helsinským výborem*, *Nadací Tolerance*, s *Evropskou kulturní nadací*, se *Vzdělávacím střediskem na podporu demokracie*, *Gender Studies Centre* atd. Spolupracovala také na programech *Středoevropské univerzity* v Praze a Budapešti, *Masarykovy univerzity* v Brně a *Palackého univerzity* v Olomouci.

Díky její obětavé práci byla *EECE* v osmdesátých letech schopna zajistit spolufinancování prestižního čtvrtletníku *East European Reporter* a jeho dopravu opozičním skupinám v tehdejší Československu, financování překladů vybraných knih z historie, politologie a sociologie pro studenty a učitele v české disidentské Patočkově univerzitě a dalších neformálních opozičních skupinách. Prof. Sapsin-Fineová rovněž zajišťovala překlady významnějších českých samizdatových rukopisů z oblasti lidských a občanských práv i životního prostředí a jejich publikování v USA. Po listopadu 1989 pokračovala ve své práci pro skupiny prosazující respektování lidských práv.

Keitha Sapsin Fine was born in 1941 in Ogdensberg, New York. From 1980 until retirement, she worked as professor at the *political science department of the University of Massachusetts, Boston*. She focused on the issues of totality and human rights.

In the early 1980s, Keitha Sapsin Fine founded, and has since chaired, the New York-based non-governmental organization *East European Cultural Endowment Ltd. (EECE)*, the objective of which is to help implement social and political changes in the Central and Eastern European region. *EECE* provides support to individuals and organizations whose goal it is to extricate their country, in a peaceful manner, from the heritage of totalitarian authoritarianism.

Prof. Fine cooperated with the *Czech Helsinki Committee*, *Tolerance Foundation*, with the *European Cultural Foundation*, with the *Educational Center for Support of Democracy*, *Gender Studies Centre* etc. She also participated in programs of the *Central European University* in Prague and Budapest, *Masaryk University* in Brno and *Palacký University* in Olomouc.

Thanks to Ms. Fine's selfless work, in the 1980s *EECE* was able to obtain co-financing for the prestigious quarterly *East European Reporter* and its shipments to opposition groups in the former Czechoslovakia, and also financing for the translation of selected books dealing with history, political science and sociology for students and teachers of the Czech dissident Patočka University and other informal opposition groups. Prof. Sapsin Fine has also organized the translation of significant Czech samizdat manuscripts in the field of human and civil rights and the environment, and their publication in the United States. After November 1989, she continued her work for groups promoting the observance of human rights.

**DR. H. C. PROF. LARISA
PAVLOVNA SOLNCEVOVÁ**

Rusko
Russia

Narodila se r. 1924. Absolvovala studium teatrologie. Celoživotně se specializuje na dějiny českého a slovenského divadla a v tomto oboru je uznávanou autoritou.

Svým profesionálním i lidským zaujetím pro českou divadelní kulturu zjednává respekt této svého druhu „okrajové disciplíně“ ruské teatrologie také mezi divadelními praktiky: zasloužila se o uvedení L. Janáčka na ruskou scénu, o spolupráci ruského divadla se scénografem Josefem Svobodou a o hostování řady českých divadelních souborů v Rusku. Živý zájem vzbuzují její přednášky o českém divadle pro *Společnost bratří Čapků*, jejímž členem je od jejího založení.

Svůj vztah k české kultuře, profesionalitu, soudnost a lidskou důstojnost uhájila dr. L. Solncevová i po r. 1968. Za cenu několikaletého zákazu návštěv Československa odmítla přistoupit na normalizační „škrty“, otevřeně se nadále hlásila k „nepohodlným“ umělcům (O. Krejča, L. Pistorius, J. Kraus, J. Topol aj.) a své odborné znalosti předávala vždy v plném rozsahu a objektivitě.

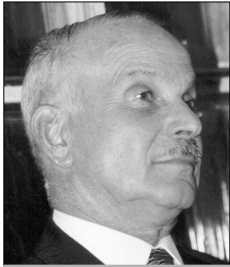
Vysoká škola múzických umění v Bratislavě ocenila v r. 1999 celoživotní přínos dr. L. Solncevové slovenskému divadlu udělením akademického titulu *doktor honoris causa*.

Larisa Pavlovna Solntseva was born in 1924. She studied teatrology. All her life she has specialized in the history of Czech and Slovak theater, and is a respected authority in this field.

Through her professional and human dedication to Czech dramatic culture, she has won respect for this “marginal discipline” of Russian teatrology among dramatic practitioners: she was instrumental in introducing L. Janáček to the Russian stage, and in the cooperation of the Russian theater with set designer Josef Svoboda and visits by many Czech dramatic ensembles to Russia. Her lectures on Czech theater for the *Čapek Brothers Society*, a member of which she has been since its foundation, have always aroused vivid interest among the audience.

Solntseva successfully defended her relationship with Czech culture, her professionalism, sound judgment and human dignity even after 1968. At the cost of being banned from visiting Czechoslovakia for many years, she refused to accept the normalization “crossing-out” of writers from the official lists, she continued to advocate openly “inconvenient” authors (O. Krejča, L. Pistorius, J. Kraus, J. Topol, etc.), and has always conveyed her professional knowledge and experience to the fullest extent and objectivity.

In 1999, the *Academy of Music and Dramatic Arts* in Bratislava acknowledged Solntseva’s life-long contribution to Slovak theatre with the academic degree of *doctor honoris causa*.

**NATHAN KAROL
STEINER**

Izrael
Israel

Narodil se r. 1933 v Bratislavě. V roce 1949 se vystěhoval do Izraele.

V r. 1983 vstoupil do *Sdružení přistěhovalců z Československa – Hitachdut Jocei Czechoslovakia*. V letech 1985-95 byl generálním tajemníkem tohoto sdružení a od r. 1995 do současnosti jeho předsedou. Ač sám ze Slovenska, udržel tuto instituci vždy federální, tj. s plným důrazem na český i slovenský prvek.

Má osobní zásluhy na rozvoji vztahů mezi Českou republikou a Izraelem a mezi židovskou komunitou na obou stranách. Aktivně se podílel na přípravách oficiálních návštěv představitelů ČSFR, ČR a SR v Izraeli a izraelských představitelů u nás.

Zásluhou jeho iniciativy byl rekonstruován *památník SNP – hromadný hrob v Kremničke* a *památník holocaustu v Bratislavě*. Každoročně organizuje v Izraeli vzpomínku na 180 tisíc židovských občanů z Československa, kteří byli zavražděni během druhé světové války.

Je členem dozorčí rady nadace *EZRA*, jejímž cílem je sociální odškodnění Židů, kteří přežili holocaust. Česko-slovenskou židovskou komunitu reprezentuje zároveň v užším vedení *Jad vašem* (Institut pro dokumentaci a studium holocaustu), společnosti, která dbá o zachování židovských památných míst a ochranu památek připomínajících dějiny izraelského národa.

Vedle předsednické funkce ve *Sdružení přistěhovalců z Československa* je Steiner také redaktorem krajanského časopisu *Hazman Haze*, který publikuje články o česko-slovensko-izraelských vztazích a kulturních a společenských aktivitách velvyslanectví ČR a SR v Tel Avivu. Inicioval vydání sborníků historických statí z období holocaustu, organizoval různé dokumentační výstavy o českých a slovenských Židech, kulturní akce, výměny sportovců, rozvoj vzájemného turismu apod.

Nathan Karol Steiner was born in 1933 in Bratislava, Slovakia. In 1949, he moved to Israel.

In 1983, Mr. Steiner joined the *Association of Immigrants from Czechoslovakia – Hitachdut Yotsei Czechoslovakia*. From 1985 to 1995, he held the post of secretary general of the Association, and from 1995 to the present he has been its chairman. Although Mr. Steiner himself was a Slovak, he has at all times maintained the federative nature of the Association, i.e. with full emphasis on both the Czech and Slovak elements.

Mr. Steiner has personally contributed to the development of relations between the Czech Republic and Israel, and between the Jewish communities on both sides. He has been actively involved in preparations for official visits by representatives of the Czech and Slovak Federative Republic, and later the Czech Republic and the Slovak Republic to Israel, and official visits by Israeli representatives to the Czech Republic.

Thanks to Mr. Steiner's initiative, the *Slovak National Uprising memorial – mass grave at Kremnička* and the *Holocaust memorial in Bratislava* were reconstructed. He annually organizes a commemorative event in Israel to honor the 180,000 Jewish citizens of Czechoslovakia who were murdered during World War II.

Mr. Steiner is a member of the Board of Trustees of the *EZRA* foundation, which pursues the objective of social compensation for Jewish survivors of Holocaust. He also represents the Czech-Slovak Jewish community in the top management of *Yad Vashem*, a company taking care of the preservation of Jewish memorable locations and the protection of cultural heritage reminding us of the history of the people of Israel.

Apart from serving as chairman of the *Association of Immigrants from Czechoslovakia*, Mr. Steiner also works as the editor of the compatriot magazine *Hazman Haze*, which publishes articles on Czech-Slovak-Israeli relations and cultural and social activities of the Embassies of the Czech Republic and the Slovak Republic in Tel Aviv. He has initiated the publication of anthologies of historic essays from the time of the Holocaust, organized various documentary exhibitions on Czech and Slovak Jews, cultural events, exchanges of sportsmen, the development of mutual tourism, etc.

PROF. VIKTORIE ŠVIHLÍKOVÁ

Rakousko
Austria

Narodila se r. 1915 v Umanu na Ukrajině. V r. 1930 se její rodina přestěhovala do Prahy. Již v mládí projevovala velké hudební nadání. Byla známou a vysoce ceněnou pianistkou a cembalistkou. Studovala klavír v Praze, Paříži a Berlíně. Na počátku padesátých let založila společně s Milanem Munclingerem světoznámý komorní soubor *Ars rediviva*, s nímž spolupracovala až do svého odchodu do zahraničí v sedmdesátých letech.

S pozoruhodným mezinárodním úspěchem vyučovala hudbu ve Švédsku. Osmnáct let byla profesorkou na vysoké hudební škole v Malmö, poté se odstěhovala do Vídně. Také sem ji provázela pověst výjimečného pedagoga.

Vždy zdůrazňovala svoje češství. Po listopadu 1989 nabídla nabyté zkušenosti mezinárodně úspěšného pedagoga hudebnímu školství své mateřské země – bez jakéhokoliv nároku na odměnu. Po řadě seminářů v Bechyni, v Brně a Českých Budějovicích byla v letech 1992 a 1993 pozvána do Prahy, aby tu v *Paláci kultury* vedla celorepublikové semináře pro klavírní pedagogy z našich základních uměleckých škol na téma interpretace Bachových a Scarlattioho děl. Semináře měly velký ohlas a jméno Viktorie Švihlíkové se stalo pro stovky mladých učitelů znovu pojmem, o němž se mluví s úctou a obdivem.

V. Švihlíková zasedá v porotách soutěže pro děti a mládež *Prague Junior Note*, kterou spoluzaložila v r. 1991, a podílí se tak výrazně na výchově nejmladší generace našich pianistů. Přeložila do češtiny nejdůležitější nové knihy o interpretaci J. S. Bacha. Překlady byly rozmnoženy a dány bezplatně k dispozici školám.

Viktorie Švihlíková was born in 1915 in the city of Uman, in the Ukraine. In 1930, her family moved to Prague. Even in her youth, she demonstrated an extraordinary musical talent. She became a well-known and highly appreciated piano and cembalo player. She studied the piano in Prague, Paris and Berlin. In the early 1950s she founded, together with Milan Munclinger, a world-famous chamber music body called *Ars rediviva*, with which she worked until her exile in the 1970s.

She taught music in Sweden with remarkable international success. For eighteen years she was a professor at the Malmö Music Academy, and then she moved to Vienna, where she also confirmed her reputation as an exceptional teacher.

She has always emphasized her Czech origin. After November 1989, she offered her experience as an internationally successful teacher to the musical education establishments in her homeland – without charging a fee. After a series of seminars in Bechyně, Brno and České Budějovice she was invited to Prague in 1992 and 1993 to conduct in the local *Palace of Culture* nationwide seminars for piano teachers of Czech elementary music schools, with work by Bach and Scarlatti the topics of performance. The seminars were a great success, and Viktorie Švihlíková's name once again became an object of respect and admiration for hundreds of young Czech teachers.

Švihlíková is a judge in the *Prague Junior Note* contest for children and young people, which she co-founded in 1991, and therefore makes a significant contribution to raising the youngest generation of Czech pianists. She has translated the most significant new books on interpreting and performing J. S. Bach into Czech. The translations have been copied and distributed free of charge to schools.

ASOCIACE OLGY HAVLOVÉ
ASSOCIATION OF OLGA HAVLOVÁ

Francie
 France

Asociace byla založena r. 1993 s přiznaným statutem *organizace veřejného zájmu a dobročinnosti*. Z výtěžků kulturních akcí, které pořádala v Paříži, financovala humanitární projekty zaměřené na zaslání léků a materiálního vybavení českým nemocnicím, pomoc postiženým a opuštěným dětem a poskytování finančních darů českým ústavům a institucím, které o tyto děti pečují.

Členové Asociace uspořádali řadu koncertů, představení a přednášek českých umělců a souborů v Paříži. Výtěžky těchto akcí byly určeny např. pro *Domov Sv. rodiny* v Praze 6 na provoz *chráněných dílen pro lidi mentálně postižené, na chráněné bydlení mentálně postižených* ve Stochově, ve prospěch projektu *Sdružení pro pomoc mentálně postiženým – Domova dobré vůle* v Kladně-Nouzově pro občany s kombinovanými vadami bez vlastního rodinného zázemí, pro *Dětský domov* v Mezirolí a Korkyni, pro *spolek vozíčkářů Trend* v Olomouci aj. Při jiné příležitosti byli obdarováni chovanci *Ústavu sociální péče* ve Svatém Janu u Sedlčan. Pomoc byla poskytnuta např. rodině se dvěma postiženými syny, či dívce, která se stala invalidní po dopravní nehodě.

Asociace mj. převzala trvalý patronát nad chráněným bytem pro čtyři tělesně postižené občany. Pod její záštitou se konal benefiční koncert v *Národním domě* na Smíchově, jehož výtěžek šel na dostavbu *Domova dobré vůle* pro těžce postižené v Unhošti-Nouzově. Podobný účel měla aukce dětských obrázků a výtvarných prací konaná v prosinci 2000 v Praze.

Ve spolupráci s *Velvyslanectvím Francouzské republiky v Praze* organizovala dvouměsíční pracovní pobyty českých lékařů v nemocnicích v Paříži (celkem již 50 lékařů), stáže pro vychovatele a studenty speciální pedagogiky a pro posluchače psychologie.

Chod Asociace a realizaci všech aktivit zajišťovala její předsedkyně **K a m i l a L e c l e r c**, která dokázala zmobilizovat velký okruh přátel a příznivců nejen z řad Čechů žijících ve Francii, ale i Francouzů.

Asociace ukončila činnost v prosinci 2002.

The Association of Olga Havlová was established in 1993, with the acknowledged status of a *public interest and charitable organization*. It used the proceeds from cultural events it organized in Paris to finance humanitarian projects involving the distribution of pharmaceuticals and material to Czech hospitals, aid to handicapped and abandoned children, and financial donations to Czech institutes and institutions taking care of such children.

Members of the Association organized a number of concerts, performances and lectures given by Czech artists and ensembles in Paris. The proceeds of those events were designated, for example, for the *Domov sv. Rodiny (The Holy Family Home)* in Prague 6, for *sheltered workshops for mentally handicapped people*, for *sheltered housing for mentally handicapped people* at Stochov, for the project *Association for Assistance to the mentally handicapped – The Good Will Home* at Kladno-Nouzov for persons with combined handicaps and no family background, for the *Children's Home* at Mezirolí and Korkyně, for the *Trend association of wheelchair users* in Olomouc etc. On another occasion, a donation was made to clients of the *Social Care Institution* at Svatý Jan near Sedlčany. Assistance was also provided to a family with two handicapped sons, and to a girl that became disabled after a traffic accident.

Among its other activities, the Association accepted permanent sponsorship of a sheltered flat for four persons with physical handicaps. A benefit concert took place under its auspices at the *Národní dům* at Smíchov, the proceeds of which were allocated to the completion of a *Good Will Home* for the severely handicapped at Unhošť-Nouzov. An auction of children's pictures and other works of art, organized in Prague in 2000, was held for a similar purpose.

In cooperation with the *Embassy of the French Republic in Prague*, the Association organized two-month stays for Czech doctors in hospitals in Paris (50 doctors have been on placements to date), scholarships for educators and students of special pedagogy, and for students of psychology.

The work of the Association and implementation of all its activities were organized by its president, **Kamila Leclerc**, who was able to mobilize a large circle of its friends and patrons not only among Czechs living in France, but also among the French themselves.

The Association ended its operations in December 2002.

**SPOLEK NA PODPORU
ČESKÉ VESNICE V BERLÍNĚ-
NEUKÖLLNU, SRN**

**FÖRDERKREIS BÖHMISCHES
DORF IN BERLIN-NEUKÖLLN
E. V.**

**SOCIETY FOR THE SUPPORT
OF THE CZECH VILLAGE
IN BERLIN-NEUKÖLLN, Germany**

Spolek byl založen v r. 1984 v tzv. *České vesnici*, vybudované r. 1737 českými emigranty v Berlíně. Zastupuje zájmy tří evangelických sborů – *Jednoty bratrské*, *Českého luteránského betlémského sboru* a *Evangelického reformovaného betlémského sboru*. Napomáhá k udržování českých historických a kulturních tradic v dnes již čistě německém lokálním kontextu. Zasluhou Spolku je, že *Česká vesnice* v Berlíně zůstala do značné míry zachována ve své stavební substanci a dostala se do památkové ochrany.

Příspěvek Čechů a jejich potomků k rozvoji města Berlína připomíná Spolek ve spolupráci s vědeckými a politickými institucemi pořádáním výstav a vydáváním publikací. Vedle vědeckých a populárně vědeckých přednášek z historie zařazuje do svých programů i českou hudbu a umění a propaguje českou kuchyni. V r. 1987, při příležitosti oslav 250 let trvání *České vesnice*, byla ve vlastivědném muzeu Berlín-Neukölln uspořádána výstava s názvem *Z lásky ke kalichu exulantem*. 400. výročí narození J. A. Komenského připomněla výstava o jeho díle, doprovázená přednáškami. Spolek spolupracuje s *Německou společností Komenského*, založenou v r. 1992.

Spolek je aktivní i v sociální oblasti. Zasloužil se o založení *Zahrady Komenského*, v níž jsou pořádány naučné přírodovědné a výtvarné programy pro děti a pro postižené.

Spolek dal r. 1993 podnět k tomu, aby vlak EuroCity na trase Berlín – Drážďany – Praha nesl jméno Komenského – *Comenius*.

Drobná práce Spolku je ze strany oficiálních berlínských míst velmi ceněna a podporována. Díky jeho iniciativě vzniklo v r. 1987 partnerství měst Ústí nad Orlicí a berlínské čtvrti Neukölln. V r. 1995 bylo uzavřeno partnerství měst Prahy a Berlína.

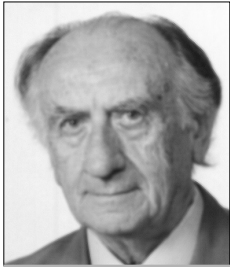
The Society was founded in 1984 at the *Czech Village*, built in 1737 by Czech exiles in Berlin. It represents the interests of three evangelical churches – *Unity of the Brethren*, *Czech Lutheran Bethlehem Church* and *Evangelical Reformed Bethlehem Church*. It has helped preserve Czech historical and cultural traditions in the currently purely German local context. The Society's efforts have been instrumental in preserving, to a significant extent, the *Czech Village* in Berlin as far as its architectural substance is concerned, making it possible for the village to be protected as cultural heritage.

The Society reminds us of the contribution of Czechs and their descendants to the development of the city of Berlin by organizing exhibitions and issuing publications in cooperation with scientific and political institutions. Apart from scientific and popular-scientific lectures on history, the Society also presents Czech music and art and promotes Czech cuisine. In 1987, to mark 250 years of the existence of the *Czech Village*, an exhibition was organized at the museum at Berlin-Neukölln, called *Becoming an exile out of love to the Chalice*. The 400th anniversary of the birth of J. A. Comenius was commemorated by an exhibition on his work, accompanied by lectures. The Society cooperates with the *German Comenius Society*, established in 1992.

The Society has also been active in social affairs. It has been instrumental in founding the *Comenius Garden*, in which educational programs focused on life sciences and arts are organized for children and for handicapped persons.

Based on an initiative of the Society launched in 1993, a EuroCity express train on the Berlin - Dresden - Prague route bears the name *Comenius*.

The detailed work of the Society is much appreciated and supported by official Berlin authorities and institutions. Thanks to the Society's initiative, a partnership of the Czech city of Ústí nad Orlicí and the Neukölln quarter in Berlin was established in 1987. In 1995, a partnership was established between Prague and Berlin.

PROF. KAREL ČÍZEK

Řecko
Greece

Narodil se r. 1922 v italské Brescii českým rodičům. V r. 1929 se rodina přestěhovala do Soluně. Na filozofické fakultě místní univerzity získal diplom z historie, archeologie a z italského jazyka a literatury. Vyučoval ve *Škole italského jazyka Danta Alighieriho v Italském institutu* a od r. 1961 do r. 1968 na *oddělení italského jazyka a literatury soluňské Aristotelovy univerzity*. V r. 2000 mu byl udělen čestný titul profesora. Za svou činnost v humanitní, literární a umělecké oblasti (malování, grafika) byl vyznamenán řadou italských prestižních ocenění.

Významná je jeho překladatelská činnost zaměřená na překlady děl české literatury do řečtiny. Přeložil a v řeckých literárních časopisech publikoval více než 200 básní z tvorby J. Wolker, J. Hory, J. Seiferta, J. Skácela a dalších. Dále přeložil díla I. Olbrachta, pohádky K. J. Erbena, divadelní hry F. Šrámka a bratrů Čapkových. Kromě překladů vytvořil i malé, leč významné kritické dílo, které obsahuje esej o J. Wolkerovi a K. Medkovi.

Překladatelskou tvorbu prof. Čížka dovršuje v současné době jeho historicky první řecký překlad básní Jaroslava Seiferta, který připravuje k vydání nakladatelství *Potamos*.

Prof. Čížek je jednou z mála uznávaných osobností na řecké kulturní scéně, která se svými překlady zasloužila o průnik české literatury do povědomí tamní kulturní veřejnosti.

Karel Čížek was born in 1922 in Brescia, Italy, to Czech parents. In 1929, the family moved to Thessaloniki, Greece. At the Faculty of Arts of the local university, he received a diploma in history, archaeology and Italian language and literature. He taught at the *Dante Alighieri Italian Language School of the Italian Institute*, and from 1961 to 1968 at the *Department of Italian Language and Literature of the Aristotle University of Thessaloniki*. In 2000 he received the honorary title of professor. For his activities in the field of the humanities, literature and arts (painting, graphic art), he received numerous prestigious Italian awards.

Of particular significance are his endeavors as translator, focused on translating the works of Czech literature into Greek. He has translated and published in Greek literary magazines more than 200 poems by J. Wolker, J. Hora, J. Seifert, J. Skácel, and others. He has also translated the work of I. Olbracht, K. J. Erben's fairy tales, and plays by F. Šrámek and the Čapek brothers. Besides translating, he has also produced a small but significant critical work containing an essay on J. Wolker and K. Medek.

Prof. Čížek's translation work is currently culminating in his first Greek translation of poems by Jaroslav Seifert, which is being prepared for publication by the *Potamos* publishing house.

Prof. Čížek is one of the few respected persons on the Greek cultural stage who has been instrumental, through his translations, in bringing Czech literature to the attention of the local cultural public.

JUDr. MILAN KANTOR

Austrálie
Australia

Narodil se r. 1925 ve Vídni v rodině dlouholetého předsedy školského spolku *Komenský*. Jako devatenáctiletý se zúčastnil domácího odboje. Pro znalost cizích jazyků byl zařazen do *Zpravodajské brigády*, v níž působil od března 1944 do osvobození. V letech 1945-49 studoval práva na *Karlově univerzitě* v Praze. V září 1949 z politických důvodů opustil republiku a téhož roku se usadil v Austrálii. V r. 1957 se oženil s dcerou z rodu angloaustralského mediálního magnáta Ruperta Murdocha.

Od počátku svého pobytu v Melbourne se dr. Kantor věnuje české komunitě. Pomáhal českým uprchlíkům se zajišťováním nové existence a angažoval se v krajanském hnutí. Více než 20 let podporoval celoaustralský český čtrnáctideník *Hlas domova*. Byl správcem úspěšného *Fondu pro československé uprchlíky*. V r. 1991 byl jmenován *honorárním konzulem Československa* a později *honorárním generálním konzulem České republiky*.

Aktivně se podílel rovněž na činnosti *Sokola Melbourne Inc.* a *Národního domu*.

V r. 1992 inicioval průzkum potřeb starších a postižených občanů původem z Československa. Výsledky průzkumu vedly k žádosti o dotaci na postavení vesničky, ve které by osamělí, ale soběstační krajané mohli žít v samostatných bytech se společenskou místností. Z popudu dr. Kantora byly r. 1999 zřízeny dva dobročinné fondy. Sám přímo dotuje první z nich (*Sokol Arts Fund*), jenž má za cíl podporovat a propagovat českou kulturu. Druhý fond (*Sokol Special Accommodation Fund*), určený k výstavbě bytových jednotek pro starší a osamělé občany českého původu, shromáždil do konce r. 2001 dostatek financí na zakoupení a úpravu objektu v bezprostřední blízkosti *Národního domu*. Vesnička je plně funkční od r. 2002.

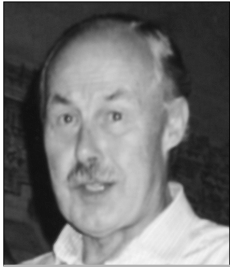
Milan Kantor was born in 1925 in Vienna, into the family of the long-standing chairman of the *Komenský (Comenius)* school association. At the age of nineteen, he participated in the local resistance movement. Because of his knowledge of foreign languages, he was enlisted in the *Intelligence Brigade*, in which he operated from March 1944 until liberation. From 1945 to 1949, Milan Kantor studied law at *Charles University* in Prague. In September 1949, he left Czechoslovakia for political reasons and settled down in Australia in the same year. In 1957, he married a daughter of the Anglo-Australian media tycoon Rupert Murdoch's family.

Since arriving in Melbourne, Dr. Kantor has worked for the Czech community. He has aided Czech immigrants in preparing for their new existence, and has been involved in the compatriot activities. For more than 20 years he has supported *Hlas domova (Voice of the Homeland)*, a Czech weekly with nationwide distribution in Australia. He has been the trustee of the successful *Fund for Czechoslovak Refugees*.

In 1991, he was appointed the *Honorary Consul of Czechoslovakia*, and later *Honorary General Consul of the Czech Republic*.

Milan Kantor has also actively participated in the work of *Sokol Melbourne Inc.* and the *National House*.

In 1992, he initiated a survey of the needs of the elderly and handicapped persons of Czechoslovak origin. The findings of the survey resulted in an application for a subsidy to build a village in which lonely, but self-reliant compatriots could live in separate apartments with a common social room. On Dr. Kantor's initiative, two charitable funds were created in 1999. Milan Kantor himself directly sponsors one of the two funds (*Sokol Arts Fund*), the aim of which is to support and promote Czech culture. The other fund (*Sokol Special Accommodation Fund*), intended for the construction of housing units for the elderly and lonely persons of Czech origin, had accumulated sufficient funds by the end of 2001 to purchase and develop a site in the immediate vicinity of the *National House*. The village has been fully functional since 2002.

PROF. FERDINAND KINSKÝ

Francie – ČR
France – Czech Republic

Narodil se r. 1934 v Praze, jeho rodina se po druhé světové válce vystěhovala z Československa a usadila ve Francii. Vystudoval sociologii a získal doktorát na *univerzitě ve Frankfurtu*. Na *univerzitě v Nice* si doplnil vzdělání v oblasti mezinárodních vztahů.

V 60. letech byl jmenován profesorem *Goethe Institutu*. Mimoto působil v *Evropském institutu mezinárodních studií* v Nice, dva roky strávil jako hostující profesor na *Indiana University* v Bloomingtonu, USA. V r. 1976 se stal předsedou evropské pobočky *Mezinárodního centra evropských studií (C.I.F.E.)* v Nice. Zde působil až do konce r. 2001, kdy odešel do důchodu.

Od r. 1990 se angažuje na různých akademických fórech ku prospěchu integrace České republiky do EU a využívá svého vlivu k šíření dobrého jména své vlasti. Je autorem řady knih a článků o Evropě, federalismu, evropské integraci a Evropské unii. Jako ředitel *Výboru pro atlantická studia* v 80. letech zorganizoval řadu symposií a konferencí věnovaných situaci v Československu a dalších satelitních zemích SSSR. Po srpnové okupaci Československa v r. 1968 tato instituce organizovala řadu vědeckých konferencí upozorňujících na pošlapávání státní suverenity Československa a pronásledování disidentů.

Po listopadu 1989 se prof. Kinský intenzivně a nezištně podílí na upevňování demokratických struktur v naší zemi. Tři roky přednášel na *Středoevropské univerzitě* v Praze. Počínaje r. 1994 pořádá každoročně v Horažďovicích, kde prožil své dětství, *Letní školu evropských studií*, které se zúčastňují lektori a studenti z mnoha evropských zemí. Na *Letní škole* se každoročně váže řada kulturních, společenských a sportovních akcí. Kulturní a společenský rozvoj Horažďovic má v prof. Kinském již po léta významnou oporu.

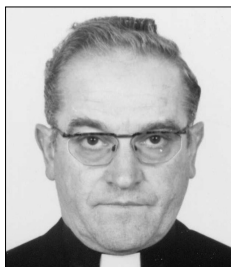
Prof. Kinský rovněž úzce spolupracuje s *Diplomatickou akademií MZV*, kde pravidelně přednáší.

Ferdinand Kinský was born in 1934 in Prague, and his family left Czechoslovakia after World War II to settle in France. He studied sociology and received his doctor's degree from the *University of Frankfurt*. At the *University of Nice*, he completed his education in the field of international relations. In 1960s, he was appointed professor of the *Goethe Institut*. He also worked at the *European Institute of International Studies* in Nice, and spent two years as visiting professor at the *Indiana University* in Bloomington, U.S.A. In 1976, he became chairman of the European branch of the *International Center of European Studies (C.I.F.E.)* in Nice, where he worked until his retirement at the end of 2001.

Since 1990, he has been involved in various academic forums for the benefit of the integration of the Czech Republic into the EU, and has used his influence to promote a favorable image of his homeland. He is the author of many books and essays on Europe, federalism, European integration and the European Union. In the 1980s, as director of the *Committee on Atlantic Studies*, he organized a number of symposiums and conferences dedicated to the situation in Czechoslovakia and other Soviet satellite countries. After the occupation of Czechoslovakia in August 1968, the Committee organized many academic conferences dealing with the violation of state sovereignty of Czechoslovakia and the persecution of dissidents.

After November 1989, Prof. Kinský intensively and selflessly participated in strengthening the democratic structures in Czechoslovakia. He gave lectures at the *Central European University* in Prague for three years. Beginning in 1994, he organized the annual *Summer School of European Studies* in Horažďovice, where he had lived in his childhood. The *Summer School* is attended by lecturers and students from many European countries, and is accompanied by numerous cultural, social and sport events every year. For many years, Prof. Kinský has been instrumental in the cultural and social development of Horažďovice.

Prof. Kinský also cooperates closely with the *Diplomatic Academy of the Ministry of Foreign Affairs*, where he regularly gives lectures.

PÁTER VÁCLAV MAŠEK

Rumunsko
Romania

Narodil se r. 1941 v krajanské vesnici Gerník v rumunské části Banátu, kde jeho rodina žije po řadu generací. Poté, co byl v r. 1968 v katolickém semináři vysvěcen na kněze, mu byla svěřena farnost několika zdejších krajanských vesnic.

Během svého duchovního působení (dnes jako arciděkan) vždy účinně stmeloval českou komunitu. Inicioval a organizoval veřejně prospěšné práce a zájezdy krajanů do staré vlasti.

V r. 1990 stál u zrodu *Demokratického svazu Slováků a Čechů v Rumunsku* se sídlem v Nadlaku. Zároveň se stal členem *Sboru konzultantů předsedy Československého ústavu zahraničního*, aby v České republice mohl upozorňovat na problémy rumunských Čechů.

Má nezanedbatelný podíl na tom, že si česká (vyznáním převážně katolická) komunita v jižním Banátu udržela nejen svoji náboženskou, ale i národní, kulturní a v neposlední řadě i jazykovou identitu. Cílevědomě udržované vědomí této identity zajistilo Čechům uprostřed monohonárodnostního prostředí jižního Banátu prestiž pracovitých a spolehlivých lidí.

V. Mašek je mezi rumunskými Čechy přirozenou autoritou. Ta pramení i z toho, že své povolání vykonával vždy způsobem dalece převyšujícím povinnosti stanovené jeho úřadem. Své autority využívá kromě pastýřské služby také k cílevědomě ochraně komunity proti přirozeným a v některých obdobích i cíleným asimilačním tlakům.

Na své nynější faře v Eibenthale opatruje V. Mašek vzácnou kroniku napsanou v r. 1850 prvním farářem Františkem Unzeitigem. Díky ní lze vystopovat český původ téměř všech banátských krajanů.

Václav Mašek was born in 1941 in the Czech village of Gerník in the Romanian part of Banat, where his family has lived for several generations. After he was ordained as priest in the Catholic seminar in 1968, he was entrusted with the parish of several local Czech villages.

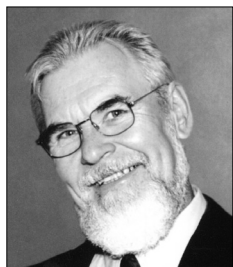
In the course of his clerical career (at the present time as archdean), he has always effectively kept the Czech community together. He has initiated and organized publicly beneficial works, and travels of compatriots to the old homeland.

In 1990, Father Mašek stood at the birth of the *Democratic Union of Slovaks and Czechs in Romania*, with headquarters in Nadlak. At the same time, he became a member of the *Board of Consultants to the Chairman of the Czechoslovak Foreign Institute*, in order to be able to voice, in the Czech Republic, the issues of Czechs living in Romania.

Father Mašek has played a large role in ensuring that the Czech (predominantly Catholic) community in south Banat has preserved not only its religious, but also its national, cultural and, not least, linguistic identity. The purposefully fostered awareness of this identity has won the Czechs living in the multi-ethnic environment of south Banat the reputation of hard-working and reliable people.

Mašek has natural authority among the Romanian Czechs. His authority is also based on the fact that he has always carried out his profession in a manner far exceeding the obligations prescribed by his position. In addition to his pastoral service, he exploits his influence for the purposeful protection of the community against natural, and at certain times intentional, assimilation pressures.

At his current vicarage in Eibenthala, Václav Mašek has been keeping custody of a precious chronicle written in 1850 by the first priest, František Unzeitig. Thanks to the chronicle, it is possible to trace the Czech origins of almost all compatriots living in Banat.

PROF. BOHUMIL MED

Brazílie
Brazil

Narodil se r. 1939 v Humpolci. Absolvoval *Pražskou konzervatoř* a v letech 1965-68 pokračoval ve studiu na *Janáčkově akademii múzických umění* v Brně. Působil ve *Středočeském symfonickém orchestru* a v *Gottwaldovské filharmonii*.

V r. 1968 odešel do Brazílie, kde pět let působil v symfonickém orchestru a přednášel na univerzitě *UNIRIO*. V r. 1974 byl jmenován profesorem lesního rohu a hudební teorie na *Státní univerzitě v hlavním městě Brasília*, kde působí dodnes a kde od r. 2002 zastává funkci předchůdce *Fakulty umění*.

Hrál s univerzitním dechovým kvintetem na mnoha koncertech v Brazílii a celé Jižní Americe, napsal rovněž řadu pedagogických publikací. Hostuje často na různých univerzitách i na mezinárodních hudebních kurzech. Již 15 let je členem předsednictva *Hudební komory* a více než 10 let patří k předsednictvu *Společnosti pro soudobou brazilskou hudbu*.

Vlastní obchod s hudebninami, jenž je největší svého druhu v Latinské Americe.

Při všech svých aktivitách vždy propagoval českou hudbu a kulturu. Je předsedou kulturní společnosti *Brasil – Republika Tchecha*, již sám založil. Čtyři roky uváděl v místní rozhlasové stanici pravidelný hodinový týdeník české hudby. Od r. 2002 připravuje a jednou týdně na stejné stanici prezentuje *Zprávy z České republiky*.

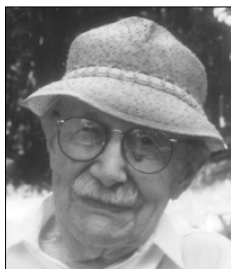
Bohumil Med was born in 1939 in Humpolec, Czech Republic. He graduated from the *Prague Conservatoire* and in 1965-68 continued his studies at the *Janáček Academy of Music and Dramatic Arts* in Brno. He was a member of the *Central Bohemian Symphonic Orchestra* and of the *Gottwaldov Philharmonic Orchestra*.

He emigrated to Brazil in 1968, where he performed in a symphonic orchestra for five years and gave lectures at the *UNIRIO* university. In 1974, he was appointed professor of the French horn and music theory at the *State University in the capital city Brasília*, where he still works and where he has held the post of Vice-Chancellor of the *Faculty of Arts* since 2002.

He has played with the university brass quintet in many concerts in Brazil and the whole of South America, and is also the author of a number of teaching publications. He frequently visits various universities and international music courses as visiting professor. He has been a member of the Presidium of the *Music Chamber* for 15 years, and for more than 10 years he has been a member of the Presidium of the *Society for Contemporary Brazilian Music*.

He runs a sheet music store, the largest of its kind in Latin America.

His activities have always included the promotion of Czech music and culture. He is the chairman of the cultural society *Brasil – República Tchecha*, which he founded himself. He presented a regular one-hour weekly programme on Czech music at a local radio station for four years. Since 2002, he has prepared and presented *News from the Czech Republic once a week* for the same radio station.

ING. VÁCLAV PAVELKA

Kanada
Canada

Narodil se r. 1901 v Brandýse nad Labem. Vystudoval *Vysokou školu obchodní* v Praze. Po únoru 1948 odešel s rodinou z Československa a usadil se v kanadském Montrealu. Až do odchodu do důchodu v r. 1967 pracoval ve velkoobchodu s dřevem.

Intenzivně se podílel na krajanském životě. Byl spoluzakladatelem a později jednatelem jednoty *Sokol Montreal*. V r. 1950 pod záštitou odbočky *Československého národního sdružení* v Montrealu otevřel a vedl *Českou sobotní doplňovací školu*, která umožňovala dětem uprchlíků zachovat si znalost mateřské řeči. Vedl rovněž montrealský *Klub seniorů*, který vytvářel společenské zázemí pro skupinu nejstarších, mnohdy osamělých českých a slovenských exulantů. Klub vznikl v r. 1974 a od té doby uspořádal řadu kulturních a charitativních akcí.

Ing. Pavelka se od příchodu do Kanady po více než padesát let věnoval práci ve prospěch české komunity. *Českou sobotní doplňovací školou* v Montrealu prošlo několik stovek dětí krajanů, které se díky němu seznámily s češtinou, českou literaturou, historií, kulturou a hudbou.

Ing. Pavelky si vážila celá česká krajanská veřejnost v Kanadě.

Zemřel v lednu 2003.

Václav Pavelka was born in 1901 in Brandýs nad Labem, Czech Republic. He studied at the *University of Commerce* in Prague. After February 1948, he and his family left Czechoslovakia and settled in Montreal, Canada. Until his retirement in 1967, he worked in a timber and wood wholesale store.

He played an intensive role in compatriot life. He was a co-founder and later the executive of *Sokol Montreal*. In 1950, under the auspices of the branch office of the *Czechoslovak National Association* in Montreal, he opened and directed the *Czech Saturday Complementary School*, which enabled the children of refugees to preserve a knowledge of their native language. He also headed the Montreal-based *Seniors Club*, which created a social background for the group of the oldest, often lonely, Czech and Slovak immigrants. The Club was founded in 1974 and since then has organized a number of cultural and charitable events.

Following his arrival in Canada, Pavelka devoted himself for more than fifty years to work for the benefit of the Czech community. The *Czech Saturday Complementary School* in Montreal has raised several hundred children of Czech compatriots, who have therefore become acquainted with the Czech language, Czech literature, history, culture and music.

Pavelka was respected by the entire Czech compatriot community in Canada.

Václav Pavelka died in January 2003.

**PROF. ING. ARCH.
JAN HIRD POKORNÝ**

USA

Narodil se r. 1914 v Brně. V r. 1937 ukončil studium architektury a pozemního stavitelství na ČVUT v Praze. R. 1939 přes Švédsko vycestoval do USA. Zde absolvoval postgraduální studium architektury na *Kolumbijské univerzitě*. Časem si založil v New Yorku vlastní architektonickou kancelář. V r. 1947 navštívil vlast a po návratu do New Yorku napsal zásadní stať o Bařově zlínské architektuře pro časopis *The Architectural Record*. V 50. a 60. letech vypracoval řadu ceněných projektů veřejných budov, převážně v oblasti New Yorku. V r. 1957 byl jmenován profesorem *Kolumbijské univerzity*, od r. 1982 je zde emeritním profesorem s částečným přednáškovým úvazkem.

V letech 1973-77 byl členem *Komise pro umění města New Yorku*. Od r. 1997 je členem *Komise pro ochranu historických památek*, přidělující statut památkové ochrany významným budovám ve městě.

Od r. 1961 je členem newyorské pobočky *Společnosti pro vědy a umění (SVU)*. V r. 1964 se stal tajemníkem a později předsedou fondu pro pomoc čs. uprchlíkům, který nesl název *American Fund for Czechoslovak Refugees*. Po listopadovém převratu byl tento fond přejmenován na *American Fund for Czechoslovak Relief* a přeorientován na pomocné akce ve prospěch obnovy demokracie ve staré vlasti.

Druhou významnou organizací, v jejímž čele prof. Pokorný stojí, je *Česká dobročinná a vzdělávací společnost (BBLA)*. Ta na konci r. 2001 předala za symbolický 1 dolar České republice *Českou národní budovu*, tradiční společenské středisko našich krajanů v New Yorku. (Po r. 1980 byl prof. Pokorný jedním z iniciátorů rozšíření *BBLA* o další české spolky, což zabránilo zániku a prodeji *Národní budovy* do cizích rukou.)

V r. 1997 založil vlastní firmu, která se věnuje projektům obnovy historických budov. Prostřednictvím *The World Monument Fund* prosadil řadu památkových projektů v České republice, jako renovace Valtického areálu a města Telče.

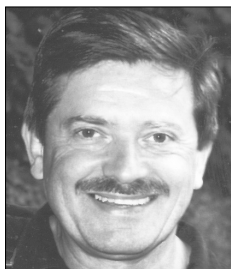
Jan Hird Pokorný was born in 1914 in Brno, Czech Republic. In 1937, he completed his studies in architecture and civil engineering at the *Czech Technical University* in Prague. In 1939, he emigrated to the United States via Sweden. In the U.S.A., he completed a post-graduate course in architecture at *Columbia University*. Some time later, he opened his own architectural practice in New York. In 1947, Jan Hird Pokorný visited his homeland, and after his return to New York, he wrote a substantial article on Bařa's architecture in Zlín for *The Architectural Record*. In the 1950s and 1960s, he designed a number of highly esteemed projects for public buildings, predominantly in New York City. In 1957, he was appointed a professor at *Columbia University*, and has been active since 1982 as professor emeritus with a part-time engagement at the university.

From 1973 to 1977, Mr. Pokorný was a member of the *Art Commission of New York City*. Since 1997, he has been a member of the *New York City Landmarks Preservation Commission*, designating important buildings in New York City as landmarks.

Since 1961, he has been a member of the New York office of the *Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU)*. In 1964, he became secretary and then chairman of a relief fund for Czechoslovak refugees, known as the *American Fund for Czechoslovak Refugees*. After the November 1989 revolution, the fund was renamed *American Fund for Czechoslovak Relief* and the focus of its activities has shifted to supporting activities benefitting the restoration of democracy in the old homeland.

Another important organization headed by Prof. Pokorný is the *Bohemian Benevolent and Literary Association (BBLA)*. The Association transferred the *Bohemian National Hall*, the traditional social center of Czech compatriots in New York, to the Czech Republic at the end of 2001, for the symbolic price of 1 US Dollar. (After 1980, Prof. Pokorný was one of the initiators behind the expansion of *BBLA* to include more Czech associations, which prevented its dissolution and the sale of the *National Hall* to a third party.)

In 1997, Jan Hird Pokorný set up his own firm dealing with projects for the restoration of historical buildings. Through *The World Monument Fund*, he has implemented a number of landmark projects in the Czech Republic, such as the renovation of the Valtice site and the town of Telč.

PROF. PHDR. JAN RUBEŠ

Belgie
Belgium

Narodil se r. 1946 v Praze. Vystudoval romanistiku na *Filozofické fakultě UK*, dále studoval v Paříži. Do Československa se vrátil r. 1971 a stal se aspirantem v *Ústavu pro českou a světovou literaturu ČSAV*. V té době dokončil kandidátskou práci o surrealismu a získal doktorát z filozofie.

V r. 1980 emigroval s rodinou do Belgie a zde se dále věnoval literární historii. Založil archiv exilových spisovatelů, věnovaný českému literárnímu exilu. V r. 1993 spoluorganizoval tematickou výstavu k této problematice.

V r. 1982 začal vyučovat na *Bruselské svobodné univerzitě*, nejprve jako lektor a od r. 1993 jako profesor slovanských literatur. V současné době je vedoucím *katedry slavistiky*. V r. 1998 zde otevřel *Středisko českých studií*, které orientuje studenty, belgickou veřejnost i pracovníky evropských institucí na českou problematiku a napomáhá jim systematickou pedagogickou a vědeckou činností. Středisko poskytuje rovněž možnost uplatnění českým lektorům. Počet studentů se pohybuje kolem padesáti až šedesáti.

Prof. Rubeš je organizátorem *Letní univerzity českého jazyka a české civilizace*.

Prostřednictvím *Střediska českých studií* vydal řadu různých publikací, napomohl účasti českých hostujících profesorů na přednáškách a pravidelných diskusích a organizuje semináře západoevropských bohemistů. Připravil také několik mezinárodních kolokvií. Jeho široká publikační a překladatelská činnost je zaměřena na poznání české literatury a reálií ve frankofonních zemích.

Prof. Rubeš je nejvýznamnější osobností českého literárně-kulturního života v Belgii.

Jan Rubeš was born in 1946 in Prague. He studied Romance languages and history at the *Faculty of Arts, Charles University*, and then studied in Paris. He returned to Czechoslovakia in 1971 and became a post-graduate student at the *Institute of Czech and World Literatures of the Czechoslovak Academy of Sciences*. At that time, he completed his doctoral dissertation on surrealism and was awarded the title of doctor of philosophy.

In 1980, Jan Rubeš emigrated with his family to Belgium, where he continued to focus on literary history. He founded an archive of exile writers dedicated to Czech literary exile. In 1993, he co-organized an exhibition on this topic.

In 1982, Jan Rubeš began teaching at the *Free University of Brussels*, first as a lecturer and then, from 1993, as a professor of Slavic literatures. At present, Prof. Rubeš is the head of the *Department of Slavic Studies*. In 1998, he opened the *Center for Czech Studies* here, which is intended to give students, the Belgian general public and workers of European institutions a knowledge about Czech culture, history and present problems and assists them by means of systemic educational and scientific work. The Center also provides opportunities for Czech lecturers. The number of students ranges between fifty and sixty.

Prof. Rubeš organizes the *Summer University of Czech Language and Czech Civilization*.

Through the *Center for Czech Studies*, Jan Rubeš has issued a number of publications, helped Czech visiting professors to participate in lectures and regular discussions, and organized seminars for Western European Bohemists. He has also prepared several international colloquia. His broad publishing and translating activities have been focused on presenting Czech literature and life and institutions in Franco-phone countries.

Prof. Rubeš is the most eminent personality of Czech literary and cultural life in Belgium.

MGR. RADKO TICHAVSKÝ

Mexiko
Mexico

Narodil se r. 1959 v Jeseníku. Studoval skladbu na JAMU v Brně a AMU v Praze. V r. 1984 se oženil s mexickou občankou a odstěhoval se do Mexika.

V Mexiku se nejprve věnoval pedagogické a publicistické činnosti. Přednášel na *Národní mexické autonomní univerzitě*. Pořádal mj. cykly přednášek o českých hudebních skladatelích. Pro nekomerční rozhlasové stanice připravil rozhovory o české hudbě. Koncem 80. let propagoval intenzivně českou hudbu v kulturních institucích v severomexickém Monterrey.

R. 1997 byl jmenován *honorárním konzulem ČR*. V této funkci mj. zprostředkoval partnerství mezi Monterrey a Plzní. Zorganizoval řadu akcí, při nichž byla v Mexiku představena naše hudební a divadelní kultura. Propagoval český původ polky, která v 19. století zdomácněla na severu Mexika a stala se jedním z národních tanců. Při této příležitosti zorganizoval *Kongres české polky*. Podílel se rovněž na přípravě a realizaci melodramat Alfréda Strejčka v pořadu vzdávajícím hold J. A. Komenskému a jeho následovatelům T. G. Masarykovi a V. Havlovi. V r. 2001 zorganizoval turné jeseníckého *Dechového orchestru mladých*, v jehož rámci bylo uskutečněno 14 koncertů v šesti státech Mexika.

Zprostředkoval výměnu studentů mezi *Technologickým institutem v Monterrey* a *Univerzitou Karlovou*. V listopadu 2001 uspořádal v Monterrey ve spolupráci s *Fakultou politických věd Autonomní univerzity ve státě Nuevo León* seminář *Historie české diplomacie a její postavení ve světě* pro studenty a profesory oboru mezinárodních vztahů.

Do svého rodného města Jeseníku přivezl výstavu významného mexického fotografa Eduarda Gonzálese pod názvem *Mexická mozaika*. Zorganizoval rovněž přednáškový cyklus o léčebných metodách zdejších lázní pro mexické lékaře.

Zasloužil se rovněž o to, že nový kostel v Monterrey byl zasvěcen Pražskému Jezulátku. Do španělštiny přeložil knihu T.G. Masaryka *Ideály humanitní*. V dubnu 2002 založil sdružení *Amigos de la República Checa A. C. – Společnost česko-mexického přátelství* ve státech Nuevo León a Coahuila.

Radko Tichavský was born in 1959 in Jeseník, Czech Republic. He studied composition at the *Janáček Academy of Music and Dramatic Arts* in Brno and at the *Academy of Music Arts* in Prague. In 1984, he married a Mexican citizen and moved to Mexico.

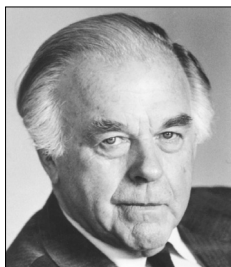
In Mexico, Radko Tichavský initially devoted himself to teaching and publicist activities. He gave lectures at the *National Autonomous University of Mexico*. His activities included the organization of series of courses on Czech music composers. He also prepared interviews on Czech music for non-commercial radio stations. In the late 1980s, he intensively promoted Czech music at cultural institutions in Monterrey in northern Mexico.

In 1997, Radko Tichavský was appointed the *Honorary Consul of the Czech Republic*. In this capacity, he has mediated partnership between Monterrey and Plzeň. He has organized numerous events which have introduced Czech music and dramatic culture to the Mexican public. He promoted the Czech origin of polka, a dance which, in the 19th century, became domesticated in northern parts of Mexico, and became one of the country's national dance forms. On this occasion, Radko Tichavský organized a *Congress of Czech Polka*. He has also participated in preparations and performances of Alfréd Strejček's plays with musical accompaniment, paying tribute to J. A. Comenius and his followers, T. G. Masaryk and V. Havel. In 2001, he organized a tour of the Jeseník-based *Brass Youth Orchestra*, which gave 14 concerts in six states of Mexico.

Radko Tichavský mediated an exchange of students between the *Monterrey Institute of Technology* and *Charles University*. In November 2001, in cooperation with the *Faculty of Political Science of the Autonomous University of the State of Nuevo León* he organized a seminar on the *History of Czech diplomacy and its position in the world* in Monterrey for students and teachers of international relations.

In his native town of Jeseník, Radko Tichavský arranged for an exhibition of the eminent Mexican photographer Eduardo González under the name *The Mexican Mosaic*. He has also organized a series of lectures on the treatment methods of the local spa for Mexican doctors.

Radko Tichavský has also been instrumental in having a new church in Monterrey consecrated to the Bambino di Praga. He has translated T. G. Masaryk's book *Ideals of Humanity* into Spanish. In April 2002, he formed the association *Amigos de la República Checa A. C. – The Society of Czech-Mexican Friendship* in the states of Nuevo León and Coahuila.

ROBERT VOGEL

SRN
Germany

Narodil se r. 1919 v Hamburku. Po válce byl až do r. 1949 v sovětském zajetí. Po návratu se věnoval povolání realitního makléře. V osmdesátých a devadesátých letech byl politicky činný jako člen městské rady a předseda hamburské zemské organizace *FDP*.

V r. 1992 byl jmenován *československým* (poté *českým*) *honorárním generálním konzulem* s působností pro spolkové země Hamburk, Brémy, Šlesvicko-Holštýnsko a Dolní Sasko. V této funkci aktivně propagoval českou kulturu. Štědře sponzoroval různá vystoupení, pobyty českých umělců v Hamburku a vydávání českých knih. Pořádal politické diskuse na česko-německá témata. Sponzoroval i četné výměnné pobyty studentů a vědců. Jeho největší zásluhou v této oblasti je udělování ročního stipendia ke studiu českých studentů v Hamburku, které realizoval na své vlastní náklady od roku 1997 prostřednictvím nadace *Stipendium Roberta Vogela*.

V návaznosti na přehlídku české kultury u příležitosti oslav 10. výročí partnerství Hamburku a Prahy prostřednictvím hamburské kulturní iniciativy *Ahoj Prag!* financoval výstavu *České knižní umění devadesátých let*. Byl rovněž jedním z hlavních sponzorů *Hamburských kulturních dnů* v Praze v roce 1993.

R. Vogel vystupoval jako prostředník mezi pozůstalými a *Dokumentálním centrem nezávislé československé literatury* Viléma Prečana v Scheinfeldu a později v Dobřichovicích. Zajistil předání archivu a postaral se o finanční vyrovnání s dědici.

Účastnil se práce spolku přátel a příznivců *Tereziánské iniciativy Hanse Krásy*. Finančně podpořil pořádání koncertu Bennewitzova kvarteta v Hamburku a vydání jejich nahrávky děl skladatele Krásy.

Podařilo se mu vytvořit společenskou bázi pro setkávání krajanů žijících v Hamburku a prostřednictvím honorárního konzulátu pěstovat jejich vzájemné kontakty.

Pro pokročilý věk ukončil v r. 2002 funkci *honorárního generálního konzula*.

Robert Vogel was born in 1919 in Hamburg, Germany. After World War II, he remained in a Soviet prison until 1949. After his return, he worked as a real estate agent. In the 1980s and 1990s, he was politically active as a member of the city council and chairman of the Hamburg state organization of *FDP*.

In 1992, he was appointed *Czechoslovak* (and then *Czech*) *Honorary General Consul* responsible for the federal states of Hamburg, Bremen, Schleswig-Holstein and Lower Saxony. In this capacity, he has actively promoted Czech culture. He has generously sponsored various performances, stays of Czech artists in Hamburg, and the publication of Czech books. He has organized political discussions on Czech-German topics. He has also sponsored frequent exchange stays of students and scientists. His most significant achievement in this area has been the granting of a one-year scholarship for the studies of Czech students in Hamburg, which Mr. Vogel has been self-financing since 1997 through the *Robert Vogel Scholarship* foundation.

In connection with the festival of Czech culture to mark the 10th anniversary of the partnership between Hamburg and Prague, Robert Vogel financed, through the Hamburg-based cultural initiative *Ahoj Prag!*, the exhibition *Czech Book Art of the 1990s*. He also was one of the principal sponsors of the *Hamburg Days of Culture* in Prague in 1993.

Vogel has acted as intermediary in settling down the legal matters of the *Documentation Center of Independent Czechoslovak Literature* of Vilém Prečan in Scheinfeld, and later in Dobřichovice. He arranged for the transfer of the archive and provided for financial compensation of the heirs.

Robert Vogel participated in the work of the association of friends and supporters of the *Tereziánské Initiative of Hans Krása*. He financially supported the organization of a concert by the Bennewitz Quartet in Hamburg and a release of their recording of work composed by Krása.

Robert Vogel has succeeded in creating a social basis for meetings of Czech compatriots living in Hamburg, and in developing their mutual contacts through the office of the Honorary Consulate.

Due to his advanced age, Robert Vogel resigned as *Honorary General Consul* in 2002.

**CAROLINUM, SPOLEK ABSOLVENTŮ
A PŘÁTEL UNIVERZITY KARLOVY
V PRAZE, ČR**

**CAROLINUM, ASSOCIATION
OF GRADUATES AND FRIENDS
OF CHARLES UNIVERSITY IN PRAGUE, Czech Republic**

Společenství Carolinum, které je převážně akademického charakteru, bylo založeno v r. 1996. Zformovalo se z bývalých absolventů *Univerzity Karlovy*, kteří žili v exilu po r. 1948 na mnoha místech ve světě.

Vznik Carolina byl umožněn vzájemným setkáním absolventů *UK* po obnovení demokratického Československa v r. 1990. Carolinum brzy navázalo styky s dalšími bývalými studenty *UK* a s podobnými organizacemi jiných vysokých škol v anglosaských zemích, ve Francii a dalších evropských státech.

Carolinum má nyní doma a v cizině více než 4000 členů. Úzce spolupracuje se svou mateřskou univerzitou, jednou z nejstarších v Evropě. Setkání, na nichž Carolinum podporuje šíření znalostí a příznivého hodnocení České republiky, se účastní mnohé významné osobnosti z akademických kruhů v Evropě a Americe.

The Carolinum association, predominantly of an academic nature, was founded in 1996. It was formed by former graduates of *Charles University* who lived in exile after 1948 in many locations around the world.

The creation of Carolinum was made possible by a meeting of graduates of *Charles University* after the restoration of democratic Czechoslovakia in 1990. Carolinum soon established contacts with other former students of *Charles University* and with similar organizations of other universities in Anglo-Saxon countries, in France and other European countries.

Carolinum currently has more than 4,000 members both in the Czech Republic and abroad. It cooperates closely with its alma mater, one of the oldest in Europe. Meetings, at which Carolinum promotes the dissemination of knowledge and a positive image of the Czech Republic, are attended by many eminent figures from academic circles in Europe and America.

**REGIONÁLNÍ ORGANIZACE ČESKÉHO SPOLKU NA SLOVENSKU
KOŠICE (RO ČSnS), Slovensko**

**REGIONAL ORGANIZATION OF THE CZECH ASSOCIATION
IN SLOVAKIA AT KOŠICE (RO ČSnS), Slovakia**

Český spolek na Slovensku je největší česká krajanská organizace na Slovensku s 10 regionálními pobočkami. Regionální organizace (RO ČSnS) s působností pro Košický a Prešovský kraj byla založena r. 1993 a sdružuje 550 členů.

V r. 2001 RO ČSnS dokončila pětiletý projekt obnovy památníků československého vojska a legionářů z bojů za územní celistvost ČSR v r. 1919. Ve čtyřech lokalitách v okolí Košic byly zrekonstruovány dva památníky, z nichž jeden představuje poměrně velký areál na hřbitově v Medzevě a druhý menší na hřbitově v obci Kysak. Další dva památníky, odstraněné po okupaci horthyovským Maďarskem (Turňa nad Bodvou), resp. v době socialismu (Železný vrch u obce Košická Belá), byly vybudovány znovu. RO ČSnS zároveň představila veřejnosti publikaci s názvem *Po stopách bojů československého vojska a legionářů v okolí Košic v roce 1919* a zřídila stejnojmennou naučnou stezku.

RO ČSnS podporuje i umělecké aktivity. Působí zde ženský pěvecký sbor a jeho trio. Od svého vzniku RO ČSnS každoročně košické veřejnosti představuje české divadelní, hudební nebo folklorní soubory, především v rámci *Českých dní* pořádaných *Generálním konzulátem ČR*.

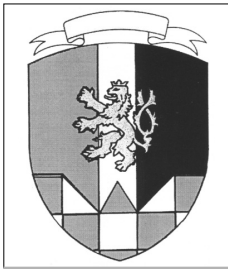
RO ČSnS pracuje systematicky s dětmi a mládeží v rámci dětských klubů a dramatické skupiny. V létě pořádá pro děti celospolkový vzdělávací tábor. RO ČSnS má i velmi aktivní místní klub v Humenném, známý zejména vybudováním Švejkovy sochy u městského nádraží.

The Czech Association in Slovakia is the largest Czech compatriot organization in Slovakia, with 10 regional offices. The regional organization (RO ČSnS) covering the Košice and Prešov regions was established in 1993 and draws together 550 members.

In 2001, RO ČSnS completed its five-year project of renovating Czechoslovak army and legionaries' memorials in four locations in Eastern Slovakia recalling the fight for the territorial integrity of Czechoslovakia in 1919. Two memorials were restored in four locations near Košice, of which one is a relatively large site at Medzevo cemetery, and another is a smaller one at Kysak cemetery. Two other memorials, dismantled after the occupation by Horthyist Hungary (Turňa nad Bodvou), and in the era of socialism, respectively (Železný vrch near Košická Belá), were rebuilt. RO ČSnS also published a work entitled *Tracing the Struggle of the Czechoslovak Army and Legionaries in the Vicinity of Košice in 1919*, and founded an informative trail of the same name.

RO ČSnS also supports artistic activities. It has a women's choir and a trio. Since its foundation, RO ČSnS has presented the Košice public every year with Czech drama, music or folklore ensembles, in particular as part of the *Czech Days* organized by the *General Consulate of the Czech Republic*.

RO ČSnS has worked systematically with children and youth in children's clubs and a drama group. In summer, it organizes an educational camp for children. RO ČSnS also has a very active local club in Humenné, known especially for erecting a statue of the Good Soldier Švejk near the local railway station.

**SVAZ ČECHŮ V CHORVATSKÉ
REPUBLICĚ, Chorvatsko**

**UNION OF CZECHS IN THE
REPUBLIC OF CROATIA, Croatia**

Svaz je nástupnickou organizací *Československého svazu v království SHS* (Srbsko, Chorvatsko, Slovinsko), který založili čeští a slovenští krajané v r. 1921. (V r. 1991 bylo v Chorvatsku 13 tisíc osob hlásících se k českému původu). Svaz zastřešuje činnost všech krajaných subjektů na území Chorvatska: českých besed, českých škol, vydavatelství *Jednota*, knihovny, folklorních a pěveckých souborů, různých klubů aj.

Základními jednotkami struktury Svazu jsou *české besedy*, kterých dnes aktivně působí 24. Jejich výkonnými orgány jsou *rady*, jichž je v současné době šest: rada pro hudební a taneční činnost, divadelní rada, školní rada, informační rada, vydavatelská rada a historická rada. Vedle *besed* nebo v jejich rámci působí *Klub krajaných výtvarníků*, *Radioklub Jan Hus*, folklorní taneční a pěvecké soubory. Svaz pořádá každým druhým rokem *České dožínky*. Pravidelně jsou organizovány přehlídky českých dětských písní. Amatérským divadlem se zabývá 130 osob. Každá *beseda* má svou knihovnu. V Daruvaru kromě toho působí *Ústřední knihovna Franty Buriana*. Krajané v Chorvatsku pořádají posvícenské, mikulášské a silvestrovské zábavy, pořádají literární a hudební večery, výstavy a přednášky. Významný je jarní *Slet žáků Naše jaro* a listopadová *Vonička*, večer lidových písní a tanců.

Krajané vydavatelství a nakladatelství *Jednota* vydává týdeník *Jednota*, měsíčník *Dětský koutek* a každý rok *Český kalendář*. Vyšla zde řada českých učebnic a publikací.

Svaz se podílel na vydání *Česko-chorvatského slovníku*.

Mnoho akcí pořádají české školy, zejména *Česká základní škola J. A. Komenského* v Daruvaru (na 300 žáků), *Česká základní škola Josefa Růžičky* v Končenicích (240 žáků) a *Česká mateřská škola Ferda Mravenec* v Daruvaru (140 dětí).

Svaz je respektovaným subjektem ve společenském životě Chorvatské republiky. Přispívá nejenom k šíření dobrého jména ČR v Chorvatsku, ale také k hledání dalších cest rozvíjení česko-chorvatských vztahů a spolupráce.

The Union is a successor organization of the *Czechoslovak Union in the Kingdom of SHS* (Serbia, Croatia, Slovenia), founded by Czech and Slovak compatriots in 1921. (In 1991, 13,000 people claiming Czech origin were living in Croatia). The Union serves as an umbrella for the activities of all compatriot entities in Croatia: Czech societies (*beseda*), Czech schools, the *Jednota* publishing house, a library, folklore ensembles and choirs, various clubs, etc.

Czech Besedas are the basic elements of the Union's structure. There are 24 *Besedas* active in Croatia. Their executive bodies are represented by six *councils*: the music and dance council, drama council, schools council, information council, publishing council, and historic council. In addition to, or within the framework of, the *Besedas*, the following are also active in Croatia: the *Club of Compatriot Artists*, the *John Huss Radio Club*, folklore dance ensembles and choirs. The Union organizes *Czech harvest festivals* on a biannual basis. Festivals of Czech children's songs are organized regularly. Approximately 130 people are involved in amateur dramatics. Each *beseda* has its own library. In addition, there is the *Franta Burian Central Library* in Daruvar. Compatriots in Croatia organize fairs, St Nicholas and New Year's Eve celebrations, and also organize literary and music evenings, exhibitions and lectures. Other important events include the spring *Pupils' Rally "Our Spring"* and the November *Vonička (Nosegay)*, an evening of folk songs and dances.

The compatriot publishing house *Jednota (Unity)* issues the *Jednota* weekly, the *Dětský koutek (Children's Corner)* monthly, and a *Czech Calendar* on an annual basis. The publishing company has also issued numerous Czech textbooks and publications.

The Union has participated in the publication of a *Czech-Croatian Dictionary*.

Czech schools, too, organize numerous events, in particular the *Czech elementary school of J. A. Comenius* in Daruvar (about 300 pupils), the *Czech elementary school of Josef Růžička* in Končenice (240 pupils), and the *Czech kindergarten Ferda Mravenec* in Daruvar (140 children).

The Union is a respectable and respected entity of social life in the Republic of Croatia. It contributes not only to the promotion of the favorable image of the Czech Republic in Croatia, but also to the search for new ways of developing Czech-Croatian relations and cooperation.

RUTH BONDYOVÁ

Izrael
Israel

Narodila se r. 1923 v Praze. Začala studovat obchodní akademii, školu však nesměla z rasových důvodů po r. 1939 dokončit. V r. 1942 byla internována v terezínském ghettu a r. 1943 v Osvětimi. Osvobození se dočkala v Bergen-Belsenu. V květnu 1945 se vrátila do Prahy, její rodiče zahynuli, sestra přežila.

V letech 1945-48 pracovala jako překladatelka z angličtiny v *United Press* v Praze. Po vyhlášení státu Izrael se přihlásila jako dobrovolnice do české brigády, která absolvovala vojenský výcvik v ČSR.

Po armádní službě pracovala jako učitelka hebrejštiny a později jako novinářka v hebrejském tisku. Stala se první žurnalistkou, která obdržela *Sokolovovu cenu* (izraelská verze Pulitzerovy ceny). Další ocenění získala za své historické práce a překlady z češtiny. Napsala a vydala dvě knihy fejetonů, sbírku esejů, čtyři bibliografie a autobiografii. Do hebrejštiny přeložila Dobrého vojáka Švejka, knihy Milana Kundery, Bohumila Hrabala, Oty Pavla, Michala Viewegha, eseje Václava Havla, Fischlovy Hovory s Janem Masarykem a další české prózy. Za překlady z češtiny jí byla r. 1996 udělena *Cena ministra kultury*.

Věnuje se také historii terezínského ghetta: patří mezi zakladatele *Bejt Terezín*, památníku Židů z českých zemí v izraelském *Givat Chaim Ichud*, který je střediskem výuky a výzkumu historie ghetta Terezín. Od r. 1994 každoročně přispívá do sborníku *Terezínské studie a dokumenty*, který vychází česky a německy v Praze. Připravila hebrejské vydání *Terezínského deníku Egona Redlicha* (vedoucího oddělení pro péči o mládež v ghettu), přeložila hebrejské vydání dětských novin *Kamarád*, psaných v Terezíně. Jejím nejvýznamnějším dílem na terezínské téma je *biografie Jakoba Edelsteina*.

Podílí se na kulturních akcích Velvyslanectví ČR v Tel Avivu i na izraelsko-českých aktivitách.

Ruth Bondy was born in 1923 in Prague. She began studying at an academy of commerce, but was not permitted to complete her studies on racial grounds after 1939. In 1942, she was detained in the Terezín ghetto, and in 1943 in Auschwitz. At the time of liberation, she was being held in Bergen-Belsen. In May 1945, Ms. Bondy returned to Prague; her parents were dead, her sister survived.

From 1945 to 1948, she worked as a translator from English for the *United Press* in Prague. After the establishment of the State of Israel, she enlisted as volunteer for a Czech brigade that was trained in the Czechoslovak Republic.

After service in the army, she worked as a teacher of the Hebrew language, and later as a journalist in the Hebrew press. She became the first journalist to be awarded the *Sokolov Prize* (an Israeli version of the Pulitzer Prize). She won further awards for her historic essays and translations from the Czech language. She wrote and published two books of feuilletons, a collection of essays, four bibliographies and an autobiography. Her translations into Hebrew include *The Good Soldier Švejk*, books by Milan Kundera, Bohumil Hrabal, Ota Pavel, Michal Viewegh, essays by Václav Havel, Fischl's Talks with Jan Masaryk and other Czech prosaic works. For her translations from Czech, Ruth Bondy was awarded the *Prize of the Minister of Culture* in 1996.

Ruth Bondy has also been active in respect of the history of the Terezín Ghetto: she is one of the founders of *Beit Terezín*, a memorial of Czech Jews in *Givat Chaim Ichud* in Israel, the center of teaching and research of the history of the Terezín ghetto. Since 1994, she has annually contributed to the anthology *Terezín Studies and Documents*, issued in the Czech and German languages in Prague. Ruth Bondy has prepared the Hebrew version of the *Terezín Diary of Egon Redlich* (head of youth care at the ghetto), and translated a Hebrew issue of the children's newspaper *Kamarád (Friend)*, typed in Terezín. Her most important work dealing with Terezín is the *Biography of Jakob Edelstein*.

Ruth Bondy participates in cultural events organized by the Embassy of the Czech Republic in Tel Aviv, as well as in Israeli-Czech activities.

TONIO CASAPINTA

Malta

Narodil se r. 1949. Je významným maltským podnikatelem. V r. 1995 byl jmenován *honorárním konzulem ČR*. Pro Českou republiku představuje významného partnera hájícího a prosazujícího její zájmy na Maltě. Těžiště jeho práce spočívá na poli konzulárním, ekonomickém a kulturním. Velmi iniciativně spolupracuje s *Velvyslanectvím ČR v Římě*.

V r. 1998 uspořádal *Týden České republiky na Maltě*. V témž roce inicioval založení *Maltsko-české společnosti*, která sdružuje 60 krajanů a příznivců ČR na Maltě (čestným členem společnosti byl jmenován i současný maltský prezident prof. Guido de Marco). Aktivně se podílel na přípravách návštěv delegací ČR, včetně návštěvy prezidenta Václava Havla v dubnu 2002. V září 2001 uspořádal ve spolupráci s Hospodářskou komorou Malty seminář *Doing Business with the Czech Republic*. V lednu 2002 byl pověřen funkcí vedoucího pobočky *Czech Trade* na Maltě s cílem rozvíjet obchodní výměnu mezi Maltou a ČR.

Byl hlavním iniciátorem maltské pomoci pro oblasti ČR postižené záplavami v srpnu 2002. Přispěl k realizaci myšlenky maltského prezidenta pozvat k týdennímu pobytu na Maltě 35 dětí ze Štěchovic (říjen 2002). Podílel se na uspořádání benefičního koncertu, který proběhl v říjnu 2002 pod patronací maltského prezidenta a jehož výtěžek (8000 EUR) byl předán *Nadaci Vize 97*.

Ve své vlasti je velmi uznáván, v březnu 2002 obdržel blahopřejný dopis od maltského prezidenta za dlouholetý přínos k rozvoji vztahů mezi ČR a Maltou.

Tonio Casapinta was born in 1949. He is an eminent Maltese entrepreneur. In 1995, he was appointed *Honorary Consul of the Czech Republic*. He has been an important partner of the Czech Republic defending and promoting the Czech Republic's interests in Malta. The focal point of his work has been consular, economic and cultural activities. He has cooperated very initiatively with the *Embassy of the Czech Republic in Rome*.

In 1998, Mr. Casapinta organized a *Week of the Czech Republic in Malta*. That same year, he initiated the establishment of the *Maltese-Czech Society*, which draws together 60 compatriots and friends of the Czech Republic in Malta (the current President of Malta, Prof. Guido de Marco, has been appointed a honorary member of the society). Tonio Casapinta has been actively involved in preparing visits of delegations from the Czech Republic, including a visit by President Václav Havel in April 2002. In September 2001, Mr. Casapinta organized, in cooperation with the Economic Chamber of Malta, a seminar called *Doing Business with the Czech Republic*. In January 2002, he was entrusted with the post of the head of the Maltese office of *Czech Trade*, with a view to developing trade between Malta and the Czech Republic.

Tonio Casapinta has initiated Maltese aid to areas of the Czech Republic hit by floods in August 2002. He contributed to the idea of the Maltese President to invite 35 children from Štěchovice for a one-week stay in Malta (October 2002). Mr. Casapinta helped to organize a benefit concert that took place in October 2002 under the sponsorship of the Maltese President, the proceeds of which (EUR 8000) were donated to the *Vize 97 Foundation*.

Mr. Tonio Casapinta is an eminent citizen highly respected in his country. In March 2002, he received acknowledgement from the Maltese President for his long-running contribution to the development of relations between the Czech Republic and Malta.

DR. OLDŘICH ČERNÝŠvýcarsko
Switzerland

Narodil se r. 1926 v Praze. V r. 1949 odešel do exilu a usadil se ve Washingtonu. Aktivně působil v domácím a později v zahraničním odboji.

Byl jedním ze zakládajících členů *Československé společnosti pro vědy a umění (SVU)* a členem jejího prvního předsednictva, kde pracoval až do svého odchodu do Ženevy v r. 1965. Ve Švýcarsku se okamžitě zapojil do tamější exilové činnosti. Po léta působil ve vedení ženevského spolku *Beseda Slovan* a ve *Svazu spolků Čechů a Slováků ve Švýcarsku*.

Dr. Černý patří k nejvýznamnějším představitelům české komunity ve Švýcarsku. Již řadu let je místopředsedou *Svazu spolků*, zodpovědným za styk s Českou republikou. Podstatně přispívá k prohlubování těchto styků a vyvíjí aktivity směřující k vzájemnému porozumění a sblížení Čechů doma a v zahraničí. Z jeho iniciativy byla v r. 1998 zahájena pravidelná setkání krajanů z celého světa s představiteli našich nejvyšších orgánů formou *Týdne zahraničních Čechů*. Dr. Černý stál v pozadí všech významných kulturních projektů švýcarských Čechů. Byl jmenován poradcem *Stálé komise Senátu pro krajany žijící v zahraničí* a je nejaktivnějším zahraničním členem *konzultativní rady Senátu*. Úzce spolupracuje také s *odborem kulturních a krajaňských vztahů MZV ČR*.

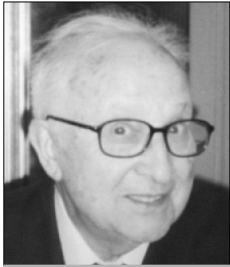
Význam jeho práce byl oceněn formou různých uznání, mezi něž náleží především *medaile Jana Amose Komenského* (udělená předsednictvem vlády ČSFR v r. 1992) a *Stříbrná medaile Univerzity Karlovy*. V r. 1999 udělil prezident Václav Havel dr. Černému *Řád T. G. Masaryka*.

Oldřich Černý was born in 1926 in Prague. In 1949, he went into exile and settled in Washington, D.C. He was actively involved in the local, and later in the foreign, resistance movement.

He was one of the founding members of the *Czechoslovak Society of Arts and Sciences (SVU)* and a member of its presidium, where he worked until he left for Geneva in 1965. In Switzerland, Dr. Černý immediately became involved in the local exile work. He worked for many years in executive posts of the Geneva-based association *Beseda Slovan* and the *Union of Czechs and Slovaks in Switzerland*.

Dr. Černý is one of the most eminent representatives of the Czech community in Switzerland. For many years, he has been the vice-chairman of the *Union*, responsible for contacts with the Czech Republic. He has contributed significantly to deepening these contacts, and has tried to achieve mutual understanding between Czechs living in the Czech Republic and abroad. Regular meetings of compatriots from all corners of the globe with representatives of the supreme bodies of the Czech Republic have been organized on his initiative since 1998, in the form of a *Week of Foreign Czechs*. Dr. Černý has been behind all important cultural projects of Swiss Czechs. He has been appointed an advisor to the *Standing Commission of the Senate of the Czech Republic for Compatriots Living Abroad*, and has been the most active foreign member of the *consultative council of the Senate*. He has worked closely with the *Czech Foreign Ministry's Department for Culture and Czechs Living Abroad*.

Dr. Černý's has received numerous awards for his important work, including the *Jan Amos Comenius Medal* (bestowed by the Presidium of the Government of the Czech and Slovak Federative Republic in 1992) and the *Silver Medal of Charles University*. In 1999, President Václav Havel bestowed the *T. G. Masaryk Order* upon Oldřich Černý.

GUY ERISMANN

Francie
France

Narodil se r. 1923 v La Varenne ve Francii. Od r. 1945 do r. 1988 pracoval ve francouzských rozhlasových stanicích, od r. 1963 jako zástupce ředitele stanice *France-Culture*.

Je největším francouzským znalcem české hudby, kterou propaguje již čtyřicet let. Od r. 1960 navštěvuje hudební festival *Pražské jaro*. V r. 1962 se spřátelil s klavíristou a skladatelem Josefem Páleníčkem.

V r. 1966 publikoval dílo *Antonín Dvořák*. V mnohaletém vlastním hudebním pořadu uváděl českou hudbu a zdůrazňoval její vazbu na národní historii. Jako organizátor hudební složky *Avignonského festivalu* inicioval interpretaci českých skladatelů. V r. 1968 vystoupil na *brněnském kolokviu* při příležitosti výročí úmrtí L. Janáčka.

V r. 1980 vydal publikaci *Leoš Janáček ou la passion de la vérité* (Leoš Janáček neboli vášeň pravdy). V r. 1985 založil sdružení *Mouvement Janáček*, které si stanovilo za úkol seznamovat francouzskou veřejnost s Janáčkovými skladbami, organizovat koncerty a konference a podporovat působení českých hudebníků ve Francii. Toto sdružení za předsednictví G. Erismanna vydává *Sešity* (46 čísel do r. 2003), v nichž propaguje českou hudbu, a to zejména odbornými články, ze kterých čerpají francouzští doktorandi, studenti i veřejnost.

V r. 1990 vydal G. Erismann dílo o Bohuslavu Martinů a v r. 1993 o Bedřichu Smetanovi, v r. 2001 pak obsáhlou šesťsetstránkovou publikaci *Hudba v českých zemích*. V r. 1993 zajišťoval a moderoval pro francouzské posluchače hudební víkend, přímé vysílání z Prahy.

V r. 2002, který byl ve Francii rokem české kultury, prezentoval českou hudbu na třech kolokviích, v patnácti rozhlasových pořadech a na třiceti přednáškách. Byl za to odměněn *medailí ministra kultury ČR Artis Bohemiae Amicis*. Spolupracuje s *Českým centrem a Velvyslanectvím ČR v Paříži*.

Guy Erismann was born in 1923 in La Varenne, France. From 1945 to 1988, he worked for French radio stations, and from 1963 he was deputy director of the *France-Culture* radio station.

Guy Erismann is France's most learned expert in Czech music, which he has been promoting for forty years. He has been attending the *Prague Spring* music festival since 1960. In 1962, he made friends with the piano player and composer Josef Páleníček.

In 1966, he published a study on *Antonín Dvořák*. In his own radio program, which has been broadcast for many years, he has presented Czech music and emphasized its relation to national history. As the organizer of the music component of the *Avignon Festival*, he initiated the interpretation of the works of Czech composers. In 1968, he gave a speech at the *Brno colloquium* to mark the anniversary of Janáček's death.

In 1980, Guy Erismann published *Leoš Janáček ou la passion de la vérité* (Leoš Janáček or The Passion of the Truth). In 1985, he founded the association *Mouvement Janáček*, which set itself the task of presenting Janáček's compositions to the French public, organizing concerts and conferences, and supporting the activities of Czech musicians in France. Under Guy Erismann's chairmanship, the association publishes *Sešity* (46 issues up to 2003), in which it promotes Czech music, especially through expert articles that are used as source of information by French graduates preparing for doctor's degrees, students, and the public.

In 1990, G. Erismann published a monograph on Bohuslav Martinů, and in 1993 on Bedřich Smetana. In 2001, he published a large volume of six hundred pages called *Music in the Czech Lands*. In 1993, he arranged and moderated a musical weekend, broadcast live from Prague, for a French audience.

In 2002, the year of Czech culture in France, Guy Erismann presented Czech music at three colloquia, in fifteen radio broadcasts, and in thirty lectures. For these endeavors, he was awarded the *medal of the Minister of Culture of the Czech Republic – Artis Bohemiae Amicis*. Guy Erismann works with the *Czech Center* and the *Embassy of the Czech Republic in Paris*.

MARIA GORETTI QUADROS

Indie
India

Narodila se r. 1955 ve vesnici Kemmanu-Udupi, v indickém státě Karnataka. Pochází z početné nemajetné rodiny. Od dětství se chtěla stát křesťanskou misionářkou. Po složení řádového slibu začala pracovat na poli sociální služby. Ve městě Honavar (stát Karnataka) se starala o nemocné, ženy v nouzi, mládež a zvláště děti, kterým chtěla umožnit školní docházku.

Do širšího povědomí vstoupila svým projektem *Adopce na dálku*, který je na rozdíl od jiných charitativních akcí založen na přímém vztahu individuálního dáorce (většinou z ekonomicky vyspělých zemí) a příjemce (indické dítě – jeho rodina).

Tento projekt uvedla v život v r. 1990 v Honavaru v nově vzniklém středisku *Bala Praghathi Kendra* (Centrum pro rozvoj dítěte) s 69 dětmi podporovanými ze zahraničí. Do konce roku 2002 se počet dětí zvýšil na 3003. Z tohoto počtu zaujímají dominantní postavení čeští partneři, kteří podporují 2132 dětí. Projekt, určený původně pro děti navštěvující základní školu, sestra Goretti rozšířila o další aktivity: internát pro děti vysvobozené z otročké práce, školní středisko *Prathibhodaya*, které navštěvuje 800 žáků, a útulek pro děti bez rodičů, který sama řídí.

Podstatné je, že prostřednictvím projektu, jehož organizační stránku zajišťuje, jsou podporovány děti jak z hinduistických, tak i z muslimských rodin. Přestože se ho účastní zahraniční partneři z řady zemí (ČR, Slovensko, Belgie, Holandsko, Španělsko), postupem času v něm rozhodující podíl získali „adoptivní rodiče“ z ČR. Ti do Indie posílají ročně kolem 30 miliónů Kč.

Sestra Goretti vždy vyzdvihuje podíl českých občanů na této humanitární akci. Významným způsobem tak pomáhá šířit dobré jméno ČR a prohlubovat česko-indické vztahy. Již deset let při tom úzce spolupracuje s *Arcidiecézní charitou* v Praze.

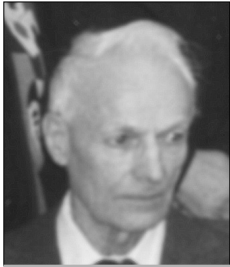
Maria Goretti Quadros was born in 1955 in the village of Kemmanu-Udupi, in the state of Karnataka, India. She comes from a large indigent family. From her childhood, Maria Quadros wanted to become a Christian missionary. After taking the oath of her order, she began working in the field of social service. In the city of Honavar (in the state of Karnataka), she cared for the sick, women in need, young people, and in particular children, whom she wished to ensure a school education.

She has won broad recognition with her project of *Adoption at a Distance*, which, unlike other charitable projects, is based on a direct relationship between the individual donor (mostly from economically developed countries) and the beneficiary (an Indian child – its family).

Maria Goretti Quadros launched this project in 1990 in Honavar, in a newly established center called *Bala Praghathi Kendra* (Center for Children's Development) with 69 children supported from abroad. Till the end of 2002, the number of children increased to 3,003. Of this number, a dominant position is held by Czech partners, who are supporting 2,132 children. Maria Goretti has extended the project, initially designed for children attending elementary school, to include additional activities: a dormitory for children liberated from slave work, the school center *Prathibhodaya*, attended by 800 pupils, and an orphanage, which she runs herself.

An important aspect is that the project, which Maria Goretti organizes and administers, supports children from Hindu as well as Muslim families. Although the project involves foreign partners from a number of countries (the Czech Republic, Slovakia, Belgium, the Netherlands, Spain), “adoptive parents” from the Czech Republic have gradually achieved a decisive share in the project, forwarding approximately CZK 30 million to India annually.

Maria Goretti has always emphasized the share of Czech citizens in this humanitarian project, thus considerably helping to promote the image of the Czech Republic and deepen Czech-Indian relations. Maria Goretti has worked closely with the *Archdiocese Charity* in Prague for ten years.

IGOR VLADIMIROVIČ IVANOV
(literární pseudonym Igor Inov)

Rusko

Igor Vladimirovič Ivanov (literární pseudonym Igor Inov) se narodil r. 1930 v Simferopolu. Absolvoval slavistiku na *Leningradské státní univerzitě*, kde v 50. letech přednášel českou literaturu. Překládal české básníky i prozaiky 20. století, z nichž mnohé osobně znal. V r. 1971 vyšla v Leningradu jeho monografie o Osvozeném divadle pod názvem *Jan Werich*. V r. 1990 vydal knihu *Osud a múzy Vítězslava Nezvala*. V r. 1993 byla publikována jeho práce o významných osobnostech českého undergroundu z doby normalizace *Tvůrci z katakomb*. K vydání jsou připraveny další dvě knihy týkající se ruských umělců v Čechách a vzpomínek autora na jeho setkání s českými umělci.

I. Inov byl spoluzakladatelem a spolupředsedou *Společnosti bratří Čapků* v Sankt Peterburgu. Přípravoval, organizoval a aktivně se zúčastňoval literárních pásem, seminářů, přednášek o české literatuře a hudbě pro různé kulturní instituce. V r. 1997 se podílel na organizaci první vědecké konference věnované dílu TGM.

Zemřel v červenci 2003.

Oba manželé celý svůj tvůrčí život věnovali a doc. Poročkinová nadále věnuje šíření českého jazyka a literatury a propagaci české kultury v nejširším záběru. Zvláště vyniká jejich činnost týkající se vztahů TGM k Rusku. Společně byli iniciátory myšlenky vytvoření památníku TGM (čestného profesora Petrohradské univerzity – 1916) na nádvoří filologické fakulty *Sankt Peterburské státní univerzity*, který bude slavnostně odhalen na podzim 2003.

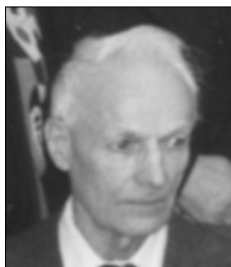
**DOC. IRINA MAKAROVNA
POROČKINOVÁ, CSc.**

Rusko

Doc. Irina Makarovna Poročkinová, CSc. se narodila r. 1925 v Sankt Peterburgu. Je docentkou *katedry slovanské filologie* na *Sankt Peterburské (Leningradské) státní univerzitě*. Vedla zde kurzy českého jazyka a literatury pro studenty bohemistiky. Udržuje kontakty s univerzitními centry v Praze, Brně, Olomouci, Hradci Králové a Ústí nad Labem, s českými spisovateli a literárními vědci. Její vědecké práce o české literatuře jsou publikovány v odborných časopisech v Rusku i v ČR.

Po srpnové invazi r. 1968 objasňovala svým studentům postoj pražských reformátorů. V r. 1972 přednášela na *Samarckandské univerzitě* v Uzbekistánu dějiny české literatury. Pomáhala konzultacemi při přípravě prvního *Česko-uzbeckého slovníku*. Od založení *Společnosti bratří Čapků* v Sankt Peterburgu (leden 1995) je její aktivní členkou. Z jejího podnětu se poprvé v Rusku konala *konference o T. G. Masarykovi* (1997), jejímž tématem byly vztahy TGM s představiteli ruského kulturního života.

Výsledkem dlouholetého bádání v archivech Moskvy, Prahy a Jasně Poljany byla monografie doc. Poročkinové *L. N. Tolstoj a slovanské národy: společensko-politické a sociálně-filozofické vzájemné vztahy na přelomu 19. – 20. století*, vydaná v r. 1983. V práci jsou zdokumentovány styky Tolstého s Čechy a Slováky, mj. i s TGM. V poslední době I. M. Poročkinová spolu s manželem pracovala na monografii o vztazích TGM s ruskou inteligencí na přelomu 19. a 20. století.

IGOR VLADIMIROVICH IVANOV
(literary pseudonym Igor Inov)

Russia

Igor Vladimirovich Ivanov (literary pseudonym Igor Inov) was born in 1930 in Simferopol. He graduated in Slavic studies at the *Leningrad State University*, where he gave lectures in Czech literature in the 1950s. He translated Czech poets and prose-writers of the 20th century, many of whom he knew personally. In 1971, his monography on the *Osvobozené divadlo* Prague theater was published in Leningrad under the title *Jan Werich*. In 1990, he published *The Fate and Muses of Vítězslav Nezval*. His work on eminent representatives of the Czech underground of the normalization period, *Authors from the Catacombs*, was published in 1993. Two other books, relating to Russian artists in Bohemia, and his recollections of his encounters with Czech artists, are prepared for publication.

Inov was one of the founders and a co-chairman of the *Čapek Brothers Society* in Saint Petersburg. He prepared, organized and took an active part in literary programs, seminars, lectures on Czech literature and music for various cultural institutions. In 1997, he participated in the organization of the first scientific conference dedicated to the work of TGM.

Igor Vladimirovich Ivanov died in July 2003.

A husband and wife, Ivanov and Porochnikina devoted all their creative life (and Porochnikina continues to devote her life) to promoting as widely as possible the Czech language, literature and culture. Their efforts relating to TGM's contacts with Russia deserve special attention. They initiated the idea of a memorial to TGM (an honorary professor of Petrograd University – 1916) in the courtyard of the Faculty of Philology of the *Saint Petersburg State University*, which will be ceremonially unveiled in autumn 2003.

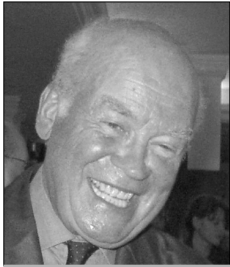
**DOC. IRINA MAKAROVNA
POROCHKINA, CSc.**

Russia

Irina Makarovna Porochnikina was born in 1925 in Saint Petersburg. She is a senior lecturer at the *Department of Slavic Philology* at the *Saint Petersburg (Leningrad) State University*. She has organized courses of Czech language and literature for students of Czech studies. She maintains contacts with university centers in Prague, Brno, Olomouc, Hradec Králové and Ustí nad Labem, with Czech writers and literary scientists. Her scientific works on Czech literature have been published in professional journals in Russia and the Czech Republic.

After the August invasion of 1968, she explained the position of the Prague reformers to her students. In 1972, she gave lectures on the history of Czech literature at the *Samar-kand University* in Uzbekistan. She helped the preparations for the first *Czech-Uzbek Dictionary* with as a consultant. Since the foundation of the *Čapek Brothers Society* in Saint Petersburg (January 1995), she has been an active member. She initiated the first *conference on T. G. Masaryk* in Russia (1997), the topics of which included TGM's relations with representatives of Russia's cultural life.

Dr. Porochnikina's long-term research in archives in Moscow, Prague and Yasnaya Polyana resulted in her monograph *L. N. Tolstoy and Slavic Nations: Socio-Political and Socio-Philosophical Interrelations at the Turn of the 19th and 20th Century*, published in 1983. The work documents Tolstoy's contacts with Czechs and Slovaks, including TGM. Dr. Porochnikina has recently worked together with her husband on a monography on TGM's relations in the late 19th and early 20th century.

PROF. DR. HELMUT KÖSER

SRN
Germany

Narodil se r. 1940. Vystudoval politologii, sociologii, historii a germanistiku na univerzitách v Saarbrückenu a Freiburgu. Působil jako soukromý docent v oboru politické vědy, od poloviny osmdesátých let do r. 1990 řídil *Institut pro komunální plánování a rozvoj Bádenska –Württemberska*.

V r. 1997 založil nadaci *Brücke/Most* a stal se jejím předsedou. Nadace byla založena kapitálem 1 mil DM, který byl v r. 2001 navýšen na 9 mil. DM (4,5 mil. EUR). Jejím posláním je napomáhat zlepšení vztahů s bývalými komunistickými evropskými státy, zvláště Českou republikou. Ve stanovách nadace je zakotveno, že bude vyvíjet svou činnost nadstranicky. Mezi cíle nadace patří mj. podpora kulturní spolupráce mezi SRN a ČR, podpora vzdělávání, podpora setkávání Němců a Čechů, podpora výzkumu v oblasti německo-českých vztahů a jejich vědeckého zpracování.

Projekty nadace *Brücke/Most* se staly významnou součástí společenského i kulturního života v regionu. Významné místo mezi nimi zaujímají *Dny české kultury v Drážďanech a euroregionu Labe/Elbe*. V rámci 4. ročníku tohoto největšího festivalu českého umění a kultury v Německu (2002) se prof. Köser osobně účastnil podíiových diskusí.

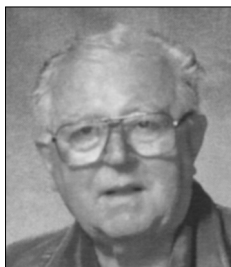
Díky materiálnímu a personálnímu zázemí, vytvořenému zakladatelem, může nadace rozšiřovat své aktivity i na další oblasti a projekty, které přesahují rámec regionu, např. *centrální česko-německý internetový portál*.

Helmut Köser was born in 1940. He studied political science, sociology, history and German studies at the *universities in Saarbrücken and Freiburg*. He worked as private senior lecturer in the field of political science, and from the mid-1980s to 1990 he directed the *Institute for Urban Planning and Development of Baden–Württemberg*.

In 1997, he created the *Brücke/Most (Bridge)* foundation and became its chairman. The foundation was established with capital of DEM 1 million, which was increased to DEM 9 million (EUR 4.5 million) in 2001. Its mission is to help improve relations with the former European communist countries, and the Czech Republic in particular. The statutes of the foundation stipulate that the foundation will carry out its activities impartially. The foundation's objectives include the support of cultural cooperation between Germany and the Czech Republic, support of education, support of meetings between Germans and Czechs, and support of research in the field of German-Czech relations and their scientific processing.

Projects of the *Brücke/Most* foundation have become a significant part of social and cultural life in the region. The most important projects include the *Days of Czech Culture in Dresden and in the Labe/Elbe Euroregion*. During the 4th year of this biggest festival of Czech art and culture in Germany (2002), Prof. Köser personally participated in on-stage discussions concerning the *Relations between Saxony and Bohemia in the 20th century*.

Thanks to the material and staffing background created by its founder, the foundation is able to extend the scope of its activities to encompass other areas and projects, going beyond the borders of the region, e.g., the *central Czech-German Internet portal*.

MIROSLAV PAULIK

in memoriam

Nový Zéland
New Zealand

Narodil se r. 1922 v Brně. Jako student brněnské *Uměleckoprůmyslové školy* byl totálně nasazen na nucené práce ve Francii. Při transportu uprchl a později se přihlásil do *Čsl. armády v Anglii*. V srpnu 1945 se vrátil do Prahy jako příslušník letectva *RAF – Czechoslovak section*. V r. 1947 byl v Brně jmenován zemským tajemníkem zahraničních vojáků na Moravě a později krajským tajemníkem *Svazu bojovníků za svobodu*. V r. 1948 emigroval do Francie a dva roky poté přesídlil s rodinou na Nový Zéland. Zde vlastnil několik firem.

V r. 1969 organizoval protestní akce proti okupaci Československa. V r. 1972 založil *Československý klub na Novém Zélandě*. 15 let byl jediným zástupcem organizace *American Fund for Czechoslovak Refugees* na Novém Zélandě a pomáhal v emigraci mnoha uprchlíkům.

Po uzavření československého velvyslanectví ve Wellingtonu pracoval 10 let jako *honorární konzul ČR*. Podílel se na organizaci návštěvy prezidenta Václava Havla na Novém Zélandě. Dva roky usiloval o bilaterální bezvízovou dohodu mezi Novým Zélandem a ČR, která byla uzavřena v r. 1996. Pro krajskou komunitu pracoval až do své smrti.

Byl přispěvatelem do krajského časopisu *Střípky* a pedagogicky působil na místní výtvarné škole, kde propagoval české výtvarné umění a vzájemné kulturní kontakty. V posledních letech, po uvolnění vízových styků, účinně pomáhal našim studentům na Novém Zélandě, a to i finančně.

V prosinci 2002 mu bylo uděleno *čestné občanství města Brna*.

Zemřel v dubnu 2003.

Miroslav Paulik was born in 1922 in Brno. As a student of the *School of Arts, Architecture and Design* in Brno, he was 'totaleinsatz' for forced labor in France. During transportation, he escaped and later on enlisted for the *Czechoslovak People's Army in England*. In August 1945, Mr. Paulik returned to Prague as a member of the *RAF - Czechoslovak section*. In 1947 in Brno, he was appointed the regional secretary of foreign soldiers in Moravia, and later he was appointed the regional secretary of the *Union of Freedom Fighters*. In 1948, Mr. Paulik emigrated to France, and two years later he and his family resettled in New Zealand. There he owned several firms.

In 1969, Mr. Paulik organized protest rallies against the occupation of Czechoslovakia. In 1972, he founded the *Czechoslovak Club in New Zealand*. For 15 years, he was the only representative of the *American Fund for Czechoslovak Refugees* in New Zealand. In this position he helped many refugees from his homeland.

After the Czechoslovak embassy in Wellington closed, Mr. Paulik worked for 10 years as the *Honorary Consul of the Czech Republic*. He was involved in organizing the visit of President Václav Havel in New Zealand. For two years, he sought to achieve a bilateral visa-free treaty between New Zealand and the Czech Republic, which was eventually implemented in 1996. Mr. Paulik worked for the compatriot community until his death.

Miroslav Paulik made contributions to the compatriot magazine *Střípky*, and he taught at the local school of arts, where he promoted Czech plastic arts and mutual cultural contacts. In recent years, after the visa obligation was lifted, he effectively assisted Czech students in New Zealand, financially and otherwise.

In December 2002, he was awarded *honorary citizenship of the city of Brno*.

Miroslav Paulik died in April 2003.

PETER A. RAFAELI

USA

Narodil se r. 1932 v Bratislavě. Vysokoškolské vzdělání získal po odchodu do USA v Baltimore. V r. 1969 začal pomáhat krajanům, kteří uprchli po sovětské invazi. S pomocí *Katolické konference, Nadace Tolstého* a *Velvyslanectví USA ve Vídni* sestavil plán pomoci těmto uprchlíkům k emigraci do USA.

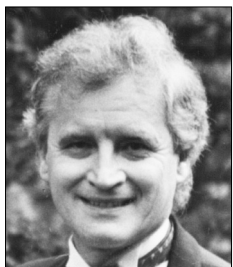
Od r. 1993 je *honorárním konzulem ČR* ve státech Pennsylvánie a Delaware. V r. 1999 obdržel ocenění od prezidenta Václava Havla za aktivní podporu celoamerické kampaně za přijetí ČR do NATO. Jako uznání výsledků jeho práce *honorárního konzula ČR* ve Philadelphii byl ministrem zahraničních věcí jmenován *honorárním generálním konzulem*.

V prosinci 2000 byl jmenován do správní rady spolku *Američtí přátelé České republiky*. V květnu 2001 provázal guvernéra Toma Ridgeho při jeho cestě do ČR a na Slovensko. V létě 2002 inicioval humanitární pomoc obětem záplav v České republice.

Peter A. Rafaeli was born in 1932 in Bratislava. He received a university education in Baltimore after he emigrated to the United States. In 1969, he began helping compatriots who fled after the Soviet invasion. With the assistance of the *Catholic Conference, Tolstoy Foundation* and the *U. S. Embassy in Vienna*, he drafted a plan of assistance to such refugees for emigration to the United States.

Since 1993, he has been the *Honorary Consul of the Czech Republic* in Pennsylvania and Delaware. In 1999, he received acknowledgement from President Václav Havel for his active support in the all-American campaign for admission of the Czech Republic to NATO. As a means of acknowledgment of the results of Mr. Rafaeli's work as the *Honorary Consul of the Czech Republic* in Philadelphia, the Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic promoted him to *Honorary General Consul*.

In December 2000, he was appointed a member of the Board of Trustees of the *American Friends of the Czech Republic*. In May 2001, he accompanied Governor Tom Ridge on his trip to the Czech Republic and Slovakia. In summer 2002, he initiated humanitarian aid to the victims of floods in the Czech Republic.

JAROSLAV ŠONSKÝ

Švédsko
Sweden

Narodil se r. 1947 v Jičíně. Je absolventem *Pražské konzervatoře* a *AMU*. Jako houslista působil v *České filharmonii* a v *Symfonickém orchestru českého rozhlasu*.

V r. 1975 se odstěhoval do Švédska, kde získal angažmá v *Norrköpingském symfonickém orchestru*. V letech 1987-88 působil jako hostující profesor houslové a komorní hry na *Hudební univerzitě v Brandonu* v Kanadě. V 90. letech působil v *Epos Trio Berlin*. Nahrával pro četné rozhlasové stanice, vyučoval v USA, Brazílii, Kanadě, Německu a Keni.

Jako člen *Norrköpingského symfonického orchestru* zorganizoval v r. 1999 *Český festival* k 10. výročí sametové revoluce. Festival prezentoval především českou klasickou hudební tvorbu, grafiku, fotografii, film a pantomimu.

V říjnu 2001 uspořádal s předsedou Mojžíšovy náboženské obce v Norrköpingu P. Freudentalem švédsko-česko-izraelský projekt *Dny židovské kultury*. V rámci tohoto projektu se spolu s *Českým centrem Stockholm* podílel na realizaci výstavy kreseb terezínských dětí nazvané *Motýla jsem tady neviděl*, literárně fotografické výstavy *Franz Kafka a Praha* a fotografické výstavy *Židovské hřbitovy v Čechách a na Moravě*. Festival byl zahájen koncertem *Epos Trio Berlin*, v němž J. Šonský hraje na housle.

Po srpnových záplavách 2002 v ČR inicioval J. Šonský aktivity na pomoc postiženým oblastem. Akce vyvrcholila benefičním koncertem. Jeho zásluhou byla v Norrköpingu představena široké veřejnosti putovní fotografická výstava *Povodně v Čechách 2002*.

J. Šonský s *Epos Triem Berlin* byli pozváni k vystoupení během návštěvy prezidenta Václava Havla ve Spolkové republice Německo v lednu 2003. Vystoupení se konalo při slavnostní večeři, kterou na zámku *Bellevue* v Berlíně uspořádal německý prezident Johannes Rau.

Jaroslav Šonský was born in 1947 in Jičín. He graduated from the *Prague Conservatoire* and the *Academy of Music and Dramatic Arts*. As a violinist, he played with the *Czech Philharmonic* and the *Symphonic Orchestra of the Czech Radio*.

In 1975, Mr. Šonský moved to Sweden, where he was taken on by the *Norrköping Symphonic Orchestra*. In the years 1987 – 1988, he gave lectures as a visiting professor of the violin and chamber playing at the *Music University in Brandon*, Canada. In the 1990s, he played with *Epos Trio Berlin*. Mr. Šonský made recordings for numerous radio stations, and taught in the United States, Brazil, Canada, Germany and Kenya.

As a member of the *Norrköping Symphonic Orchestra*, he organized a *Czech Festival* in 1999 on the occasion of the 10th anniversary of the Velvet Revolution. The festival presented Czech classical music, graphic art, photography, film and pantomime.

In October 2001, together with the president of the Moses' Church in Norrköping, P. Freudenthal, he organized a Swedish-Czech-Israeli project called *Days of Jewish Culture*. As part of the project, Mr. Šonský, together with the *Czech Center Stockholm*, helped organize an exhibition of drawings by the children of Terezín Nazi camp called *I haven't Seen a Butterfly Here*, a literary and photographic exhibition called *Franz Kafka and Prague*, and a photographic exhibition called *Jewish Cemeteries in Bohemia and Moravia*. The festival opened with a concert by *Epos Trio Berlin*, in which J. Šonský plays the violin.

After the August 2002 floods in the Czech Republic, J. Šonský initiated activities to aid the affected regions. The event culminated in a benefit concert. Thanks to J. Šonský, a traveling photographic exhibition called *Floods in Bohemia in 2002* was shown to the general public in Norrköping.

J. Šonský and *Epos Trio Berlin* were invited to perform during a visit of President Václav Havel to Germany in January 2003. The performance took place at a ceremonial dinner given at chateau *Bellevue* in Berlin by the German President Johannes Rau.

JAN TRÁVNÍČEK

Kanada
Canada

Narodil se r. 1927 v Nasavrkách. Jako student opustil v roce 1949 Československo a po mnoha peripetiích, během nichž si zvyšoval kvalifikaci, se v r. 1957 dostal do Kanady. Usadil se v Torontu, kde se brzy stal jedním z představitelů místní krajanské komunity.

V r. 1983 se stal předsedou *Masarykova ústavu v Torontu*, kde působil také jako jeho manažer. Za jeho správy byly na pozemku Ústavu vybudovány domy pro mnoho českých a slovenských rodin a tzv. *Seniorní dům*. Za dobu 20 let, po niž vykonával funkci předsedy, byl *Masarykův ústav* významně zveleben. Na rozdíl od jiných českých organizací svůj majetek ochránil a udržel pohromadě na pozemcích, které dodnes nesou jméno *Masaryktown*.

Svými manažerskými zkušenostmi dokázal J. Trávníček ve složité době zajistit finanční chod Ústavu natolik, že financuje největší krajanské periodikum – čtrnáctideník *Nový Domov*, knihovnu, dětskou školu a Masarykovy domy. Umožnil rovněž rekonstrukci *Restaurace Praha*, celkovou obnovu areálu a odhalení sochy československým obětem komunismu ve zdejším parku v červenci 1998. *Masaryktown* se stal centrem krajanského života v Kanadě, konají se zde sokolské slety, dětské tábory, společenské a kulturní akce atd.

J. Trávníček se těší význačnému postavení v krajanské komunitě a tradičně v *Masaryktownu* vítá návštěvy předních českých politiků a parlamentních delegací.

Jan Trávníček was born in 1927 in Nasavrky. As a student, he left Czechoslovakia in 1949 and after many reversals in fortune, during which he kept increasing his qualifications, he landed in Canada in 1957. He settled in Toronto, where he soon became one of the representatives of the local Czech community.

In 1983, Jan Trávníček became chairman of the *Masaryk Institute in Toronto*, where he has also been active as its manager. Under his management, houses for many Czech and Slovak families and the *Seniors House* have been built on the Institute's land. In the 20 years of his chairmanship, the *Masaryk Institute* has developed remarkably. Unlike other Czech organizations, the Institute is protected and has preserved its assets in an area still called *Masaryktown*.

With his managerial capabilities, Trávníček has ensured the Institute's financial operations in complicated times so successfully that it has been able to finance the biggest patriot periodical – *Nový Domov (New Home)* bi-weekly, a library, children's school, and Masaryk houses. The Institute also made it possible to renovate *Praha restaurant*, generally restore the area, and unveil a statue, commemorating Czechoslovak victims of communism, in the local park in July 1998. *Masaryktown* has become the hub of compatriot life in Canada, with Sokol rallies, children's camps, and social and cultural events.

Trávníček enjoys a prominent position in the compatriot community and traditionally welcomes visits of leading Czech politicians and Parliamentary delegations to *Masaryktown*.

**DOC. MUDR. KONSTANTIN
GEORGIEV TROŠEV**

Bulharsko
Bulgaria

Narodil se r. 1940 v Ruse v Bulharsku. Absolvoval *Fakultu všeobecného lékařství UK* v Praze. Po ukončení studia v r. 1964 se specializoval na plastickou chirurgii na klinice akad. F. Buriana.

V r. 1988 založil v bulharské Varně kliniku plastické chirurgie a popálenin na tamější *Vojenské lékařské akademii* a stal se jejím přednostou. Přitom udržoval odborné kontakty s českými lékařskými a vědeckými ústavy a při své činnosti uplatňoval zkušenosti české školy plastické chirurgie. Je autorem více než 200 vědeckých publikací a 8 monografií a učebnic.

Zabýval se historií česko-bulharských vztahů z pohledu své profese. V r. 1976 obhájil disertační práci *Čeští lékaři v Bulharsku v době balkánských válek 1912-1913*, kterou UK vydala jako dvojjazyčnou monografii (1984).

V r. 1973 založil a stal se předsedou *Společnosti bulharsko – českého a slovenského přátelství* ve Varně, která pořádá kulturní a osvětové akce po celém území Bulharska. V r. 1997 založil pobočku klubu *Carolinum*, sdružující bulharské absolventy UK.

Doc. Trošev je nositelem řady českých a bulharských vyznamenání, mezi nimi *Řádu Cyrila a Metoděje* a *jubilejní medaile 650 let UK*.

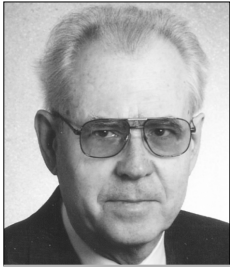
Konstantin Georgiev Troshev was born in 1940 in Ruse, Bulgaria. He graduated from the *Faculty of General Medicine of Charles University* in Prague. After completing his studies in 1964, he specialized in plastic surgery at the teaching hospital of Professor F. Burian.

In 1988, he founded a plastic surgery and burns center in Varna, Bulgaria at the local *Military Medical Academy*, and became its head consultant. He continued to maintain professional contacts with Czech medical and scientific institutions, and made use of his experience from the Czech school of plastic surgery in his practice. Troshev has written over 200 scientific publications and 8 monographs and textbooks.

Troshev studied the history of Czech-Bulgarian relations from the perspective of his profession. In 1976, he defended his doctoral dissertation *Czech Physicians in Bulgaria at the Time of the Balkan Wars of 1912-1913*, published by Charles University as a bilingual monograph in 1984.

In 1973, K. G. Troshev founded and became president of the *Society of Bulgarian-Czech and Slovak Friendship* in Varna, which organizes cultural and educational events throughout Bulgaria. In 1997, he set up a branch of *Carolinum*, in which Bulgarian graduates of Charles University are drawn together.

Dr. Troshev has been decorated with a number of Czech and Bulgarian distinctions, including the *Order of Cyril and Methodius* and the *Jubilee Medal on the occasion of the 650th anniversary of Charles University*.

UNIV. PROF. DR. JOSEF VINTR

Rakousko
Austria

Narodil se r. 1938 v Senetářově na jižní Moravě. Vystudoval klasickou filologii a bohemistiku na *filozofické fakultě brněnské univerzity*. Od r. 1968 působil jako smluvní asistent v *Ústavu pro slovanskou filologii Vídeňské univerzity*. V r. 1976 získal rakouské občanství a stal se univerzitním asistentem.

V současnosti vykonává pedagogickou a vědeckou činnost na vídeňském *Institutu slavistiky*, kde je předním odborníkem na bohemistiku. V průběhu své vědecké dráhy vydal řadu odborných publikací (např. studie o nejstarších českých evangeliích), které přiblížily problematiku historie překladu českých náboženských textů rakouským a německým bohemistům.

V letech 1978-81 působil jako redaktor a spoluvydavatel *Vídeňského slavistického almanachu*, kde poskytoval publikační příležitosti i některým autorům z Československa, kteří mohli doma publikovat jen s obtížemi. Od r. 1982 se podílí na vydávání *Vídeňské slavistické ročenky*. Od r. 1992 redakčně spolupracoval na přípravě *Staročeského slovníku*.

Dlouhodobě se angažoval pro rozvoj slavistiky a bohemistiky v Rakousku, jako pedagog vychoval několik generací rakouských bohemistů a slavistů. Jako vysokoškolský pedagog usiloval o to, aby bohemistika zůstala na univerzitě ve Vídni diplomovým studijním oborem.

Josef VINTR was born in 1938 in Senetářov, south Moravia. He studied classical philology and Czech studies at the *Faculty of Arts of the university in Brno*. Since 1968, he has been active as external assistant at the *Institute for Slavic Philology of the Vienna University*. In 1976, he received Austrian citizenship and became assistant lecturer at the university.

Josef VINTR is also involved in teaching and scientific activity at the Vienna-based *Institute of Slavic Studies*, where he is one of the leading Bohemists. During his academic career, he published a number of scientific publications (e.g. a study of the oldest Czech gospels), which introduced the issue of the history of the translation of Czech religious texts to Austrian and German experts in Czech studies.

From 1978 to 1981, Josef VINTR was active as an editor and fellow publisher of the *Viennese Slavist Almanac*, where he also offered opportunities for publication to certain Czechoslovak authors who were only able to publish in Czechoslovakia with difficulty. Since 1982, Josef VINTR has helped publish the *Viennese Slavist Yearbook*. Since 1992, he has been cooperating on the project of the *Dictionary of Old Czech*.

Josef VINTR has long been involved in promoting the development of Slavic and Czech studies in Austria, and as a teacher has raised several generations of Austrian Slavists and Bohemists. As a university teacher, he sought to ensure that Czech studies remain a diploma subject at the Vienna University.

ČESKÉ KULTURNÍ CENTRUM HOUSTON

CZECH CULTURAL CENTER HOUSTON
USA

Nezisková kulturně-vzdělávací instituce, která se zaměřuje na podporu českého jazyka, kultury a umění.

Spolupracuje s velvyslanectvími ČR a Slovenska i s úřadem honorárního konzula v Texasu. Prezidentkou je paní Effie M. Roseneová. Centrum pořádá vzdělávací fóra, přednášky a kurzy českého jazyka. Místním studentům češtiny uděluje stipendia.

K tradičním akcím patří filmové večery a oslavy významných českých výročí. Centrum se také podílí na výměnném programu *Texas Czech Physicians Exchange*, v jehož rámci přijíždějí každoročně dva čeští lékaři na tříměsíční stáž do USA. Podporuje rovněž obchodní zájmy České republiky v USA a pomáhá při organizaci programu politiků ČR v Texasu. Čtvrtletně vydává v angličtině zpravodaj *The News of the Czech Center*, který patří k nejlepšímu krajanškému tisku.

Na podzim r. 2002 zorganizovalo Centrum finanční pomoc pro oběti záplav v České republice.

V současnosti Centrum buduje své nové sídlo v *Museum District Houston*, které bude disponovat většími prostorami pro muzeum, galerii, taneční sál, archiv a knihovnu. Plánuje se také zřízení ekumenické kaple a česko-slovenské restaurace.

Czech Cultural Center Houston is a non-profit cultural and educational institution focused on support of Czech language, culture and arts.

It cooperates with the Embassies of the Czech Republic and Slovakia and with the office of the Honorary Consul in Texas. The Center's president is Ms. Effie M. Rosene. The Center organizes educational forums, lectures and Czech language courses. It grants scholarships to local Czech language students.

The Center's traditional activities include film evenings and celebrations of important Czech anniversaries. The Center also participates in the *Texas Czech Physicians Exchange* program, within the framework of which two Czech doctors come to the United States every year for a three-month internship. The Center also supports the Czech Republic's commercial interests in the United States and helps organize the program of Czech politicians in Texas. It issues the English-language quarterly *The News of the Czech Center*, which is one of the best compatriot periodicals.

In autumn 2002, the Center organized financial aid for victims of the floods in the Czech Republic.

At present, the Center is building new headquarters in *Museum District Houston*, which will have larger premises available for a museum, gallery, ballroom, archive and a library. Plans are also being made to set up an ecumenical chapel and a Czech and Slovak restaurant.

SOLIDARNOŚĆ

POLSKO-CZESKO-SŁOWACKA

**SDRUŽENÍ
POLSKO-ČESKO-SLOVENSKÁ
SOLIDARITA, Polsko**

**ASSOCIATION
OF POLISH-CZECH-SLOVAK
SOLIDARITY, Poland**

Sdružení bylo zaregistrováno v r. 1991. Navazuje na původní disidentsky orientovanou činnost, která se datuje od počátku osmdesátých let.

Sdružení vidí svůj současný smysl ve sblížení a rozvíjení spolupráce mezi polskou a česko(slovenskou) společností a dalšími zeměmi Evropy, v šíření znalostí o kulturním, společenském a politickém životě v ČR a v Polsku, v iniciování a podpoře vzájemné spolupráce mezi obyvateli a institucemi obou zemí.

Na prvním valném sjezdu v r. 1992 bylo vytvořeno 6 regionálních oddělení a zvolena *Rada mluvčích* jako nejvyšší orgán Sdružení. Současně byla založena *Nadace Polsko-česko-slovenská solidarita* s cílem podporovat kulturní a společenské aktivity Sdružení.

Sdružení se významným způsobem podílí na prezentaci a propagaci České republiky v Polsku a na rozvoji polsko-české spolupráce na území Dolnoslezského, Opolského a Slezského vojvodství. Z iniciativy Sdružení bylo ve Vratislavi otevřeno *Centrum česko-polské spolupráce*, které organizuje přednášky, filmová představení, kurzy českého jazyka a další kulturní akce.

Ve spolupráci Sdružení a jím spravované nadace je každoročně pořádán *Mezinárodní divadelní festival „Na hranici“*. Sdružení je také organizátorem podzimních *Polsko-českých dnů křesťanské kultury*, které se konají v česko-polském pohraničí a mají za sebou již 13. ročník. Významnou aktivitou Sdružení byly *České dny* ve Vratislavi v letech 1996-98 a následně v letech 1999-2001.

Sdružení sehrálo významnou roli při otvírání *Generálního konzulátu ČR* ve Vratislavi a v r. 2002 iniciovalo I. ročník *Visegrádského festivalu*, který zahrnuje spolupráci čtyř měst – Vratislavi, Olomouce, Prešova a maďarské Péčse.

Sdružení se významně podílelo na organizování pomoci zaměřené na likvidaci následků srpnových povodní v r. 2002 v ČR.

The Association was registered in 1991. It follows up on the original dissent activity dating back to the early 1980s.

In the association's view, its purpose lies in approximating and developing cooperation between the Polish and Czech(-Slovak) societies and other European countries, in disseminating information on the cultural, social and political life in the Czech Republic and in Poland, and in initiating and supporting mutual cooperation between the peoples and institutions of both countries.

At the first general assembly held in 1992, six regional departments were established and the *Board of Speakers* was appointed as the Association's supreme body. At the same time, the *Polish-Czech-Slovak Solidarity Foundation* was established with a view to supporting the cultural and social activities of the Association.

The Association has been significantly involved in presenting and promoting the Czech Republic in Poland and in developing Polish-Czech cooperation in Lower Silesia, Opole and Silesia. On the Association's initiative, the *Center of Czech-Polish Cooperation* was opened in Wrocław, which organizes lectures, film screenings, Czech language courses and other cultural events.

With the involvement of the Association and the foundation it administers, an *International Theatre Festival* called "*Na hranici*" (*On the Border*) is organized on an annual basis. The Association also organizes the autumn *Polish-Czech Days of Christian Culture*, which have been held in the Czech-Polish border area for 13 years now. Significant events organized by the Association also included the *Czech Days* in Wrocław in the years 1996 – 1998 and subsequently in the years 1999 – 2001.

The Association played an important role in opening the *General Consulate of the Czech Republic* in Wrocław, and in 2002 initiated the first *Visegrád Festival*, which involves the cooperation of four cities – Wrocław (Poland), Olomouc (Czech Republic), Prešov (Slovakia) and Pécs (Hungary).

The Association has been instrumental in organizing aid focused on eliminating the aftermath of the floods which hit the Czech Republic in August 2002.

**SPOLEK PŘÁTEL BOHEMIA
BOHEMIA BARÁTI KÖR**
Maďarsko

**ASSOCIATION OF THE FRIENDS OF BOHEMIA
BOHEMIA BARÁTI KÖR**
Hungary

Spolek vznikl r. 1993. Nahrazuje plnohodnotně činnost krajského spolku v Maďarsku (česká menšina zde oficiálně neexistuje). Působí v Budapešti. Předsedou i členy vedení jsou maďarští občané a Češi žijící v Maďarské republice. Spolek má své členy i na Slovensku, v ČR, v Německu a v USA.

České velvyslanectví v Budapešti je se Spolkem ve stálém kontaktu a spolupracuje na jeho kulturních a dalších aktivitách zaměřených na propagaci České republiky v Maďarsku, mezi něž patří pravidelné tematické zájezdy do ČR, vydávání časopisu *Bohemia* (2 x ročně dvojčíslí), vydávání knih českých autorů, učebnic a knih s českou tematikou i každoroční pořádání *Českého plesu v Budapešti*.

Předseda Spolku Ottó Zachár je autorem fotografií s tematikou české krajiny a památek, které byly vystaveny v *Českém centru v Budapešti* a v Debrecenu, Košicích a Komárně.

V r. 2003 Spolek slaví desáté výročí své činnosti.

The Association was set up in 1993. It fully substitutes the activities of a Czech compatriot society in Hungary (where no Czech ethnic minority officially exists). The Association is based in Budapest. The president and managing officers of the Association are Hungarian nationals and Czechs living in the Republic of Hungary. The Association also has members in Slovakia, the Czech Republic, Germany and the United States.

The *Embassy of the Czech Republic in Budapest* is in permanent contact with the Association and participates in its cultural and other activities dedicated to the promotion of the Czech Republic in Hungary. Those activities include regular theme trips to the Czech Republic, publication of the magazine *Bohemia* (a double issue twice a year), publication of books by Czech authors, textbooks and books with Czech topics, and the organization of an annual *Czech Ball in Budapest*.

The president of the Association, Ottó Zachár, is the author of photographs of the Czech landscape and cultural heritage which have been exhibited in the *Czech Center in Budapest* and in Debrecen, Košice and Komárno.

2003 is the tenth year of the Association's existence.

